

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/41/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 441/2014 z dnia 30 kwietnia 2014 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 29/2009 ustanawiające wymogi dla usług łącza danych w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej ⁽¹⁾ 37
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 442/2014 z dnia 30 kwietnia 2014 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1235/2008 w odniesieniu do wniosków o wpis do wykazu państw trzecich uznanych dla celów równoważności w zakresie przywozu produktów ekologicznych ⁽¹⁾ 39
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 443/2014 z dnia 30 kwietnia 2014 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 w zakresie wartości progowych dla dodatkowych należności celnych za pomidory, ogórki, winogrona stołowe, morele, czereśnie, brzoskwinie włącznie z nektarynami i śliwki 41
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 444/2014 z dnia 30 kwietnia 2014 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 43

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY Utworzone na mocy umów międzynarodowych

- ★ **Regulamin nr 57 Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ) — Jednolite przepisy dotyczące homologacji reflektorów dla motocykli oraz pojazdów traktowanych jako takie 45**

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 2014/41/UE

z dnia 3 kwietnia 2014 r.

w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 82 ust. 1 lit. a),

uwzględniając inicjatywę Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Estońskiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Austrii, Republiki Słowenii i Królestwa Szwecji,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska postawiła sobie za cel utrzymanie i rozwój przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.
- (2) Zgodnie z art. 82 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych w Unii powinna opierać się na zasadzie wzajemnego uznawania wyroków i orzeczeń sądowych, która to zasada jest od czasu posiedzenia Rady Europejskiej w Tampere w dniach 15–16 października 1999 r. powszechnie określana kamieniem węgielnym współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych w Unii.
- (3) Potrzeba niezwłocznego wzajemnego uznawania postanowień, by zapobiegać niszczeniu, przekształcaniu, przemieszczaniu, przenoszeniu lub wyzbywaniu się materiału dowodowego, znalazła swoje odzwierciedlenie w decyzji ramowej Rady 2003/577/WSiSW ⁽²⁾. Ponieważ jednak akt ten dotyczy tylko samego zabezpieczenia, postanowieniu o zabezpieczeniu musi towarzyszyć osobny wniosek o przekazanie materiału dowodowego do państwa wydającego postanowienie (zwanego dalej „państwem wydającym”) zgodnie z zasadami wzajemnej pomocy w sprawach karnych. Skutkuje to procedurą dwuetapową, która obniża skuteczność wspomnianego aktu. Ponadto system ten współistnieje z tradycyjnymi instrumentami współpracy i w związku z tym właściwe organy rzadko stosują go w praktyce.
- (4) Decyzja ramowa Rady 2008/978/WSiSW ⁽³⁾ dotycząca europejskiego nakazu dowodowego została przyjęta w celu zastosowania w tym zakresie zasady wzajemnego uznawania w odniesieniu do uzyskiwania przedmiotów, dokumentów i danych do wykorzystania w sprawach karnych. Jednakże europejski nakaz dowodowy ma zastosowanie jedynie do już istniejącego materiału dowodowego i obejmuje zatem ograniczony zakres współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych — w odniesieniu do materiału dowodowego. Z uwagi na ograniczone zastosowanie tego nakazu właściwe organy mogą swobodnie korzystać z nowego systemu lub z procedur wzajemnej pomocy prawnej, które i tak nadal mają zastosowanie do materiału dowodowego niepodlegającego europejskiemu nakazowi dowodowemu.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 27 lutego 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 14 marca 2014 r.

⁽²⁾ Decyzja ramowa Rady 2003/577/WSiSW z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie wykonania w Unii Europejskiej postanowień o zabezpieczeniu mienia i środków dowodowych (Dz.U. L 196 z 2.8.2003, s. 45).

⁽³⁾ Decyzja ramowa Rady 2008/978/WSiSW z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie europejskiego nakazu dowodowego dotyczącego przedmiotów, dokumentów i danych, które mają zostać wykorzystane w postępowaniach w sprawach karnych (Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 72).

- (5) Od czasu przyjęcia decyzji ramowych 2003/577/WSiSW oraz 2008/978/WSiSW stało się jasne, że istniejące przepisy o gromadzeniu materiału dowodowego są zbyt rozdrobnione i zbyt skomplikowane. Dlatego konieczne jest nowe podejście.
- (6) W programie sztokholmskim, przyjętym przez Radę Europejską w dniach 10–11 grudnia 2009 r., Rada Europejska uznała, że w dalszym ciągu należy dążyć do utworzenia kompleksowego systemu pozyskiwania dowodów w sprawach o charakterze transgranicznym, opartego na zasadzie wzajemnego uznawania. Rada Europejska zwróciła uwagę, że instrumenty obowiązujące obecnie w tej dziedzinie tworzą rozdrobniony system i że potrzebne jest nowe podejście — oparte na zasadzie wzajemnego uznawania, ale uwzględniające także elastyczność tradycyjnego systemu wzajemnej pomocy prawnej. Dlatego Rada Europejska zaapelowała o to, by zastąpić wszystkie istniejące instrumenty w tej dziedzinie — w tym decyzję ramową Rady 2008/978/WSiSW — kompleksowym systemem, który w jak najszerszym zakresie objąłby wszystkie rodzaje dowodów, przewidywałby terminy wykonania i w maksymalnym możliwym zakresie ograniczał podstawy odmowy.
- (7) To nowe podejście opiera się na jednym instrumencie zwanym europejskim nakazem dochodzeniowym (END). END ma być wydawany w celu wezwania do przeprowadzenia w państwie wykonującym END (zwanym dalej „państwem wykonującym”) jednej lub więcej określonych czynności dochodzeniowych służących gromadzeniu materiału dowodowego. Obejmuje to również pozyskanie materiału dowodowego, którym organ wykonujący już dysponuje.
- (8) END powinien mieć wymiar horyzontalny i dlatego powinien dotyczyć wszystkich czynności dochodzeniowych mających na celu gromadzenie materiału dowodowego. Niemniej utworzenie wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego i gromadzenie materiału dowodowego w ramach takiego zespołu podlega specjalnym przepisom, które lepiej jest określić osobno. Bez uszczerbku dla stosowania niniejszej dyrektywy obowiązujące instrumenty powinny zatem być nadal stosowane w odniesieniu do tego rodzaju czynności dochodzeniowych.
- (9) Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do obserwacji transgranicznej, o której mowa w konwencji wykonawczej do układu z Schengen ⁽¹⁾.
- (10) END powinien się koncentrować na żądanej czynności dochodzeniowej. Organ wydający najlepiej potrafi ocenić, na bazie swojej wiedzy o szczegółach danego dochodzenia, jaką czynność dochodzeniową należy wykonać. Jednak gdy tylko jest to możliwe, organ wykonujący powinien wykonać inny rodzaj czynności dochodzeniowej, jeżeli wskazana czynność nie istnieje w jego prawie krajowym lub nie byłaby dopuszczalna w podobnej sprawie krajowej. Dopuszczalność powinna oznaczać, że wskazana czynność dochodzeniowa istnieje w prawie państwa wykonującego, ale jest prawnie dopuszczalna tylko w pewnych sytuacjach, np. gdy czynność tę można wykonać wyłącznie w związku z przestępstwami o określonym ciężarze, wobec osób, co do których istnieje już pewien stopień podejrzenia, lub za zgodą danej osoby. Organ wykonujący może też zastosować innego rodzaju czynność dochodzeniową, jeżeli doprowadzi ona do takiego samego rezultatu jak czynność dochodzeniowa wskazana w END, ale w mniejszym stopniu ingeruje w prawa podstawowe danej osoby.
- (11) END powinien zostać wybrany, jeśli wykonanie czynności dochodzeniowej wydaje się proporcjonalne, odpowiednie i mające zastosowanie do danej sprawy. Organ wydający powinien zatem ocenić, czy żądany materiał dowodowy jest konieczny i proporcjonalny do celów postępowania, czy wybrana czynność dochodzeniowa jest konieczna i proporcjonalna do gromadzenia tego materiału dowodowego oraz czy poprzez wydanie END należy zaangażować w gromadzenie tego materiału dowodowego inne państwo członkowskie. Taką samą ocenę należy przeprowadzić w ramach procedury zatwierdzania, gdy zatwierdzenie END jest wymagane na mocy niniejszej dyrektywy. Wykonania END nie należy odmawiać, powołując się na podstawę inną niż wymieniona w niniejszej dyrektywie. Organ wykonujący powinien jednak mieć prawo wyboru mniej inwazyjnej czynności dochodzeniowej niż czynność wskazana w danym END, jeśli umożliwia ona osiągnięcie podobnego skutku.
- (12) Przy wydawaniu END organ wydający powinien zwrócić szczególną uwagę na zapewnienie pełnego poszanowania praw określonych w art. 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą praw podstawowych”). Domniemanie niewinności oraz prawo do obrony w postępowaniu karnym stanowią jedne z najważniejszych praw podstawowych uznanych w Karcie w odniesieniu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych. Wszelkie ograniczenie takich praw czynnością dochodzeniową nakazaną zgodnie z niniejszą dyrektywą powinno być w pełni zgodne z wymogami art. 52 Karty praw podstawowych w odniesieniu do konieczności, proporcjonalności i celów, którym ma służyć, zwłaszcza ochrony praw i wolności innych osób.

⁽¹⁾ Konwencja Wykonawcza do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 roku między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19).

- (13) Aby zapewnić przekazanie END właściwemu organowi państwa wykonującego, organ wydający może wykonać wszelkie możliwe lub odpowiednie środki przekazania, na przykład zabezpieczony system telekomunikacyjny europejskiej sieci sądowej, Eurojust lub inne kanały używane przez organy wymiaru sprawiedliwości lub organy ścigania.
- (14) Zachęca się państwa członkowskie, by wskazując stosowany język, uwzględniły co najmniej jeden język powszechnie używany w Unii inny niż swój język lub języki urzędowe.
- (15) Niniejsza dyrektywa powinna być wykonywana przy jednoczesnym uwzględnieniu dyrektyw 2010/64/UE ⁽¹⁾, 2012/13/UE ⁽²⁾ oraz 2013/48/UE ⁽³⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady, dotyczących praw w postępowaniu karnym.
- (16) Czynnościami niewykorzystującymi środków przymusu mogą być na przykład takie czynności, które nie naruszają prawa do prywatności lub prawa własności, w zależności od prawa krajowego.
- (17) Zasada *ne bis in idem* jest jedną z podstawowych zasad prawa w Unii, uznaną w Karcie praw podstawowych i rozwiniętą w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Dlatego też organ wykonujący powinien być uprawniony do odmowy wykonania END, jeżeli jego wykonanie byłoby sprzeczne z tą zasadą. Zważywszy na wstępny charakter postępowania związanego z END, jego wykonania nie należy odmawiać, gdy jego celem jest ustalenie, czy istnieje ewentualny konflikt z zasadą *ne bis in idem* lub gdy organ wydający zapewnił, że materiał dowodowy przekazany w rezultacie wykonania END nie będzie wykorzystany do ścigania lub karania osoby, której sprawa została ostatecznie rozstrzygnięta w innym państwie członkowskim na podstawie tych samych faktów.
- (18) Podobnie jak w przypadku instrumentów wzajemnego uznawania niniejsza dyrektywa nie wpływa na zmianę obowiązku poszanowania praw podstawowych i podstawowych zasad prawnych zapisanych w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz w Karcie praw podstawowych. Aby panowała co do tego jasność, do tekstu należy włączyć konkretny przepis.
- (19) Utworzenie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii opiera się na wzajemnym zaufaniu i domniemaniu przestrzegania przez inne państwa członkowskie prawa Unii, a zwłaszcza praw podstawowych. Domniemanie to jest jednak wrzucalne. W związku z tym, jeśli istnieją istotne podstawy do uznania, że wykonanie czynności dochodzeniowej określonej w END będzie skutkowało naruszeniem prawa podstawowego oraz że państwo wykonujące zlekceważy swoje obowiązki dotyczące poszanowania praw podstawowych uznanych w Karcie, wykonania END należy odmówić.
- (20) Powinna istnieć możliwość odmowy uznania lub wykonania END, gdy jego uznanie lub wykonanie w państwie wykonującym skutkowałoby naruszeniem immunitetu lub przywileju w tym państwie. Nie istnieje wspólna definicja immunitetu ani przywileju w prawie Unii, a zatem dokładne zdefiniowanie tych pojęć pozostawia się przepisom prawa krajowego, które mogą obejmować ochronę mającą zastosowanie do zawodów medycznych i prawniczych; pojęcia te nie powinny być jednak interpretowane w sposób sprzeczny z obowiązkiem uchylenia pewnych podstaw odmowy zawartych w Protokole do Konwencji o pomocy w sprawach karnych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej ⁽⁴⁾. Podstawy te mogą również obejmować zasady wolności prasy oraz wolności wypowiedzi w innych mediach, chociaż nie są one zazwyczaj uznawane za przywilej ani immunitet.
- (21) Aby współpraca między państwami członkowskimi w sprawach karnych przebiegała szybko, skutecznie i spójnie, potrzebne jest określenie terminów. Decyzję co do uznania lub wykonania należy podjąć, a daną czynność dochodzeniową — wykonać, równie szybko i potraktować równie priorytetowo jak w podobnej sprawie krajowej. Aby decyzja lub wykonanie nastąpiły w rozsądnym czasie lub aby dochowane zostały wymogi formalne państwa wydającego, należy określić terminy.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE z dnia 20 października 2010 r. w sprawie prawa do tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego w postępowaniu karnym (Dz.U. L 280 z 26.10.2010, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym (Dz.U. L 142 z 1.6.2012, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności (Dz.U. L 294 z 6.11.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Protokół ustanowiony przez Radę zgodnie z art. 34 Traktatu o Unii Europejskiej do Konwencji o pomocy w sprawach karnych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej (Dz.U. C 326 z 21.11.2001, s. 2).

- (22) Dostępne środki odwoławcze przeciwko END powinny przynajmniej być równoważne środkiem odwoławczym dostępnym w sprawie krajowej przeciwko danej czynności dochodzeniowej. Zgodnie z własnym prawem krajowym państwa członkowskie powinny zagwarantować możliwość zastosowania tych środków odwoławczych, w tym przez poinformowanie w odpowiednim czasie wszelkich zainteresowanych stron o możliwościach i sposobach korzystania z nich. W przypadkach gdy zastrzeżenia do merytorycznych podstaw wydania END są wnoszone przez zainteresowaną stronę w państwie wykonującym, wskazane jest, by informacje o takim zaskarżeniu przekazać organowi wydającemu oraz by stosownie powiadomić zainteresowaną stronę.
- (23) Wydatki powstałe na terenie państwa wykonującego związane z wykonaniem END powinny być ponoszone wyłącznie przez to państwo, zgodnie z ogólną zasadą wzajemnego uznawania. Jednak wykonanie END może wiązać się ze szczególnie wysokimi kosztami po stronie państwa wykonującego. Takie szczególnie wysokie koszty mogą być związane na przykład ze skomplikowanymi opiniami biegłych lub szeroko zakrojonymi operacjami policyjnymi lub też długotrwałymi działaniami obserwacyjnymi. Takie koszty powinny przeszkodzić wykonaniu END, a organy wydające i wykonujące powinny postarać się określić, które koszty należy uznać za szczególnie wysokie. Kwestia kosztów może być przedmiotem konsultacji między państwem wydającym a państwem wykonującym i zaleca się, by kwestię tę wyjaśnić na etapie konsultacji. W ostateczności organ wydający może podjąć decyzję o wycofaniu END lub utrzymaniu go; a wówczas ta część kosztów, którą państwo wykonujące uznało za szczególnie wysoką i która jest absolutnie niezbędna w toku postępowania, powinna być pokryta przez państwo wydające. Ten mechanizm nie powinien stanowić dodatkowej podstawy odmowy i w żadnym przypadku nie należy go nadużywać w sposób, który opóźni wykonanie END lub przeszkodzi w jego wykonaniu.
- (24) END zapewnia istnienie jednego systemu pozyskiwania materiału dowodowego. Niemniej do niektórych rodzajów czynności dochodzeniowych, które powinny zostać wskazane w END, takich jak tymczasowe przekazanie osób pozbawionych wolności, przesłuchania z wykorzystaniem tele- lub wideokonferencji, uzyskiwanie informacji o rachunkach lub operacjach bankowych, stosowanie przesyłek niejawnie nadzorowanych lub dochodzeń niejawnych, potrzebne są dodatkowe przepisy. Czynności dochodzeniowe wymagające gromadzenia materiału dowodowego na bieżąco, w sposób ciągły i przez konkretny okres powinny być objęte END, ale w przypadkach gdy jest to konieczne, państwo wydające i państwo wykonujące powinny dokonywać uzgodnień praktycznych, aby uwzględnić różnice między krajowymi systemami prawnymi.
- (25) W niniejszej dyrektywie zawarto zasady przeprowadzania czynności dochodzeniowej na wszystkich — łącznie z fazą sądową — etapach postępowania karnego, w razie potrzeby z udziałem danej osoby, w celu gromadzenia materiału dowodowego. Na przykład END może zostać wydany z myślą o tymczasowym przekazaniu danej osoby do państwa wydającego lub o przeprowadzeniu przesłuchania z wykorzystaniem wideokonferencji. Jednak gdy dana osoba ma zostać przekazana do innego państwa członkowskiego w celu prowadzenia przeciwko niej postępowania, w tym gdy osoba ta ma być postawiona przed sądem, należy wydać europejski nakaz aresztowania (ENA) zgodnie z decyzją ramową Rady 2002/584/WSiSW⁽¹⁾.
- (26) W celu zapewnienia proporcjonalnego stosowania ENA organy wydające powinny rozważyć, czy END będzie skutecznym i proporcjonalnym środkiem prowadzenia postępowania karnego. Organ wydający powinien rozważyć zwłaszcza, czy wydanie END w celu przesłuchania podejrzanego lub oskarżonego z wykorzystaniem wideokonferencji nie byłoby skuteczną alternatywą.
- (27) END może zostać wydany w celu uzyskania materiału dowodowego dotyczącego wszelkiego rodzaju rachunków posiadanych w banku lub instytucji finansowej niebędącej bankiem przez osobę objętą postępowaniem karnym. Możliwość tę należy pojmować szeroko, jako obejmującą nie tylko podejrzanym lub oskarżonym, ale również wszelkie inne osoby, w odniesieniu do których takie informacje są uznawane przez właściwe organy za niezbędne w trakcie postępowania karnego.
- (28) W przypadku gdy niniejsza dyrektywa zawiera odniesienia do instytucji finansowych, termin ten należy rozumieć zgodnie z odpowiednią definicją zawartą w art. 3 dyrektywie 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾.
- (29) W przypadku gdy END jest wydawany po to, by uzyskać szczegółowe dane o konkretnym rachunku, termin „szczegółowe dane” należy rozumieć jako co najmniej: imię i nazwisko posiadacza rachunku, jego adres, informacje o wszelkich pełnomocnictwach do tego rachunku i wszelkie inne dane lub dokumenty dostarczone przez posiadacza rachunku w momencie otwierania rachunku, będące nadal w posiadaniu banku.

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15).

- (30) Możliwości współpracy na mocy niniejszej dyrektywy w zakresie przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych nie powinny być ograniczone do treści takich przekazów, ale mogą również obejmować gromadzenie związanych z takimi przekazami telekomunikacyjnymi danych o częstotliwości wykorzystania i o lokalizacji rozmówcy, co umożliwi właściwym organom wydawanie END do celów uzyskiwania mniej inwazyjnych danych dotyczących przekazów telekomunikacyjnych. END wydany z myślą o uzyskaniu historycznych danych o częstotliwości wykorzystania i o lokalizacji rozmówcy związanych z przekazami telekomunikacyjnymi powinien być realizowany na mocy ogólnego systemu mającego zastosowanie do wykonywania END i, w zależności od prawa państwa wykonującego, może być uznawany za czynność dochodzeniową wymagającą zastosowania przymusu.
- (31) Gdy kilka państw członkowskich jest w stanie udzielić niezbędnej pomocy technicznej, END należy przesłać tylko do jednego z nich, a pierwszeństwo w tym względzie powinno mieć państwo członkowskie, w którym dana osoba się znajduje. Państwa członkowskie, w których znajduje się osoba, wobec której prowadzone jest przechwytywanie, a których pomoc techniczna nie jest potrzebna do przechwytywania, powinny zostać o tym powiadomione zgodnie z niniejszą dyrektywą. Jednakże jeżeli pomoc techniczna tylko jednego państwa nie jest wystarczająca, END można przesłać do więcej niż jednego państwa wykonującego.
- (32) W END, w którym wnosi się o przechwytywanie przekazów telekomunikacyjnych, organ wydający powinien podać organowi wykonującemu wystarczające informacje, takie jak szczegóły przestępstwa będącego przedmiotem dochodzenia, by umożliwić organowi wykonującemu ocenę, czy zastosowanie danej czynności dochodzeniowej byłoby dozwolone w podobnej sprawie krajowej.
- (33) Państwa członkowskie powinny mieć na uwadze, że dla ułatwienia współpracy w ramach niniejszego instrumentu pod względem legalnego przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych ważne jest zapewnienie możliwości udzielenia pomocy technicznej przez dostawcę obsługującego ogólnodostępne sieci telekomunikacyjne i oferującego tego typu usługi na terytorium danego państwa członkowskiego.
- (34) Niniejsza dyrektywa, z uwagi na swój zakres zastosowania, dotyczy jedynie środków tymczasowych służących gromadzeniu materiału dowodowego. W związku z tym należy podkreślić, że w trakcie postępowania karnego wszelkie przedmioty, w tym aktywa finansowe, mogą podlegać różnym środkom tymczasowym, nie tylko w celu gromadzenia materiału dowodowego, ale również w celu konfiskaty. Rozróżnienie między tymi dwoma celami środków tymczasowych nie zawsze jest oczywiste, a cel danego środka tymczasowego może w trakcie postępowania ulegać zmianie. Z tego względu kluczowe jest, by zachować płynne zależności między różnymi instrumentami mającymi zastosowanie do tego obszaru. Ponadto, z tego samego względu, ocenę, czy dany przedmiot ma być wykorzystany jako materiał dowodowy, a zatem czy ma stać się przedmiotem END, należy pozostawić organowi wydającemu.
- (35) W przypadku gdy o wzajemnej pomocy mówi się w stosownych instrumentach międzynarodowych, takich jak konwencje zawarte na forum Rady Europy, niniejsza dyrektywa powinna mieć pierwszeństwo przed tymi konwencjami między państwami członkowskimi uczestniczącymi w jej przyjęciu.
- (36) Typy przestępstw wyszczególnione w załączniku D powinny być interpretowane w sposób spójny z interpretacją na podstawie istniejących aktów prawnych dotyczących wzajemnego uznawania.
- (37) We wspólnej deklaracji politycznej państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącej dokumentów wyjaśniających ⁽¹⁾ państwa członkowskie zobowiązały się dołączać, w uzasadnionych przypadkach, do powiadomienia o środkach transpozycji jeden lub większą liczbę dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów służących transpozycji. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy Parlament Europejski i Rada uznają, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.
- (38) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie wzajemne uznawanie decyzji o pozyskiwaniu materiału dowodowego, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na swoje rozmiary i skutki możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (39) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w art. 6 TUE i w Karcie praw podstawowych, w szczególności w jej tytule VI, w prawie międzynarodowym i umowach międzynarodowych, których Unia lub wszystkie państwa członkowskie są stronami, w tym w europejskiej Konwencji o ochronie

⁽¹⁾ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

praw człowieka i podstawowych wolności oraz w konstytucjach państw członkowskich we właściwych im obszarach zastosowania. Żadnego z przepisów niniejszej dyrektywy nie wolno interpretować jako zakazującego odmowy wykonania END, jeżeli na podstawie obiektywnych przesłanek można sądzić, że został wydany w celu ścigania lub ukarania osoby ze względu na jej płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię, orientację seksualną, obywatelstwo, język lub poglądy polityczne albo że jej sytuacja może ulec pogorszeniu z którejkolwiek z tych przyczyn.

- (40) Ochrona osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych jest prawem podstawowym. Zgodnie z art. 8 ust. 1 Karty praw podstawowych i art. 16 ust. 1 TFUE każda osoba ma prawo do ochrony danych osobowych jej dotyczących.
- (41) Państwa członkowskie powinny zapewnić w stosowaniu niniejszej dyrektywy przejrzyste polityki dotyczące przetwarzania danych osobowych, a osobom, których dane dotyczą, możliwość korzystania z praw do środków odwoławczych w celu ochrony ich danych osobowych.
- (42) Dane osobowe uzyskane na mocy niniejszej dyrektywy powinny być przetwarzane jedynie w razie konieczności i powinny być proporcjonalne do celów zgodnych z zapobieganiem przestępstwom, prowadzeniem w ich sprawie dochodzenia, ich wykrywaniem i ściganiem lub egzekwowaniem sankcji karnych i korzystaniem z prawa do obrony. Jedynie upoważnione osoby powinny mieć dostęp do informacji zawierających dane osobowe, które można uzyskać w procesach uwierzytelniania.
- (43) Zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, który jest dołączony do TUE oraz TFUE, Zjednoczone Królestwo zgłosiło zamiar uczestnictwa w przyjęciu i stosowaniu niniejszej dyrektywy.
- (44) Zgodnie z art. 1 i 2 oraz art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, który jest dołączony do TUE oraz TFUE, oraz bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy, nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (45) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, który jest dołączony do TUE oraz TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy, nie jest nią związana ani jej nie stosuje,
- (46) Europejski Inspektor Ochrony Danych wydał opinię w dniu 5 października 2010 r. ⁽¹⁾ na podstawie art. 41 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 45/2001 ⁽²⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

EUROPEJSKI NAKAZ DOCHODZENIOWY

Artykuł 1

Europejski nakaz dochodzeniowy i obowiązek jego wykonania

1. Europejski nakaz dochodzeniowy (END) to orzeczenie sądowe wydane lub zatwierdzone przez organ wymiaru sprawiedliwości jednego państwa członkowskiego (zwanego dalej „państwem wydającym”) w celu wezwania innego państwa członkowskiego (zwanego dalej „państwem wykonującym”) do przeprowadzenia jednej lub kilku określonych czynności dochodzeniowych w celu uzyskania materiału dowodowego zgodnie z niniejszą dyrektywą.

END można także wydać w celu uzyskania materiału dowodowego, którym właściwe organy państwa wykonującego już dysponują.

⁽¹⁾ Dz.U. C 355 z 29.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

2. Państwa członkowskie wykonują END, stosując zasadę wzajemnego uznawania i przestrzegając przepisów niniejszej dyrektywy.
3. O wydanie END wnosić może podejrzany lub oskarżony lub prawnik działający w imieniu takiej osoby w ramach mającego zastosowanie prawa do obrony wynikającego z przepisów krajowych oraz zgodnie z krajową procedurą karną.
4. Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na obowiązek poszanowania praw podstawowych i podstawowych zasad prawnych zapisanych w art. 6 TUE, w tym prawa do obrony osób objętych postępowaniem karnym, ani nie wpływa na obowiązki ciążące w tym względzie na organach wymiaru sprawiedliwości.

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) „państwo wydające” oznacza państwo członkowskie, w którym wydawany jest END;
- b) „państwo wykonujące” oznacza państwo członkowskie wykonujące END, w którym ma zostać przeprowadzona dana czynność dochodzeniowa;
- c) „organ wydający” oznacza:
 - (i) sędziego, sąd, sędziego śledczego lub prokuratora właściwego w danej sprawie; lub
 - (ii) każdy inny właściwy organ określony przez państwo wydające i w danym przypadku wypełniający swoją funkcję organu dochodzeniowego w postępowaniu karnym, który jest w danej sprawie właściwy, by nakazać gromadzenie materiału dowodowego zgodnie z prawem krajowym. Dodatkowo zanim END zostanie przekazany organowi wykonującemu END, jest on zatwierdzany, po przeanalizowaniu jego zgodności z warunkami wydawania END zgodnie z niniejszą dyrektywą, w szczególności z warunkami określonymi w art. 6 ust. 1, przez sędziego, sąd, sędziego śledczego lub prokuratora w państwie wydającym. Jeżeli END został zatwierdzony przez organ wymiaru sprawiedliwości, organ ten może także być uznany za organ wydający do celów przekazania END;
- d) „organ wykonujący” oznacza organ właściwy do uznania END i zapewnienia jego wykonania zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz z procedurami mającymi zastosowanie w podobnych sprawach krajowych. Procedury takie mogą wymagać zatwierdzenia przez sąd w państwie wykonującym, jeśli przewiduje to prawo krajowe.

Artykuł 3

Zakres stosowania END

END podlega każda czynność dochodzeniowa poza utworzeniem wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego oraz gromadzeniem materiału dowodowego w ramach takiego zespołu dochodzeniowo-śledczego, przewidzianego w art. 13 Konwencji o pomocy w sprawach karnych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej ⁽¹⁾ (zwanej dalej „konwencją”) oraz w decyzji ramowej Rady 2002/465/WSiSW ⁽²⁾, z wyjątkiem przypadków, gdy czynności te podejmowane są w celu zastosowania art. 13 ust. 8 konwencji oraz art. 1 ust. 8 decyzji ramowej 2002/465/WSiSW.

Artykuł 4

Rodzaje postępowań, w których można wydać END

END można wydać:

- a) w odniesieniu do postępowania karnego, które wszczął organ wymiaru sprawiedliwości lub które może zostać wszczęte przed organem wymiaru sprawiedliwości w sprawie o przestępstwo na mocy prawa państwa wydającego;
- b) w postępowaniu wszczętym przez organy administracji w związku z czynami zagrożonymi karą na mocy prawa krajowego państwa wydającego, gdyż stanowią naruszenie przepisów prawa, oraz gdy decyzja może skutkować wszczęciem postępowania przed sądem właściwym w szczególności w sprawach karnych;

⁽¹⁾ Konwencja ustanowiona przez Radę zgodnie z art. 34 Traktatu o Unii Europejskiej o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej (Dz.U. C 197 z 12.7.2000, s. 3).

⁽²⁾ Decyzja ramowa Rady 2002/465/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych (Dz.U. L 162 z 20.6.2002, s. 1).

- c) w postępowaniu wszczętym przez organy wymiaru sprawiedliwości w związku z czynami, które są zagrożone karą na mocy prawa krajowego państwa wydającego, gdyż stanowią naruszenie przepisów prawa, w przypadku gdy wydana decyzja może skutkować wszczęciem postępowania przed sądem właściwym w szczególności w sprawach karnych; oraz
- d) w związku z postępowaniami, o których mowa w lit. a), b) oraz c), odnoszącymi się do czynów zabronionych lub naruszeń prawa, za które osoba prawna może zostać pociągnięta do odpowiedzialności lub ukarana w państwie wydającym.

Artykuł 5

Treść i forma END

1. Organ wydający wypełnia formularz END określony w załączniku A, podpisuje go i poświadcza prawdziwość i poprawność zawartych w nim informacji.

END zawiera w szczególności następujące informacje:

- a) dane organu wydającego oraz, w stosownych przypadkach, organu zatwierdzającego;
 - b) przedmiot i podstawy wydania END;
 - c) dostępne niezbędne informacje o osobie(-ach), której(-ych) dotyczy END;
 - d) opis przestępstwa, które jest przedmiotem dochodzenia lub postępowania i mające zastosowanie przepisy prawa karnego państwa wydającego;
 - e) opis żądanej(-ych) czynności dochodzeniowej(-ych) i materiał dowodowy, który należy uzyskać.
2. Każde państwo członkowskie określa, którego(-ych) z urzędowych języków instytucji Unii oprócz jego własnego (-ych) języka(-ów) urzędowego(-ych) można użyć do wypełnienia lub tłumaczenia END, gdy to państwo członkowskie jest państwem wykonującym.
3. Właściwy organ państwa wydającego dokonuje tłumaczenia END określonego w załączniku A na język urzędowy państwa wykonującego lub na inny język wskazany przez państwo wykonujące zgodnie z ust. 2.

ROZDZIAŁ II

PROCEDURY I GWARANCJE DOTYCZĄCE PAŃSTWA WYDAJĄCEGO

Artykuł 6

Warunki wydawania i przekazywania END

1. Organ wydający może wydać END jedynie wówczas, gdy spełnione są następujące warunki:
- a) wydanie END jest konieczne i proporcjonalne do celów postępowania, o którym mowa w art. 4, przy uwzględnieniu praw przysługujących podejrzanemu lub oskarżonemu; oraz
 - b) w podobnej sprawie krajowej zarządzenie przeprowadzenia czynności dochodzeniowej(-ych) wskazanej(-ych) w END jest dopuszczalne na tych samych warunkach.
2. Każdorazowej oceny spełnienia warunków, o których mowa w ust. 1, dokonuje organ wydający.
3. Gdy organ wykonujący ma powody sądzić, że warunki, o których mowa w ust. 1, nie zostały spełnione, może przeprowadzić konsultacje z organem wydającym w sprawie celowości wykonania END. Po takich konsultacjach organ wydający może podjąć decyzję o wycofaniu END.

Artykuł 7

Przekazywanie END

1. Organ wydający przekazuje END organowi wykonującemu dowolną metodą pozwalającą uzyskać pisemne potwierdzenie w sposób umożliwiający państwu wykonującemu ustalenie autentyczności END.
2. Wszelkie dalsze kontakty urzędowe odbywają się bezpośrednio między organem wydającym a organem wykonującym.
3. Nie naruszając art. 2 lit. d), każde państwo członkowskie może wyznaczyć jeden organ centralny lub, jeśli jego system prawny przewiduje taką możliwość, większą ich liczbę do pomocy właściwym organom. Państwo członkowskie może, jeżeli to konieczne z uwagi na strukturę swojego wymiaru sprawiedliwości, powierzyć organowi(-om) centralnemu(-ym) zadanie urzędowego przekazywania i odbioru END, jak również prowadzenia dalszej korespondencji urzędowej dotyczącej END.
4. Organ wydający może przekazać END za pośrednictwem systemu telekomunikacyjnego europejskiej sieci sądowej (EJN) utworzonej wspólnym działaniem Rady 98/428/WSiSW⁽¹⁾.
5. Jeżeli organ wykonujący nie jest znany, organ wydający podejmuje wszelkie niezbędne działania, w tym za pośrednictwem punktów kontaktowych EJN, by uzyskać odpowiednie informacje od państwa wykonującego.
6. Jeżeli organ państwa wykonującego, który otrzymał END, nie jest organem właściwym do jego uznania lub do przedsięwzięcia środków koniecznych do jego wykonania, przekazuje go z urzędu organowi wykonującemu i informuje o tym organ wydający.
7. Organ wykonujący oraz organ wydający rozwiązują wszelkie trudności dotyczące przekazywania lub ustalania autentyczności dokumentów niezbędnych do wykonania END w drodze bezpośrednich kontaktów lub, w stosownych przypadkach, przy udziale centralnych organów państw członkowskich.

Artykuł 8

END związany z wcześniejszym END

1. Jeżeli organ wydający wydaje END uzupełniający wcześniejszy END, dokonuje stosownej adnotacji na ten temat w części D formularza określonego w załączniku A.
2. Organ wydający, pomagając w wykonywaniu END w państwie wykonującym zgodnie z art. 9 ust. 4, może — bez uszczerbku dla powiadomień dokonywanych na podstawie art. 33 ust. 1 lit. c) — skierować bezpośrednio do organu wykonującego END uzupełniający wcześniejszy END.
3. END uzupełniający wcześniejszy END musi być poświadczony zgodnie z art. 5 ust. 1 akapit pierwszy oraz, w stosownych przypadkach, musi być zatwierdzony zgodnie z art. 2 lit. c).

ROZDZIAŁ III

PROCEDURY I GWARANCJE DOTYCZĄCE PAŃSTWA WYKONUJĄCEGO

Artykuł 9

Uznawanie i wykonywanie

1. Organ wykonujący uznaje END przekazany zgodnie z niniejszą dyrektywą, nie wymagając dopełnienia żadnych dodatkowych formalności oraz zapewnia jego wykonanie w taki sam sposób i w takim samym trybie, jak w przypadku gdyby dana czynność dochodzeniowa została zarządzona przez organ państwa wykonującego, chyba że ten organ wykonujący powołuje się na jedną z podstaw odmowy uznania lub wykonania lub jedną z podstaw odroczenia przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

⁽¹⁾ Wspólne działanie 98/428/WSiSW z dnia 29 czerwca 1998 r. przyjęte przez Radę na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, w sprawie utworzenia Europejskiej Sieci Sądowej (Dz.U. L 191 z 7.7.1998, s. 4).

2. O ile niniejsza dyrektywa nie stanowi inaczej, organ wykonujący dopełnia formalności i procedur wyraźnie wskazanych przez organ wydający, pod warunkiem że takie formalności i procedury nie są sprzeczne z podstawowymi zasadami prawa państwa wykonującego.
3. W przypadku przekazania organowi wykonującemu END, który nie został wydany przez organ wydający określony w art. 2 lit. c), organ wykonujący zwraca END państwu wydającemu.
4. Organ wydający może zażądać, by przy wykonywaniu END co najmniej jeden organ państwa wydającego udzielił pomocy właściwym organom państwa wykonującego w zakresie, w jakim wyznaczone organy państwa wydającego byłyby w stanie pomóc w przeprowadzaniu danych czynności dochodzeniowych wskazanych w END w podobnej sprawie krajowej. Organ wykonujący spełnia to żądanie, pod warunkiem że taka pomoc nie jest sprzeczna z podstawowymi zasadami prawa obowiązującymi w państwie wykonującym ani nie narusza żywotnych interesów tego państwa w zakresie bezpieczeństwa narodowego.
5. Podczas wykonywania END organy państwa wydającego obecne w państwie wykonującym są związane prawem państwa wykonującego. Nie mają one na terytorium państwa wykonującego żadnych uprawnień organów ścigania, chyba że wykonywanie takich uprawnień na terytorium państwa wykonującego jest zgodne z prawem państwa wykonującego i zostało uzgodnione między organem wydającym i organem wykonującym.
6. Aby ułatwić skuteczne stosowanie niniejszego artykułu, organ wydający i organ wykonujący mogą konsultować się ze sobą wszelkimi odpowiednimi sposobami.

Artykuł 10

Zastosowanie innego rodzaju czynności dochodzeniowej

1. Organ wykonujący stosuje w miarę możliwości inną czynność dochodzeniową niż wskazana w END, gdy:
 - a) czynność dochodzeniowa wskazana w END nie istnieje w prawie państwa wykonującego; albo
 - b) czynność dochodzeniowa wskazana w END nie byłaby dopuszczalna w podobnej sprawie krajowej.
2. Bez uszczerbku dla art. 11, ust. 1 nie ma zastosowania do następujących czynności dochodzeniowych, które muszą być zawsze dostępne na mocy prawa krajowego państwa wykonującego:
 - a) pozyskiwanie informacji lub materiałów dowodowych znajdujących się już w posiadaniu organu wykonującego, a informacje te lub materiały można było pozyskać zgodnie z prawem państwa wykonującego w ramach postępowania karnego lub do celów eEND;
 - b) pozyskiwanie informacji zawartych w bazach danych prowadzonych przez organy policyjne lub organy wymiaru sprawiedliwości i bezpośrednio dostępnych dla organu wykonującego w ramach postępowania karnego;
 - c) przesłuchanie świadka, biegłego, ofiary, podejrzanego lub oskarżonego lub osoby trzeciej na terytorium państwa wykonującego;
 - d) wszelkie czynności dochodzeniowe nieobejmujące środków przymusu określone w prawie państwa wykonującego;
 - e) identyfikacja osób posiadających abonament na określony numer telefonu lub adres IP.
3. Organ wykonujący może także zastosować czynność dochodzeniową inną niż wskazana w END, gdy czynność dochodzeniowa wybrana przez organ wykonujący będzie miała taki sam rezultat jak czynność dochodzeniowa wskazana w END przy użyciu mniej inwazyjnych środków.
4. Jeżeli organ wykonujący postanowi skorzystać z możliwości określonej w ust. 1 i 3, informuje o tym najpierw organ wydający, który może zdecydować o wycofaniu lub uzupełnieniu END.
5. W przypadku gdy zgodnie z ust. 1 czynność dochodzeniowa wskazana w END nie istnieje w prawie państwa wykonującego lub nie byłaby dopuszczalna w podobnej sprawie krajowej, a brak jest innej czynności dochodzeniowej, która miałaby ten sam skutek co żądana czynność dochodzeniowa, organ wykonujący powiadamia organ wydający, że udzielenie żądanej pomocy nie było możliwe.

Artykuł 11

Podstawy odmowy uznania lub wykonania

1. Bez uszczerbku dla art. 1 ust. 4, odmowa uznania lub wykonania END w państwie wykonującym może nastąpić, jeżeli:
 - a) w prawie państwa wykonującego istnieje immunitet lub przywilej, który uniemożliwia wykonanie END lub istnieją przepisy o ustalaniu i ograniczaniu odpowiedzialności karnej związane z wolnością prasy i wolnością wypowiedzi w innych mediach, które to przepisy uniemożliwiają wykonanie END;
 - b) w danym przypadku wykonanie END naruszałoby żywotne interesy w zakresie bezpieczeństwa narodowego, narażałoby na niebezpieczeństwo źródło informacji lub wiązałoby się z wykorzystaniem informacji niejawnych odnoszących się do określonych działań wywiadu;
 - c) END wydano w postępowaniu, o którym mowa w art. 4 lit. b) i c), a dana czynność dochodzeniowa nie byłaby dopuszczalna na mocy prawa państwa wykonującego w podobnej sprawie krajowej;
 - d) wykonanie END byłoby sprzeczne z zasadą *ne bis in idem*;
 - e) END dotyczy zarzutu popełnienia przestępstwa poza terytorium państwa wydającego, ale częściowo lub w całości na terytorium państwa wykonującego, a czyn, w związku z którym wydano END, nie stanowi przestępstwa w państwie wykonującym;
 - f) istnieją istotne przesłanki uznania, że wykonanie czynności dochodzeniowej wskazanej w END byłoby nie do pogodzenia ze spoczywającymi na państwie wykonania obowiązkami wynikającymi z art. 6 TUE i z Karty praw podstawowych;
 - g) czyn, w związku z którym wydano END, nie stanowi przestępstwa na mocy prawa państwa wykonującego, o ile dotyczy on przestępstwa wymienionego wśród kategorii przestępstw wyszczególnionych w załączniku D i wskazanego w END przez organ wydający, a przestępstwo to w państwie wydającym podlega karze pozbawienia wolności lub środkowi polegającemu na pozbawieniu wolności na maksymalny okres co najmniej trzech lat; lub
 - h) na mocy prawa państwa wykonującego stosowanie czynności dochodzeniowej wskazanej w END jest ograniczone do określonego wykazu lub określonej kategorii przestępstw lub do przestępstw zagrożonych karą o określonym maksymalnym wymiarze, ale nieobejmujących przestępstwa podanego w END.
2. Ust. 1 lit. g) oraz h) nie mają zastosowania do czynności dochodzeniowych, o których mowa w art. 10 ust. 2.
3. W przypadku gdy END dotyczy przestępstwa związanego z podatkami, opłatami, cłami i dewizami, organ wykonujący nie może odmówić uznania lub wykonania, powołując się na fakt, że prawo państwa wykonującego nie nakłada podatków lub opłat tego samego rodzaju lub nie przewiduje tego samego rodzaju przepisów dotyczących podatków, opłat, cel czy dewiz, co prawo państwa wydającego.
4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. a), b), d), e) i f), zanim organ wykonujący postanowi o odmowie uznania lub wykonania, w całości lub w części, END, organ ten wszelkimi odpowiednimi metodami zasięga opinii organu wydającego oraz w stosownych przypadkach występuje do organu wydającego o niezwłoczne dostarczenie wszelkich niezbędnych informacji.
5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 lit. a), oraz w przypadku gdy uprawnienie do uchylenia danego przywileju lub immunitetu spoczywa w gestii organu państwa wykonującego, organ wykonujący niezwłocznie zwraca się do tego organu o wykonanie tego uprawnienia. W przypadku gdy uprawnienie do uchylenia przywileju bądź immunitetu leży w gestii organu innego państwa lub organizacji międzynarodowej, organ wydający występuje do takiego organu o skorzystanie z tego uprawnienia.

Artykuł 12

Terminy uznania lub wykonania

1. Decyzja co do uznania lub wykonania jest podejmowana, a dana czynność dochodzeniowa — przeprowadzana, równie szybko i traktowana równie priorytetowo, jak w podobnej sprawie krajowej, a w każdym razie w terminie przewidzianym w niniejszym artykule.
2. Jeżeli organ wydający zaznaczył w END, że — z uwagi na terminy proceduralne, ciężar przestępstwa lub inne szczególnie pilne okoliczności — konieczny jest termin krótszy niż wskazany w niniejszym artykule, lub jeżeli wskazał w END, że dana czynność dochodzeniową należy wykonać w określonym dniu, organ wykonujący uwzględnia ten wymóg w maksymalnym możliwym stopniu.

3. Organ wykonujący podejmuje decyzję co do uznania lub wykonania END możliwie szybko i — bez uszczerbku dla ust. 5 — nie później niż w terminie 30 dni od otrzymania END przez właściwy organ wykonujący.
4. Jeżeli nie występują podstawy odroczenia określone w art. 15 lub jeżeli państwo wykonujące nie dysponuje jeszcze samo materiałem dowodowym, którego dotyczy czynność dochodzeniowa wskazana w END, organ wykonujący przeprowadza daną czynność dochodzeniową niezwłocznie, ale — nie naruszając ust. 5 — nie później niż 90 dni po podjęciu decyzji, o której mowa w ust. 3.
5. Jeżeli w określonym przypadku właściwy organ wykonujący nie ma praktycznej możliwości dotrzymania terminu określonego w ust. 3 lub przeprowadzenia czynności dochodzeniowej w określonym dniu zgodnie z ust. 2, informuje o tym niezwłocznie w dowolny sposób właściwy organ państwa wydającego, podając przyczyny opóźnienia i szacunkowy okres potrzebny do podjęcia decyzji. W takich przypadkach termin określony w ust. 3 można przedłużyć maksymalnie o 30 dni.
6. Jeżeli w określonym przypadku właściwy organ wykonujący nie ma praktycznej możliwości dotrzymania terminu określonego w ust. 4, informuje o tym niezwłocznie w dowolny sposób właściwy organ państwa wydającego, podając przyczyny opóźnienia, i konsultuje się z organem wydającym w kwestii stosownego terminu wykonania danej czynności dochodzeniowej.

Artykuł 13

Przekazywanie materiału dowodowego

1. W wyniku wykonania END organ wykonujący przekazuje państwu wydającemu bez zbędnej zwłoki pozyskany lub będący już w posiadaniu właściwych organów państwa wykonującego materiał dowodowy.

Jeżeli wystąpiono o to w END i jeżeli możliwość taką dopuszcza prawo państwa wykonującego, materiał dowodowy przekazuje się natychmiast właściwym organom państwa wydającego, które pomagają w wykonaniu END zgodnie z art. 9 ust. 4.

2. Przekazanie materiału dowodowego może zostać zawieszone do czasu podjęcia decyzji dotyczącej środka odwoławczego, chyba że w END wskazano dostateczne powody, dla których natychmiastowe przekazanie jest niezbędne do właściwego prowadzenia dochodzenia lub do zachowania praw osób. Jednak przekazanie materiału dowodowego zostaje zawieszone, jeśli spowodowałoby poważną i nieodwracalną szkodę osobie, której dotyczy END.
3. Przekazując uzyskany materiał dowodowy, organ wykonujący zaznacza, czy wymaga jego zwrotu do państwa wykonującego, gdy tylko przestanie być potrzebny państwu wydającemu.
4. Gdy przedmioty, dokumenty lub dane mają znaczenie także dla innych postępowań, organ wykonujący może, na wyraźny wniosek i po konsultacjach z organem wydającym, tymczasowo przekazać ten materiał dowodowy pod warunkiem jego zwrotu do państwa wykonującego, gdy tylko przestanie on być potrzebny w państwie wydającym lub w każdym innym momencie uzgodnionym między właściwymi organami.

Artykuł 14

Środki odwoławcze

1. Państwa członkowskie zapewniają, by w odniesieniu do czynności dochodzeniowych wskazanych w END przysługiwały środki odwoławcze równoważne środkom, które przysługiwałyby w podobnej sprawie krajowej.
2. Merytoryczne podstawy wydania END można kwestionować wyłącznie w drodze zarzutu w państwie wydającym, bez uszczerbku dla gwarancji dotyczących praw podstawowych w państwie wykonującym.
3. O ile nie podważy to poufności dochodzenia zgodnie z art. 19 ust. 1, organ wydający i organ wykonujący przedsięwzięć stosowne środki, by zapewnić przekazanie informacji o przewidzianych w prawie krajowym możliwościach skorzystania ze środków odwoławczych, gdy zaistnieje możliwość ich zastosowania, i w odpowiednim czasie, by umożliwić ich skuteczne wykonanie.

4. Państwa członkowskie zapewniają, by terminy na skorzystanie ze środka odwoławczego były takie same jak terminy obowiązujące w podobnych sprawach krajowych i by były stosowane w sposób gwarantujący możliwość skutecznego skorzystania z tych środków odwoławczych przez osoby, których to dotyczy.
5. Organ wydający i organ wykonujący informują się nawzajem o środkach odwoławczych, z których skorzystano przeciw wydaniu, uznaniu lub wykonaniu END.
6. Wniesienie środka odwoławczego nie wstrzymuje wykonania czynności dochodzeniowej, chyba że taki skutek przewidziano w odniesieniu do podobnych spraw krajowych.
7. Państwo wydające uwzględnia skuteczne zakwestionowanie na drodze prawnej uznania lub wykonania END zgodnie z prawem krajowym. Bez uszczerbku dla krajowych przepisów proceduralnych, państwa członkowskie zapewniają, by w postępowaniu karnym w państwie wydającym przy ocenie materiału dowodowego uzyskanego za pomocą END przestrzegane było prawo do obrony i do rzetelnego postępowania.

Artykuł 15

Podstawy odroczenia uznania lub odroczenia wykonania

1. Uznanie lub wykonanie END w państwie wykonującym można odroczyć, jeżeli:
 - a) jego wykonanie mogłoby zaszkodzić toczącemu się dochodzeniu lub postępowaniu karnemu — o okres uznany przez państwo wykonujące za zasadny;
 - b) odnośne przedmioty, dokumenty lub dane są już wykorzystywane w innym postępowaniu — dopóki nie będą już one w nim potrzebne.
2. Gdy tylko ustanie podstawa odroczenia, organ wykonujący natychmiast podejmuje czynności konieczne do wykonania END oraz w dowolny sposób pozwalający uzyskać pisemne potwierdzenie informuje o tym organ wydający.

Artykuł 16

Obowiązek informowania

1. Właściwy organ państwa wykonującego, który otrzymuje END, potwierdza jego otrzymanie niezwłocznie, a w każdym razie najpóźniej w terminie tygodnia od otrzymania END — wypełniając i odsyłając formularz zamieszczony w załączniku B.

Jeżeli zgodnie z art. 7 ust. 3 został wyznaczony organ centralny, obowiązek ten ma zastosowanie zarówno do tego organu centralnego, jak i do organu wykonującego, który otrzymał END za pośrednictwem organu centralnego.

W przypadkach określonych w art. 7 ust. 6 obowiązek ten ma zastosowanie zarówno do właściwego organu, który go otrzymał pierwotnie, jak i do organu wykonującego, któremu END został ostatecznie przekazany.

2. Bez uszczerbku dla art. 10 ust. 4 i 5, organ wykonujący informuje natychmiast w dowolny sposób organ wydający:
 - a) jeżeli organ wykonujący nie jest w stanie podjąć decyzji co do uznania lub wykonania END, gdyż formularz określony w załączniku A jest niekompletny lub ewidentnie błędnie wypełniony;
 - b) jeżeli wykonując END, organ wykonujący uzna bez dalszych dociekań, że celowe może być przeprowadzenie czynności dochodzeniowych, których nie przewidziano pierwotnie lub których nie można było wskazać w momencie wydawania END — po to, aby organ wydający mógł w danej sprawie podjąć dalsze działania; lub
 - c) jeżeli organ wykonujący ustali, że w konkretnym przypadku nie jest w stanie dopełnić formalności i procedur wyraźnie określonych przez organ wydający zgodnie z art. 9.

Na wniosek organu wydającego przekazane informacje zostają niezwłocznie potwierdzone w dowolny sposób pozwalający uzyskać pisemne potwierdzenie.

3. Bez uszczerbku dla art. 10 ust. 4 i 5 organ wykonujący niezwłocznie informuje organ wydający w dowolny sposób pozwalający uzyskać pisemne potwierdzenie:

- a) o wszelkich decyzjach podjętych na podstawie art. 10 lub 11;
- b) o wszelkich decyzjach o odroczeniu wykonania lub uznania END, o powodach odroczenia oraz, o ile to możliwe, o spodziewanym okresie odroczenia.

Artykuł 17

Odpowiedzialność karna funkcjonariuszy

Gdy w ramach stosowania niniejszej dyrektywy funkcjonariusze państwa wydającego są obecni na terytorium państwa wykonującego, to w zakresie przestępstw popełnionych przez nich lub przeciwko nim traktuje się ich tak jak funkcjonariuszy państwa wykonującego.

Artykuł 18

Odpowiedzialność cywilna funkcjonariuszy

1. W przypadkach, gdy w ramach stosowania niniejszej dyrektywy funkcjonariusze państwa członkowskiego są obecni na terytorium innego państwa członkowskiego, za wszelkie szkody spowodowane przez swoich funkcjonariuszy podczas działań odpowiada to pierwsze państwo członkowskie zgodnie z prawem państwa członkowskiego, na którego terytorium działają ci funkcjonariusze.
2. Państwo członkowskie, na którego terytorium powstała szkoda określona w ust. 1, naprawia taką szkodę na warunkach mających zastosowanie do szkody spowodowanej przez jego własnych funkcjonariuszy.
3. Państwo członkowskie, którego funkcjonariusze wyrządzili szkodę jakiegokolwiek osobie na terytorium innego państwa członkowskiego, w pełni zwraca wszelkie kwoty, które to drugie państwo członkowskie wypłaciło ofiarom lub osobom uprawnionym w ich miejsce.
4. Bez uszczerbku dla możliwości dochodzenia swoich praw wobec osób trzecich i z wyłączeniem ust. 3, każde państwo członkowskie w przypadkach, o których mowa w ust. 1, odstępuje od żądania naprawienia szkód, których doznało ze strony innego państwa członkowskiego.

Artykuł 19

Poufność

1. Każde państwo członkowskie podejmuje konieczne środki, aby wykonując END, organ wydający i organ wykonujący należycie uwzględniały poufny charakter dochodzenia.
2. Organ wykonujący gwarantuje zgodnie ze swoim prawem krajowym poufność faktów i treści podanych w END, jednak obowiązek nie dotyczy tych faktów i treści, których ujawnienie jest niezbędne do wykonania danej czynności dochodzeniowej. Jeżeli organ wykonujący nie jest w stanie dopełnić wymogu poufności, informuje o tym niezwłocznie organ wydający.
3. W razie braku odmiennych wytycznych ze strony organu wykonującego, organ wydający nie ujawnia, zgodnie ze swoim prawem krajowym, żadnych materiałów dowodowych ani informacji dostarczonych przez organ wykonujący w zakresie, w jakim ujawnienie nie jest konieczne do dochodzenia lub postępowania opisanego w END.
4. Każde państwo członkowskie podejmuje konieczne środki, aby banki nie ujawniały danemu klientowi banku ani innym osobom trzecim, że państwu wydającemu przekazano informacje zgodnie z art. 26 i 27 ani że prowadzone jest dochodzenie.

Artykuł 20

Ochrona danych osobowych

Przy wykonywaniu niniejszej dyrektywy państwa członkowskie zapewniają ochronę danych osobowych i ich przetwarzanie może się odbywać jedynie zgodnie z decyzją ramową Rady 2008/977/WSiSW⁽¹⁾ oraz z zasadami zawartymi w Konwencji Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych i w protokole dodatkowym do niej.

Dostęp do takich danych jest ograniczony, bez uszczerbku dla praw osób, których dane dotyczą. Jedynie osoby upoważnione mogą mieć dostęp do takich danych.

Artykuł 21

Koszty

1. O ile niniejsza dyrektywa nie stanowi inaczej, państwo wykonujące ponosi wszelkie koszty powstałe na jego terytorium w związku z wykonaniem END.
2. Jeżeli organ wykonujący uzna, że koszty wykonania END mogą okazać się szczególnie wysokie, może on skonsultować się z organem wydającym, by ustalić, czy i jak można podzielić koszty lub zmienić END.

Organ wykonujący uprzednio szczegółowo informuje organ wydający o części kosztów uznanej za szczególnie wysoką.

3. W wyjątkowych sytuacjach, gdy nie osiągnięto porozumienia w odniesieniu do kosztów, o których mowa w ust. 2, organ wydający może podjąć decyzję o:
 - a) częściowym lub całkowitym wycofaniu END; lub
 - b) podtrzymaniu END oraz przejęciu tej części kosztów, która uznana została za szczególnie wysoką.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE DOTYCZĄCE NIEKTÓRYCH CZYNNOŚCI DOCHODZENIOWYCH

Artykuł 22

Tymczasowe przekazanie osób pozbawionych wolności do państwa wydającego do celów przeprowadzenia czynności dochodzeniowej

1. END można wydać w celu tymczasowego przekazania osoby pozbawionej wolności w państwie wykonującym w związku z przeprowadzeniem czynności dochodzeniowej służącej gromadzeniu materiału dowodowego, która to czynność wymaga obecności tej osoby na terytorium państwa wydającego, pod warunkiem że osoba ta zostanie odesłana z powrotem w terminie określonym przez państwo wykonujące.
2. Oprócz podstaw odmowy uznania lub wykonania, o których mowa w art. 11, odmowę wykonania END mogą również uzasadniać następujące okoliczności:
 - a) osoba pozbawiona wolności nie wyraża zgody; lub
 - b) przekazanie może skutkować przedłużeniem okresu pozbawienia tej osoby wolności.
3. Bez uszczerbku dla ust. 2 lit. a), gdy państwo wykonujące uznaje to za konieczne ze względu na wiek lub stan fizyczny lub psychiczny danej osoby pozbawionej wolności, jej przedstawicielowi prawnemu umożliwia się wyrażenie opinii na temat tymczasowego przekazania.

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 60).

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zezwolenia na tranzyt osoby pozbawionej wolności przez terytorium trzeciego państwa członkowskiego (zwanego dalej „tranzytowym państwem członkowskim”) udziela się na wniosek, do którego załączane są wszelkie niezbędne dokumenty.
5. Uzgodnienia praktyczne dotyczące tymczasowego przekazania osoby, w tym szczegółowe warunki pozbawienia wolności w państwie wydającym, a także daty jej przekazania z terytorium państwa wykonującego i powrotu na nie są przedmiotem ustaleń między państwem wydającym a państwem wykonującym, przy zapewnieniu, że uwzględniony został stan fizyczny lub psychiczny danej osoby, a także poziom bezpieczeństwa wymagany w państwie wydającym.
6. Osoba przekazywana pozostaje pozbawiona wolności na terytorium państwa wydającego, a jeżeli dochodzi do tranzytu — na terytorium tranzytowego państwa członkowskiego, w związku z czynami lub wyrokami, które były podstawą pozbawienia jej wolności w państwie wykonującym, chyba że państwo wykonujące wystąpi o jej zwolnienie.
7. Okres pozbawienia wolności na terytorium państwa wydającego zalicza się na poczet okresu pozbawienia wolności, któremu przekazywana osoba musi lub będzie musiała się poddać na terytorium państwa wykonującego.
8. Bez uszczerbku dla ust. 6, przekazanej osoby nie ściga się, nie pozbawia wolności ani nie poddaje żadnym innym ograniczeniom wolności osobistej w państwie wydającym w związku z czynami lub wyrokami, które nastąpiły przed jej wyjazdem z terytorium państwa wykonującego, i które nie zostały wyszczególnione w odnośnym END.
9. Immunitet, o którym mowa w ust. 8, ustaje, jeżeli po piętnastu kolejnych dniach liczonych od dnia, w którym obecność przekazanej osoby przestaje być wymagana przez organy wydające, osoba ta miała możliwość wyjazdu, lecz:
- a) pozostała na terytorium tego państwa; lub
 - b) po opuszczeniu jego terytorium powróciła na nie.
10. Koszty wynikające ze stosowania niniejszego artykułu są ponoszone zgodnie z art. 21, poza kosztami związanymi z przekazaniem osoby do i z państwa wydającego, które są ponoszone przez to państwo.

Artykuł 23

Tymczasowe przekazanie osób pozbawionych wolności do państwa wykonującego do celów przeprowadzenia czynności dochodzeniowej

1. END można wydać po to, aby osoba pozbawiona wolności w państwie wydającym została tymczasowo przekazana do celów przeprowadzenia czynności dochodzeniowej mającej na celu zgromadzenie materiału dowodowego, która to czynność wymaga obecności tej osoby na terytorium państwa wykonującego.
2. Art. 22 ust. 2 lit. a) i ust. 3–9 stosuje się odpowiednio do tymczasowego przekazania na mocy niniejszego artykułu.
3. Koszty wynikające ze stosowania niniejszego artykułu są ponoszone zgodnie z art. 21, poza kosztami związanymi z przekazaniem danej osoby do i z państwa wykonującego, które są ponoszone przez państwo wydające.

Artykuł 24

Przesłuchanie w formie wideokonferencji lub z wykorzystaniem innej formy przekazu audiowizualnego

1. Jeżeli dana osoba znajduje się na terytorium państwa wykonującego i musi zostać przesłuchana w charakterze świadka lub biegłego przez właściwy organ państwa wydającego, organ wydający może wydać END w celu przesłuchania świadka lub biegłego z wykorzystaniem wideokonferencji lub innej formy przekazu audiowizualnego, zgodnie z ust. 5–7.

Organ wydający może wydać END również w celu przesłuchania podejrzanego lub oskarżonego z wykorzystaniem wideokonferencji lub innej formy przekazu audiowizualnego.

2. Oprócz podstaw odmowy uznania lub wykonania, o których mowa w art. 11, wykonania END można odmówić w następujących przypadkach:

- a) podejrzany lub oskarżony nie wyraża zgody; lub
- b) wykonanie takiej czynności dochodzeniowej w konkretnym przypadku byłoby sprzeczne z podstawowymi zasadami prawa państwa wykonującego.

3. Organ wydający i organ wykonujący uzgadniają między sobą kwestie praktyczne. Przy uzgadnianiu takich kwestii organ wykonujący zobowiązuje się, że:

- a) wezwie danego świadka lub biegłego do stawienia, wskazując termin i miejsce przesłuchania;
- b) wezwie podejrzanego lub oskarżonego do stawienia na przesłuchaniu w trybie przewidzianym w prawie państwa wykonującego i poinformuje takie osoby o ich prawach na mocy prawa państwa wydającego, z wyprzedzeniem umożliwiającym skuteczne skorzystanie z przysługującego im prawa do obrony;
- c) zapewni ustalenie tożsamości osoby, która ma zostać przesłuchana.

4. Jeżeli w okolicznościach danej sprawy organ wykonujący nie ma dostępu do środków technicznych umożliwiających przeprowadzenie przesłuchania w formie wideokonferencji, środki takie może mu za obopólną zgodą udostępnić państwo wydające.

5. Do przesłuchania z wykorzystaniem wideokonferencji lub innej formy przekazu audiowizualnego zastosowanie mają następujące zasady:

- a) przedstawiciel właściwego organu państwa wykonującego jest obecny w czasie przesłuchania i korzysta w razie konieczności z pomocy tłumacza; osoba ta odpowiada też za zapewnienie ustalenia tożsamości osoby, która ma zostać przesłuchana i za przestrzeganie podstawowych zasad prawa państwa wykonującego.

Jeżeli organ wykonujący uzna, że podczas przesłuchania doszło do naruszenia podstawowych zasad prawa państwa wykonującego, podejmuje natychmiast niezbędne kroki, aby zapewnić kontynuowanie przesłuchania zgodnie z tymi zasadami;

- b) środki ochrony osoby, która ma zostać przesłuchana, zostają w razie konieczności uzgodnione przez właściwe organy państwa wydającego i państwa wykonującego;
- c) przesłuchanie jest prowadzone bezpośrednio przez właściwy organ lub pod kierunkiem właściwego organu państwa wydającego, zgodnie z jego własnymi przepisami;
- d) na żądanie państwa wydającego lub osoby, która ma zostać przesłuchana, państwo wykonujące zapewnia jej w razie potrzeby pomoc tłumacza ustnego;
- e) podejrzani lub oskarżeni są informowani przed przesłuchaniem o prawach procesowych, które im przysługują, w tym o prawie do odmowy składania wyjaśnień, na mocy prawa państwa wykonującego i państwa wydającego. Świadkowie i biegli mogą skorzystać z prawa do odmowy składania zeznań, które przysługuje im na mocy przepisów państwa wykonującego lub wydającego, i są o tym informowani przed przesłuchaniem.

6. Bez uszczerbku dla środków uzgodnionych dla ochrony osób, organ wykonujący sporządza na zakończenie przesłuchania protokół, w którym odnotowuje datę i miejsce przesłuchania, tożsamość przesłuchanej osoby, tożsamość i funkcję wszystkich innych osób z państwa wykonującego uczestniczących w przesłuchaniu, wszelkie złożone przyrzeczenia oraz warunki techniczne przesłuchania. Organ wykonujący przekazuje ten protokół organowi wydającemu.

7. Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne kroki w celu zapewnienia, by w przypadku gdy dana osoba jest przesłuchiwana na jego terytorium na mocy niniejszego artykułu i mimo obowiązku złożenia zeznań odmawia ich złożenia lub składa zeznania niezgodne z prawdą, jego prawo krajowe było stosowane w taki sam sposób, jak w przypadku gdyby przesłuchanie było prowadzone w ramach postępowania krajowego.

*Artykuł 25***Przesłuchanie w formie konferencji telefonicznej**

1. Jeżeli dana osoba znajduje się na terytorium jednego państwa członkowskiego, a musi zostać przesłuchana w charakterze świadka lub biegłego przez właściwe organy innego państwa członkowskiego, organ wydający tego drugiego państwa członkowskiego może — gdy nie jest to odpowiednie lub możliwe, by osoba, która ma być przesłuchana, pojawiała się osobiście na terytorium tego państwa — po przeanalizowaniu innych stosownych środków, wydać END w celu przesłuchania świadka lub biegłego z wykorzystaniem telekonferencji, zgodnie z ust. 2.
2. O ile nie postanowiono inaczej, art. 24 ust. 3, 5, 6 i 7 stosuje się odpowiednio do przesłuchań z wykorzystaniem telekonferencji.

*Artykuł 26***Informacje o rachunkach bankowych i innych rachunkach finansowych**

1. END można wydać w celu ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna objęta danym postępowaniem karnym posiada lub kontroluje jeden lub kilka dowolnego rodzaju rachunków w jakimkolwiek banku na terytorium państwa wykonującego, a jeżeli tak — w celu uzyskania wszelkich szczegółowych informacji dotyczących zidentyfikowanych rachunków.
2. Każde państwo członkowskie podejmuje konieczne działania umożliwiające mu udzielanie informacji, o których mowa w ust. 1, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym artykule.
3. Informacje określone w ust. 1 dotyczą także rachunków, do korzystania z których osoba objęta danym postępowaniem karnym posiada pełnomocnictwo, jeżeli informacji tych zażądano w END.
4. Obowiązek ustanowiony w niniejszym artykule ma zastosowanie tylko w takim zakresie, w jakim bank prowadzący dany rachunek dysponuje odnośnymi informacjami.
5. W END organ wydający uzasadnia, dlaczego uważa, że prawdopodobne jest, iż żądane informacje będą miały zasadnicze znaczenie dla danego postępowania karnego, i na jakiej podstawie przypuszcza, że banki w państwie wykonującym prowadzą dany rachunek, oraz w miarę możliwości wskazuje, o które banki może chodzić. Podaje on również w END wszelkie posiadane informacje mogące ułatwić jego wykonanie.
6. END można wydać również w celu ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna objęta danym postępowaniem karnym posiada jeden lub więcej rachunków w jakiejkolwiek pozabankowej instytucji finansowej na terytorium państwa wykonującego. Ust. 3–5 stosuje się odpowiednio. W takim przypadku i w uzupełnieniu podstaw odmowy uznania i wykonania, o których mowa w art. 11, wykonania END można również odmówić, jeśli przeprowadzenie danej czynności dochodzeniowej nie byłoby dozwolone w podobnej sprawie krajowej.

*Artykuł 27***Informacje o transakcjach bankowych i innych transakcjach finansowych**

1. END może zostać wydany w celu uzyskania szczegółowych informacji o konkretnych rachunkach bankowych i o transakcjach bankowych, które zostały przeprowadzone w określonym okresie za pomocą jednego lub kilku rachunków wskazanych w END, w tym w celu uzyskania szczegółowych informacji o rachunku nadawcy lub odbiorcy.
2. Każde państwo członkowskie podejmuje konieczne działania umożliwiające mu udzielanie informacji, o których mowa w ust. 1, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym artykule.
3. Obowiązek przewidziany w niniejszym artykule ma zastosowanie tylko w zakresie, w jakim bank prowadzący rachunek dysponuje odnośnymi informacjami.

4. Organ wydający uzasadnia w END, dlaczego uważa żądane informacje za istotne do celów danego postępowania karnego.
5. END może również zostać wydany w odniesieniu do informacji, o których mowa w ust. 1, w przypadku transakcji finansowych prowadzonych przez pozabankowe instytucje finansowe. Ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio. W takich przypadkach i w uzupełnieniu podstaw odmowy uznania i wykonania, o których mowa w art. 11, wykonania END można również odmówić, jeśli przeprowadzenie danej czynności dochodzeniowej nie byłoby dozwolone w podobnej sprawie krajowej.

Artykuł 28

Czynności dochodzeniowe wymagające gromadzenia materiału dowodowego na bieżąco, w sposób ciągły i przez konkretny okres

1. W przypadku gdy END został wydany w celu przeprowadzenia czynności dochodzeniowej wymagającej gromadzenia materiału dowodowego na bieżąco, w sposób ciągły i przez określony okres, takich jak:
 - a) monitorowanie operacji bankowych lub innych operacji finansowych, które są prowadzone przy użyciu jednego lub większej liczby określonych rachunków;
 - b) niejawne nadzorowanie przesyłek na terytorium państwa wykonującego;jego wykonania można odmówić — w uzupełnieniu podstaw odmowy uznania i wykonania, o których mowa w art. 11, jeżeli przeprowadzenie danej czynności dochodzeniowej nie byłoby dozwolone w podobnej sprawie krajowej.
2. Państwo wydające oraz państwo wykonujące dokonują uzgodnień praktycznych dotyczących czynności dochodzeniowej, o której mowa w ust. 1 lit. b), oraz w innych przypadkach, gdy jest to konieczne.
3. Organ wydający wskazuje w END, dlaczego uważa, że żądane informacje są istotne do celów danego postępowania karnego.
4. Prawo do działania, do kierowania operacjami związanymi z wykonaniem END, o którym mowa w ust. 1, oraz do sprawowania kontroli nad tymi operacjami przysługuje właściwym organom państwa wykonującego.

Artykuł 29

Dochodzenia niejawne

1. END może zostać wydany do celów wystąpienia do państwa wykonującego o pomoc państwu wydającemu w prowadzeniu dochodzeń w sprawach przestępstw przez funkcjonariuszy działających niejawnie lub pod fałszywą tożsamością (zwanych dalej „dochodzeniami niejawnymi”).
2. Organ wydający stwierdza w END, dlaczego uważa, że prawdopodobnym jest, iż dochodzenie niejawne będzie istotne do celów danego postępowania karnego. Decyzja dotycząca uznania i wykonania END wydanego na podstawie niniejszego artykułu jest podejmowana w odniesieniu do indywidualnych przypadków przez właściwe organy państwa wykonującego z należytym uwzględnieniem jego krajowego prawa i krajowych procedur.
3. W uzupełnieniu podstaw odmowy uznania i odmowy wykonania, o których mowa w art. 11, organ wykonujący może odmówić wykonania END, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy:
 - a) przeprowadzenie dochodzenia niejawnego nie byłoby dopuszczalne w podobnej sprawie krajowej; lub
 - b) nie było możliwe osiągnięcie porozumienia co do uzgodnień odnoszących się do dochodzeń niejawnych, zgodnie z ust. 4.
4. Dochodzenia niejawne odbywają się zgodnie z prawem krajowym i procedurami państwa członkowskiego, na którego terytorium się toczą. Prawo do działania, do kierowania operacjami związanymi z dochodzeniem niejawnym oraz do sprawowania kontroli nad tymi operacjami przysługuje wyłącznie właściwym organom państwa wykonującego. Czas trwania dochodzeń niejawnych, szczegółowe warunki i status prawny funkcjonariuszy uczestniczących w takich dochodzeniach jest uzgadniany przez państwo wydające i państwo wykonujące z należytym uwzględnieniem ich krajowych praw i procedur.

ROZDZIAŁ V

PRZECHWYTYWANIE PRZEKAZÓW TELEKOMUNIKACYJNYCH

Artykuł 30

Przechwytywanie przekazów telekomunikacyjnych przy technicznej pomocy innego państwa członkowskiego

1. END może być wydany w sprawie przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych w państwie członkowskim, którego pomoc techniczna jest potrzebna.
2. W przypadku gdy więcej niż jedno państwo członkowskie jest w stanie udzielić pełnej niezbędnej pomocy technicznej w odniesieniu do tej samej operacji przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych, END jest przesyłany tylko do jednego z nich. Priorytet zawsze jest dawany temu państwu członkowskiemu, w którym znajduje się lub będzie się znajdowała osoba, której dotyczy przechwytywanie.
3. END, o którym mowa w ust. 1, zawiera również następujące informacje:
 - a) informacje niezbędne do celów identyfikacji podmiotu operacji przechwytywania;
 - b) pożądany czas trwania przechwytywania; oraz
 - c) wystarczającą ilość danych technicznych, w szczególności identyfikator celu, by zagwarantować, że END może być wykonany.
4. Organ wydający uzasadnia w END, dlaczego uważa, że wskazana czynność dochodzeniowa jest istotna do celów danego postępowania karnego.
5. W uzupełnieniu podstaw odmowy uznania lub odmowy wykonania, o których mowa w art. 11, wykonania END, o którym mowa w ust. 1, można również odmówić w przypadku, gdy dana czynność dochodzeniowa nie byłaby dopuszczalna w podobnej sprawie krajowej. Państwo wykonujące może uzależnić swoją zgodę od spełnienia wszelkich warunków, jakie byłyby przestrzegane w podobnej sprawie krajowej.
6. END, o którym mowa w ust. 1, może zostać wykonany w drodze:
 - a) natychmiastowego przesłania przekazu telekomunikacyjnego do państwa wydającego; lub
 - b) przechwycenia, zarejestrowania, a następnie przesłania wyniku przechwycenia przekazu do państwa wydającego.Organ wydający i organ wykonujący konsultują się ze sobą w celu uzgodnienia, czy przechwytywanie dokonywane jest zgodnie z lit. a) czy b).
7. W momencie wydawania END, o którym mowa w ust. 1, lub podczas przechwytywania organ wydający może również — gdy ma ku temu szczególny powód — wystąpić o transkrypcję, odekodowanie lub odszyfrowanie nagrania, z zastrzeżeniem zgody organu wykonującego.
8. Koszty wynikające ze stosowania niniejszego artykułu są ponoszone zgodnie z art. 21, poza kosztami związanymi z transkrypcją, odekodowaniem i odszyfrowaniem przechwytywanych przekazów, które to koszty ponoszone są przez państwo wydające.

Artykuł 31

Powiadomienie państwa członkowskiego, którego pomoc techniczna nie jest potrzebna i na którego terytorium znajduje się osoba, której dotyczy przechwytywanie

1. Gdy do celów przeprowadzenia czynności dochodzeniowej właściwy organ jednego państwa członkowskiego (zwanego dalej „przechwytyującym państwem członkowskim”) wydaje zgodę na przechwytywanie przekazów telekomunikacyjnych, a adres identyfikacyjny osoby, której dotyczy przechwytywanie, określony w nakazie przechwycenia jest używany na terytorium innego państwa członkowskiego (zwanego dalej „powiadamianym państwem członkowskim”), którego pomoc techniczna nie jest potrzebna do dokonania przechwycenia, przechwytyujące państwo członkowskie powiadamia właściwy organ powiadamianego państwa członkowskiego o przechwytywaniu:
 - a) przed przechwyceniem, w przypadkach gdy właściwy organ przechwytyującego państwa członkowskiego w momencie wydania nakazu przechwycenia wie, że osoba, której dotyczy przechwytywanie, jest lub będzie przebywała na terytorium powiadamianego państwa członkowskiego;
 - b) podczas operacji przechwytywania lub po jej zakończeniu, w momencie gdy to państwo członkowskie zorientuje się, że osoba, której dotyczy przechwytywanie, przebywa lub przebywała podczas operacji przechwytywania na terytorium powiadamianego państwa członkowskiego.

2. Powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się za pomocą formularza zamieszczonego w załączniku C.
3. Właściwy organ powiadamianego państwa członkowskiego może — w sytuacji gdy przechwytywanie nie byłoby dozwolone w podobnej sprawie krajowej — powiadomić niezwłocznie i najpóźniej w ciągu 96 godzin po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ państwa przechwytyującego:
 - a) o tym, że przechwytywanie nie może być przeprowadzone lub musi zostać zakończone; oraz
 - b) w razie konieczności, o tym że wszelkie materiały już przechwycone, w czasie gdy osoba, której dotyczy przechwytywanie, przebywała na terytorium tego państwa członkowskiego, nie mogą być wykorzystane lub mogą być wykorzystane wyłącznie na warunkach określonych przez to państwo członkowskie. Właściwy organ powiadamianego państwa członkowskiego informuje właściwy organ przechwytyującego państwa członkowskiego o powodach uzasadniających takie warunki.
4. Art. 5 ust. 2 jest stosowany odpowiednio do celów powiadomienia, o którym mowa w ust. 2.

ROZDZIAŁ VI

ŚRODKI TYMCZASOWE

Artykuł 32

Środki tymczasowe

1. Organ wydający może wydać END w celu zastosowania wszelkich czynności służących tymczasowemu zapobieżeniu zniszczeniu, przekształceniu, usunięciu, przekazaniu lub pozbyciu się przedmiotu, który może być wykorzystany jako dowód.
2. Organ wykonujący podejmuje decyzję co do zastosowania tego środka tymczasowego i informuje o niej tak szybko, jak to możliwe, a jeśli jest to wykonalne — w ciągu 24 godzin od otrzymania END.
3. W przypadku złożenia wniosku dotyczącego środka tymczasowego, o którym mowa w ust. 1, organ wydający zaznacza w END, czy materiał dowodowy ma zostać przekazany do państwa wydającego, czy ma pozostać w państwie wykonującym. Organ wykonujący uznaje i wykonuje taki END i przekazuje materiał dowodowy zgodnie z procedurami określonymi w niniejszej dyrektywie.
4. W przypadku gdy zgodnie z ust. 3 END towarzyszy instrukcja, by materiał dowodowy pozostał w państwie wykonującym, organ wydający określa datę zniesienia środka tymczasowego, o którym mowa w ust. 1, lub przewidywaną datę złożenia wniosku o przekazanie materiału dowodowego do państwa wydającego.
5. Po konsultacji z organem wydającym organ wykonujący może zgodnie ze swoim prawem i praktyką krajową określić właściwe warunki w świetle okoliczności danej sprawy w celu ograniczenia okresu, przez jaki ma być utrzymywany środek tymczasowy, o którym mowa w ust. 1. Jeżeli, zgodnie z tymi warunkami, organ wykonujący przewiduje zakończenie stosowania środka tymczasowego, informuje organ wydający, który może zgłosić uwagi. Organ wydający niezwłocznie powiadamia organ wykonujący, że zakończył stosowanie środków tymczasowych, o których mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ VII

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 33

Powiadomienia

1. Do dnia 22 maja 2017 r. każde państwo członkowskie informuje Komisję o tym, co następuje:
 - a) które organy (lub organ) są — zgodnie z jego prawem krajowym — organami właściwymi w myśl art. 2 lit. c) i d), w przypadku gdy jest ono państwem wydającym lub wykonującym;
 - b) w jakich językach przyjmuje END, zgodnie z art. 5 ust. 2;
 - c) informację o wyznaczonym(-ych) organie(-ach) centralnym(-ych), jeżeli pragnie ono skorzystać z możliwości, o której mowa w art. 7 ust. 3. Informacje te są wiążące dla organów państwa wydającego.

2. Każde państwo członkowskie może również przekazać Komisji wykaz niezbędnych dokumentów, których będzie wymagało na mocy art. 22 ust. 4.
3. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich dalszych zmianach co do informacji, o których mowa w ust. 1 oraz 2.
4. Informacje otrzymane na mocy niniejszego artykułu Komisja udostępnia wszystkim państwom członkowskim oraz europejskiej sieci sądowej. Europejska sieć sądowa udostępnia te informacje na stronie internetowej, o której mowa w art. 9 decyzji Rady 2008/976/WSiSW⁽¹⁾.

Artykuł 34

Związki z innymi instrumentami prawnymi, porozumieniami i uzgodnieniami

1. Odpowiednie postanowienia wymienionych poniżej konwencji, które regulują stosunki między państwami członkowskimi związanymi niniejszą dyrektywą, zostają od dnia 22 maja 2017 r. zastąpione niniejszą dyrektywą, bez uszczerbku dla ich stosowania między państwami członkowskimi a państwami trzecimi oraz dla ich tymczasowego stosowania na mocy art. 35:
 - a) Europejska konwencja o pomocy prawnej w sprawach karnych Rady Europy z dnia 20 kwietnia 1959 r., dwa protokoły dodatkowe do niej oraz porozumienia dwustronne zawarte zgodnie z jej art. 26;
 - b) konwencja wykonawcza do układu z Schengen;
 - c) Konwencja o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej i protokół do niej.
2. W odniesieniu do państw członkowskich, które są związane niniejszą dyrektywą, zastępuje ona decyzję ramową 2008/978/WSiSW. Przepisy decyzji ramowej 2003/577/WSiSW zastępuje się niniejszą dyrektywą w odniesieniu do państw członkowskich, które są związane niniejszą dyrektywą w zakresie zabezpieczania dowodów.

W odniesieniu do państw członkowskich związanych niniejszą dyrektywą, odesłania do decyzji ramowej 2008/978/WSiSW oraz, w zakresie zabezpieczania mienia, odesłania do decyzji ramowej 2003/577/WSiSW, traktuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy.

3. W uzupełnieniu niniejszej dyrektywy państwa członkowskie mogą zawierać lub nadal stosować dwu- i wielostronne porozumienia lub uzgodnienia z innymi państwami członkowskimi po dniu 22 maja 2017 r., wyłącznie o ile umożliwiają one dalsze wzmocnienie celów niniejszej dyrektywy i przyczyniają się do uproszczenia lub dalszego ułatwienia procedur gromadzenia materiału dowodowego oraz pod warunkiem, że przestrzegany jest poziom gwarancji określony w niniejszej dyrektywie.
4. Do dnia 22 maja 2017 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję o obowiązujących porozumieniach i uzgodnieniach, o których mowa w ust. 3, które zamierzają nadal stosować. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję również o wszelkich nowych porozumieniach lub uzgodnieniach, o których mowa w ust. 3, w terminie trzech miesięcy od ich podpisania.

Artykuł 35

Postanowienia przejściowe

1. Wnioski o wzajemną pomoc otrzymane przed dniem 22 maja 2017 r. podlegają nadal obowiązującym aktom o wzajemnej pomocy w sprawach karnych. Postanowienia o zabezpieczeniu środków dowodowych na mocy decyzji ramowej 2003/577/WSiSW otrzymane przed dniem 22 maja 2017 r. także podlegają tej decyzji ramowej.
2. Gdy zapadnie postanowienie o zabezpieczeniu na mocy decyzji ramowej 2003/577/WSiSW, art. 8 ust. 1 stosuje się odpowiednio do wydanego następnie END.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2008/976/WSiSW z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie europejskiej sieci sądowej (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 130).

*Artykuł 36***Transpozycja**

1. Do dnia 22 maja 2017 r. państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki, by spełnić wymogi niniejszej dyrektywy.
2. Środki przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposoby dokonywania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.
3. Do dnia 22 maja 2017 r. państwa członkowskie przekazują Komisji tekst przepisów dokonujących transpozycji do prawa krajowego obowiązków nałożonych na te państwa na mocy niniejszej dyrektywy.

*Artykuł 37***Sprawozdanie ze stosowania**

Nie później niż pięć lat po dniu 21 maja 2014 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy sporządzone na podstawie danych jakościowych i ilościowych, a w szczególności z uwzględnieniem wpływu tej dyrektywy na współpracę w sprawach karnych i na ochronę osób, a także z wykonania przepisów dotyczących przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych w świetle rozwoju technicznego. W razie potrzeby sprawozdaniu będą towarzyszyć propozycje zmian niniejszej dyrektywy.

*Artykuł 38***Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 39***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 kwietnia 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

K. KOURKOULAS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

EUROPEJSKI NAKAZ DOCHODZENIOWY

Niniejszy END został wydany przez właściwy organ. Organ wydający go poświadcza, że wydanie niniejszego nakazu jest konieczne i proporcjonalne do celów określonego w nim postępowania oraz że uwzględnia ono prawa podejrzanego lub oskarżonego, a wskazane w nim czynności dochodzeniowe mogłyby zostać zarządzane na takich samych warunkach w podobnej sprawie krajowej. Proszę o przeprowadzenie wskazanej(-ych) poniżej czynności dochodzeniowej(-ych) przy należyтым uwzględnieniu poufności dochodzenia oraz o przekazanie materiału dowodowego uzyskanego wskutek wykonania nakazu.

CZĘŚĆ A

Państwo wydające :

Państwo wykonujące :

CZĘŚĆ B: Pilny charakter nakazu

Jeśli wykonanie nakazu ma pilny charakter, proszę zaznaczyć z jakiego powodu:

☐ ukrywanie lub niszczenie materiału dowodowego☐ bliski termin rozprawy☐ inne powody (proszę podać):

Terminy wykonania nakazu określa dyrektywa 2014/41/EU. Jeżeli jednak konieczny jest krótszy lub inny określony termin, proszę go podać i wyjaśnić powody:

.....
.....
.....

CZĘŚĆ C: Żądana(-e) czynność(-ci) dochodzeniowa(-e)

1. Proszę opisać wymaganą pomoc lub czynność(-ci) dochodzeniową(-e) ORAZ zaznaczyć odpowiednie pole (jeśli dotyczy), gdy chodzi o jedną z następujących czynności dochodzeniowych:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....☐ uzyskanie informacji lub materiałów dowodowych będących już w posiadaniu organu wykonującego☐ uzyskanie informacji z baz danych prowadzonych przez policję lub organy wymiaru sprawiedliwości☐ przesłuchanie☐ świadka☐ biegłego☐ podejrzanego lub oskarżonego☐ ofiary☐ osoby trzeciej☐ identyfikacja osób posiadających abonament związany z określonym numerem telefonu lub adresem IP☐ tymczasowe przekazanie osoby pozbawionej wolności państwu wydającemu

- ☐ przesłuchanie z wykorzystaniem wideokonferencji lub innej formy przekazu audiowizualnego
- ☐ świadka
 - ☐ biegłego
 - ☐ podejrzanego lub oskarżonego
- ☐ przesłuchanie z wykorzystaniem telekonferencji
- ☐ świadka
 - ☐ biegłego
- ☐ informacje o rachunkach bankowych i innych rachunkach finansowych
- ☐ informacje o transakcjach bankowych i innych transakcjach finansowych
- ☐ czynności dochodzeniowe wymagające gromadzenia materiału dowodowego na bieżąco, w sposób ciągły i przez konkretny okres
- ☐ monitorowanie transakcji bankowych lub innych transakcji finansowych
 - ☐ przesyłki niejawnie nadzorowane
 - ☐ inne
- ☐ dochodzenie niejawne
- ☐ przechwytywanie przekazów telekomunikacyjnych
- ☐ czynność(-ci) tymczasową(-we) w celu zapobiegania niszczeniu, przekształcaniu, przemieszczaniu, przekazywaniu lub wyzbywaniu się przedmiotu, który może być wykorzystany jako dowód.

CZĘŚĆ D: Związek z wcześniejszym END

Proszę wskazać, czy niniejszy nakaz uzupełnia wcześniejszy END. W stosownym przypadku proszę podać informacje pozwalające zidentyfikować poprzedni nakaz (datę jego wydania, nazwę organu, do którego został przekazany i – o ile jest znana – datę przekazania mu nakazu, a także numery referencyjne nadane przez organ wydający i wykonujący):

.....

.....

W stosownym przypadku proszę wskazać, czy END dotyczący tej samej sprawy został również skierowany do innego państwa członkowskiego:

.....

CZĘŚĆ E: Tożsamość osób, których dotyczy żądana czynność

1. Proszę podać wszelkie informacje, o ile są znane, dotyczące tożsamości: (i) osoby (osób) fizycznej(-ych); lub (ii) osoby (osób) prawnej(-ych), których dotyczy czynność dochodzeniowa (jeśli chodzi o więcej niż jedną osobę, proszę podać informacje o każdej z nich):

(i) Osoba fizyczna

Nazwisko:

Imię(-ona):

Inne nazwisko(-a) (jeżeli dotyczy):

Pseudonimy (jeżeli dotyczy):

Płeć:

Obywatelstwo:

Numer identyfikacyjny lub numer ubezpieczenia społecznego:

Rodzaj i numer dokumentu(-ów) tożsamości danej osoby (dowodu osobistego, paszportu), jeżeli są znane:

.....

Data urodzenia:

Miejsce urodzenia:

Miejsce zamieszkania lub znany adres (jeżeli aktualny adres nie jest znany, proszę podać ostatni znany adres):

.....

Język(-i) zrozumiały(-e) dla danej osoby:

.....

(ii) Osoba prawna

Nazwa:.....

Forma prawna:.....

Nazwa skrócona, nazwa powszechnie używana lub nazwa handlowa (jeżeli dotyczy):

.....

Siedziba:

Numer nadany przy rejestracji:

Adres osoby prawnej:

Imię i nazwisko przedstawiciela osoby prawnej:.....

Proszę opisać, w jakim charakterze występuje w postępowaniu osoba, której dotyczy żądana czynność:

☐ podejrzany lub oskarżony☐ ofiara☐ świadek☐ biegły☐ osoba trzecia☐ inny (proszę podać).....

2. Proszę podać miejsce, w którym ma być przeprowadzona czynność dochodzeniowa, jeżeli jest inne od adresu podanego powyżej:

.....

.....

3. Proszę podać wszelkie inne informacje, którą pomogą wykonać END:

.....

.....

CZĘŚĆ F: Rodzaje postępowań, w których wydawany jest END:

- ☐ a) postępowanie karne, które wszczął organ wymiaru sprawiedliwości lub które może zostać wszczęte przed organem wymiaru sprawiedliwości w sprawie o przestępstwo na mocy krajowego prawa państwa wydającego; lub
- ☐ b) postępowanie wszczęte przez organy administracji w związku z czynami, które są zagrożone karą na mocy krajowego prawa państwa wydającego, gdyż stanowią naruszenie przepisów prawa, a wydana decyzja może skutkować wszczęciem postępowania przed sądem właściwym zwłaszcza w sprawach karnych; lub
- ☐ c) postępowanie wszczęte przez organy wymiaru sprawiedliwości w związku z czynami, które są zagrożone karą na mocy krajowego prawa państwa wydającego, gdyż stanowią naruszenie przepisów prawa, a wydana decyzja może skutkować wszczęciem postępowania przed sądem właściwym zwłaszcza w sprawach karnych;
- ☐ d) postępowania, o których mowa w lit. a), b) i c), odnoszące się do przestępstw lub naruszeń prawa, za które osoba prawna może zostać pociągnięta do odpowiedzialności lub ukarana w państwie wydającym.

CZĘŚĆ G: Powody wydania END

1. Streszczenie faktów

Proszę uzasadnić wydanie nakazu, w tym proszę streścić odnośne fakty, podać opis przestępstw, które są przedmiotem zarzutów lub dochodzenia, obecny etap dochodzenia, przesłanki wszelkich czynników ryzyka i wszelkie inne stosowne informacje.

.....

.....

.....

2. Charakter i kwalifikacja prawna przestępstwa (przestępstw), w związku z którym(-i) zostaje wydany END, oraz odnośny przepis ustawy/kodeksu:

.....

.....

.....

3. Czy czyn, w związku z którym zostaje wydany END, podlega w państwie wydającym karze pozbawienia wolności lub środkowi polegającemu na pozbawieniu wolności na maksymalny okres co najmniej trzech lat zgodnie z prawem państwa wydającego i figuruje w poniższym wykazie przestępstw? Jeśli tak, proszę zaznaczyć właściwe pole

- ☐ przynależność do organizacji przestępczej
- ☐ terroryzm
- ☐ handel ludźmi
- ☐ seksualne wykorzystywanie dzieci i pornografia dziecięca
- ☐ nielegalny handel środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi
- ☐ nielegalny handel bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi
- ☐ korupcja
- ☐ nadużycia finansowe, w tym na szkodę interesów finansowych Unii Europejskiej w rozumieniu Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich z dnia 26 lipca 1995 r.
- ☐ pranie dochodów pochodzących z przestępstwa
- ☐ fałszowanie walut, w tym waluty euro
- ☐ przestępczość komputerowa
- ☐ przestępstwa przeciwko środowisku, w tym nielegalny handel zagrożonymi gatunkami zwierząt oraz zagrożonymi gatunkami i odmianami roślin
- ☐ ułatwianie bezprawnego wjazdu i stałego przebywania
- ☐ zabójstwo, spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu
- ☐ nielegalny obrót organami i tkankami ludzkimi
- ☐ porwanie, bezprawne przetrzymywanie i branie zakładników
- ☐ rasizm i ksenofobia
- ☐ kradzież zorganizowana lub rozbój z użyciem broni
- ☐ nielegalny handel dobrami kultury, w tym antykami i dziełami sztuki
- ☐ sprzeniewierzenie cudzego mienia
- ☐ ściąganie haraczy i wymuszanie
- ☐ podrabianie i piractwo produktów
- ☐ fałszowanie dokumentów urzędowych i handel nimi
- ☐ fałszowanie środków płatniczych
- ☐ nielegalny obrót substancjami hormonalnymi i innymi środkami pobudzającymi wzrost
- ☐ nielegalny handel materiałami jądrowymi lub radioaktywnymi
- ☐ handel kradzionymi pojazdami
- ☐ zgwałcenie
- ☐ podpalenie
- ☐ przestępstwa podlegające jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Karnego
- ☐ bezprawne zajęcie samolotu/statku
- ☐ sabotaż

CZĘŚĆ H: Dodatkowe wymogi dotyczące niektórych czynności

Proszę wypełnić części dotyczące żądanej(-ych) czynności dochodzeniowej(-ych):

CZĘŚĆ H1: Przekazanie osoby pozbawionej wolności

(1) Jeżeli wnosi się o tymczasowe przekazanie osoby pozbawionej wolności państwu wydającemu do celów dochodzenia, proszę wskazać, czy osoba ta wyraziła zgodę na przeprowadzenie tej czynności:

☐ tak ☐ nie ☐ proszę o zwrócenie się do tej osoby o wyrażenie zgody

(2) Jeżeli wnosi się o tymczasowe przekazanie osoby pozbawionej wolności państwu wykonującemu do celów dochodzenia, proszę wskazać, czy osoba ta wyraziła zgodę na przeprowadzenie tej czynności:

☐ tak ☐ nie

CZĘŚĆ H2: Wideokonferencja, telekonferencja lub inna forma przekazu audiowizualnego

Jeżeli wnosi się o przesłuchanie z wykorzystaniem wideokonferencji, telekonferencji lub innej formy przekazu audiowizualnego:

proszę podać nazwę organu, który przeprowadzi przesłuchanie (dane kontaktowe/język):

.....

proszę podać powody występowania o przeprowadzenie tej czynności:

.....

☐ a) przesłuchanie z wykorzystaniem wideokonferencji lub innej formy przekazu audiowizualnego:

☐ podejrzany lub oskarżony wyraził zgodę

☐ b) przesłuchanie z wykorzystaniem telekonferencji

CZĘŚĆ H3: Środki tymczasowe

Jeżeli wnosi się o zastosowanie tymczasowego środka w celu zapobieżenia zniszczeniu, przekształceniu, przemieszczeniu, przekazaniu lub wyzbyciu się przedmiotu, który może być wykorzystany jako dowód, proszę wskazać, czy:

☐ przedmiot ma zostać przekazany państwu wydającemu

☐ przedmiot ma pozostać w państwie wykonującym; proszę podać przewidywaną datę:

uchylenia środka tymczasowego:

przedłożenia kolejnego wniosku dotyczącego przedmiotu:

CZĘŚĆ H4: Informacje o rachunkach bankowych i innych rachunkach finansowych

1) Jeśli wnosi się o przekazanie informacji na temat rachunków bankowych lub innych rachunków finansowych, które dana osoba posiada lub kontroluje, proszę w odniesieniu do każdego z nich uzasadnić, dlaczego środek ten jest istotny do celów postępowania karnego i na jakiej podstawie zakłada się, że banki w państwie wykonującym prowadzą taki rachunek:

☐ informacje o rachunkach bankowych, które osoba posiada lub do których ma pełnomocnictwo

☐ informacje o innych rachunkach finansowych, które osoba posiada lub do których ma pełnomocnictwo

.....

.....

.....

.....

2) Jeżeli wnosi się o przekazanie informacji na temat transakcji bankowych lub innych transakcji finansowych, proszę w odniesieniu do każdej z nich uzasadnić, dlaczego środek ten jest istotny do celów postępowania karnego:

- ☐ informacje o transakcjach bankowych
- ☐ informacje o innych transakcjach finansowych

.....

.....

.....

Proszę podać właściwy przedział czasowy i odnośne rachunki:

.....

.....

CZĘŚĆ H5: Czynności dochodzeniowe wymagające gromadzenia materiału dochodzeniowego na bieżąco, w sposób ciągły i przez konkretny okres

Jeżeli wnosi się o przeprowadzenie takiej czynności dochodzeniowej, proszę uzasadnić, dlaczego żądane informacje są istotne do celów postępowania karnego:

.....

.....

CZĘŚĆ H6: Dochodzenia niejawne

Jeżeli wnosi się o przeprowadzenie dochodzenia niejawnego, proszę uzasadnić, dlaczego ten środek dochodzeniowy może być istotny do celów postępowania karnego:

.....

.....

CZĘŚĆ H7: Przechwytywanie przekazów telekomunikacyjnych

1) Jeżeli wnosi się o przechwytywanie przekazów telekomunikacyjnych, proszę uzasadnić, dlaczego ten środek dochodzeniowy jest istotny do celów postępowania karnego:

.....

.....

2) Proszę podać następujące informacje:

a) dane identyfikujące osobę objętą postępowaniem karnym, której dotyczy przechwytywanie:

.....

b) pożądaný okres przechwytywania:

.....

c) dane techniczne (w szczególności identyfikator celu, np. telefonu komórkowego, telefonu stacjonarnego, adres poczty elektronicznej, połączenie internetowe), by umożliwić wykonanie nakazu:

.....

.....

3) Proszę wskazać preferowaną metodę wykonania:

- ☐ natychmiastowe przesłanie
- ☐ zarejestrowanie, a następnie przesłanie

Proszę wskazać, czy wymagane są również transkrypcja, odkodowanie lub odszyfrowanie przechwyconego materiału (*):

.....

.....

(*) Uwaga: koszty transkrypcji, odkodowania lub odszyfrowania ponosi państwo wydające.

CZĘŚĆ I: Wymagane formalności i procedury wykonania

1. Proszę zaznaczyć pole i wypełnić (jeżeli dotyczy)

☐ Wymagane jest, aby organ wykonujący dopełnił następujących formalności i procedur (...):

.....
.....

2. Proszę zaznaczyć pole i wypełnić (jeżeli dotyczy)

☐ Wymagane jest, aby właściwym organom państwa wykonującego towarzyszyli jako wsparcie przy wykonywaniu nakazu funkcjonariusz lub funkcjonariusze państwa wydającego.

Dane kontaktowe tych funkcjonariuszy:

.....
.....

Języki, w których można się komunikować:

.....

CZĘŚĆ J: Środki odwoławcze

1. Proszę wskazać, czy przeciwko wydaniu END wnoszono już środek odwoławczy, a jeżeli tak, proszę podać bardziej szczegółowe informacje (opis środka odwoławczego, w tym kroki, które należy podjąć, i terminy, których należy przestrzegać):

.....
.....

2. Organ w państwie wydającym, który może dostarczyć dalszych informacji o procedurach korzystania ze środków odwoławczych w państwie wydającym oraz o dostępności pomocy prawnej i tłumaczeń ustnych i pisemnych:

Nazwa:

Osoba kontaktowa (jeśli dotyczy):

Adres:

Numer telefonu: (nr kierunkowy kraju) (nr kierunkowy miejscowości)

Numer faksu: (nr kierunkowy kraju) (nr kierunkowy miejscowości)

Adres poczty elektronicznej:

CZĘŚĆ K: Dane organu wydającego niniejszy END

Proszę zaznaczyć rodzaj organu, który wydaje nakaz:

☐ organ wymiaru sprawiedliwości

☐ (*) inny właściwy organ określony przez prawo państwa wydającego

(*) Proszę uzupełnić również część L.

Nazwa organu:

.....

Imię i nazwisko przedstawiciela/osoby kontaktowej:

.....

Sygnatura sprawy:

Adres:

Numer telefonu: (nr kierunkowy kraju) (nr kierunkowy miejscowości)

Numer faksu: (nr kierunkowy kraju) (nr kierunkowy miejscowości)

Adres poczty elektronicznej:

Języki, w których można się komunikować z organem wydającym:

.....

Dane kontaktowe osoby (osób), z którą(-ymi) można się kontaktować, by uzyskać dodatkowe informacje lub dokonać praktycznych ustaleń w celu przekazania materiału dowodowego, jeśli są inne od wskazanych wyżej:

Imię i nazwisko/tytuł/organizacja:

Adres:

Adres poczty elektronicznej/numer telefonu kontaktowego:

Podpis organu wydającego lub jego przedstawiciela potwierdzający prawdziwość i poprawność informacji zawartych w niniejszym END:

Imię i nazwisko:

Zajmowane stanowisko (tytuł/stopień):

Data:

Pieczęć urzędowa (jeżeli dostępna):

CZĘŚĆ L: Dane organu wymiaru sprawiedliwości, który zatwierdził niniejszy END

Proszę wskazać rodzaj organu wymiaru sprawiedliwości, który zatwierdził niniejszy END:

- ☐ a) sędzia lub sąd
- ☐ b) sędzia śledczy
- ☐ c) prokurator

Urzędowa nazwa organu zatwierdzającego:

.....

Imię i nazwisko przedstawiciela:

.....

Zajmowane stanowisko (tytuł/stopień):

.....

Sygnatura sprawy:

Adres:

.....

Numer telefonu: (nr kierunkowy kraju) (nr kierunkowy miejscowości)

Numer faksu: (nr kierunkowy kraju) (nr kierunkowy miejscowości)

Adres poczty elektronicznej:

Języki, w których można się komunikować z organem zatwierdzającym:

.....

Proszę wskazać, który z poniższych organów powinien być głównym punktem kontaktowym dla organu wykonującego:

- ☐ organ wydający
- ☐ organ zatwierdzający

Podpis i dane organu zatwierdzającego

Imię i nazwisko:

Zajmowane stanowisko (tytuł/stopień):

Data:

Pieczęć urzędowa (jeżeli dostępna):

ZAŁĄCZNIK B

POTWIERDZENIE OTRZYMANIA EUROPEJSKIEGO NAKAZU DOCHODZENIOWEGO

Niniejszy formularz jest wypełniany przez organ państwa wykonującego, który otrzymał określony poniżej END.

A) OTRZYMANY EUROPEJSKI NAKAZ DOCHODZENIOWY

Organ, który wydał nakaz:

.....

Sygnatura sprawy:

Data wydania:

Data otrzymania:

B) ORGAN OTRZYMUJĄCY EUROPEJSKI NAKAZ DOCHODZENIOWY ⁽¹⁾

Urzędowa nazwa właściwego organu:

.....

Imię i nazwisko przedstawiciela:

.....

Zajmowane stanowisko (tytuł/stopień):

.....

Adres:

.....

.....

Numer telefonu: (nr kierunkowy państwa) (nr kierunkowy miejscowości)

Numer faksu: (nr kierunkowy państwa) (nr kierunkowy miejscowości)

Adres poczty elektronicznej:

Sygnatura sprawy:

Języki, w których można się komunikować z ww. organem:

.....

C) (JEŻELI DOTYCZY) WŁAŚCIWY ORGAN, KTOREMU ORGAN WSKAZANY W PKT B) PRZEKAZAŁ NAKAZ

Urzędowa nazwa organu:

.....

Imię i nazwisko przedstawiciela:

.....

Zajmowane stanowisko (tytuł/stopień):

.....

Adres:

.....

.....

Numer telefonu: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości)

Numer faksu: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości)

Adres poczty elektronicznej:

Data przekazania:

Sygnatura sprawy:

Języki, w których można się komunikować:

.....

⁽¹⁾ Sekcję tę wypełnia każdy organ, który otrzymał nakaz. Obowiązek taki spoczywa na organie właściwym do uznania i wykonania nakazu oraz (jeżeli dotyczy) na organie centralnym lub na organie, który przekazał nakaz właściwemu organowi.

D) WSZELKIE INNE INFORMACJE, KTÓRE MOGĄ BYĆ ISTOTNE DLA ORGANU WYDAJĄCEGO:

.....
.....
.....

E) PODPIS I DATA

Podpis:

Data:

Pieczęć urzędowa (jeżeli dostępna):

ZAŁĄCZNIK C

POWIADOMIENIE

Niniejszy formularz służy do powiadomienia państwa członkowskiego o operacji przechwytywania przekazów telekomunikacyjnych, która będzie, jest lub była prowadzona na jego terytorium bez pomocy technicznej z jego strony. Niniejszym powiadamia się (powiadamiane państwo członkowskie) o operacji przechwytywania.

A) ⁽¹⁾ WŁAŚCIWY ORGAN

Urzędowa nazwa właściwego organu przechwytyjącego państwa członkowskiego:

.....

Imię i nazwisko przedstawiciela:

.....

Zajmowane stanowisko (tytuł/stopień):

.....

Adres:

.....

.....

Numer telefonu: (nr kierunkowy państwa) (nr kierunkowy miejscowości)

Numer faksu: (nr kierunkowy państwa) (nr kierunkowy miejscowości).....

Adres poczty elektronicznej:

Sygnatura sprawy:

Data wydania:

Języki, w których można się kontaktować z ww. organem:

.....

B) INFORMACJE DOTYCZĄCE PRZECHWYTYWANIA

(I) Aktualna sytuacja: niniejsze powiadomienie jest dokonywane (proszę zaznaczyć odpowiednie pole)

- ☐ przed operacją przechwytywania
☐ w trakcie operacji przechwytywania
☐ po operacji przechwytywania

(II) (Przewidywany) okres przechwytywania (o ile wiadomy organowi wydającemu):

....., począwszy od

(III) Cel przechwytywania: (numer telefonu, numer IP lub adres poczty elektronicznej)

.....

(IV) Tożsamość osób, których dotyczy operacja

Proszę podać wszelkie znane informacje o tożsamości osoby (osób) (i) fizycznej(-ych) lub (ii) prawnej(-ych), wobec których toczy(-a) się lub może(-ga) się toczyć postępowanie(-a):

(i) Osoba fizyczna

Nazwisko :

Imię(-ona):

Inne nazwisko(-a) (jeżeli dotyczy):

Pseudonimy (jeżeli dotyczy):

Płeć :

Obywatelstwo :

Numer identyfikacyjny lub numer ubezpieczenia społecznego :

⁽¹⁾ Organ, z którym należy się kontaktować w dalszej korespondencji z państwem wydającym.

Data urodzenia:.....

Miejsce urodzenia:

Miejsce pobytu lub znany adres (jeżeli aktualny adres nie jest znany, proszę podać ostatni znany adres):

.....

Języki zrozumiałe dla danej osoby:

.....

(ii) Osoba prawna

Nazwa:

Forma prawna:

Nazwa skrócona, nazwa powszechnie używana lub nazwa handlowa (jeżeli dotyczy):

.....

Siedziba

Numer nadany przy rejestracji:

Adres siedziby:

Imię i nazwisko oraz dane kontaktowe przedstawiciela osoby prawnej:.....

(V) Informacje dotyczące celu przechwytywania:

Proszę podać wszelkie konieczne informacje, w tym opis sprawy, prawną kwalifikację przestępstwa oraz mający zastosowanie przepis ustawy/kodeksu, aby powiadamiany organ mógł ocenić następujące elementy:

- ☐ czy przechwytywanie byłoby dozwolone w podobnej sprawie krajowej oraz czy uzyskany materiał może zostać wykorzystany w postępowaniu sądowym
- ☐ jeżeli przechwycenie już nastąpiło – czy materiał może zostać wykorzystany w postępowaniu sądowym

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Uwaga: sprzeciw wobec przechwytywania lub wykorzystania już przechwyconego materiału należy zgłosić nie później niż 96 godzin od otrzymania niniejszego powiadomienia.

C) PODPIS I DATA

Podpis:

Data:

Pieczęć urzędowa (jeżeli dostępna):

ZAŁĄCZNIK D

TYPY PRZESTĘPSTW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 11

- przynależność do organizacji przestępczej,
 - terroryzm,
 - handel ludźmi,
 - seksualne wykorzystywanie dzieci i pornografia dziecięca,
 - nielegalny handel środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi,
 - nielegalny handel bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi,
 - korupcja,
 - nadużycia finansowe, w tym na szkodę interesów finansowych Unii Europejskiej w rozumieniu Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich z dnia 26 lipca 1995 r.,
 - pranie dochodów pochodzących z przestępstwa,
 - fałszowanie walut, w tym waluty euro,
 - przestępczość komputerowa,
 - przestępstwa przeciwko środowisku, w tym nielegalny handel zagrożonymi gatunkami zwierząt oraz zagrożonymi gatunkami i odmianami roślin,
 - ułatwianie bezprawnego wjazdu i stałego przebywania,
 - zabójstwo, spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu,
 - nielegalny handel organami i tkankami ludzkimi,
 - porwanie, bezprawne przetrzymywanie i branie zakładników,
 - rasizm i ksenofobia,
 - kradzież zorganizowana lub rozbój z użyciem broni,
 - nielegalny handel dobrami kultury, w tym antykami i dziełami sztuki,
 - sprzeniewierzenie cudzego mienia,
 - ściąganie haraczy i wymuszanie,
 - podrabianie towarów i piractwo,
 - fałszowanie dokumentów urzędowych i handel nimi,
 - fałszowanie środków płatniczych,
 - nielegalny handel substancjami hormonalnymi i innymi środkami pobudzającymi wzrost,
 - nielegalny handel materiałami jądrowymi lub radioaktywnymi,
 - handel kradzionymi pojazdami,
 - zgwałcenie,
 - podpalenie,
 - przestępstwa podlegające jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Karnego,
 - bezprawne zajęcie samolotu/statku,
 - sabotaż.
-

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 441/2014

z dnia 30 kwietnia 2014 r.

zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 29/2009 ustanawiające wymogi dla usług łącza danych w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 552/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie interoperacyjności Europejskiej Sieci Zarządzania Ruchem Lotniczym (rozporządzenie w sprawie interoperacyjności) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 5,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiające ramy tworzenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie ramowe) ⁽²⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 29/2009 ⁽³⁾ ustanawia wymogi w zakresie skoordynowanego wprowadzenia usług łącza danych opartych na przesyłaniu danych między dwoma stacjami ziemia-powietrze.
- (2) W części B załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 29/2009 zdefiniowano przestrzeń powietrzną powyżej poziomu lotu FL 285, do której stosuje się wspomniane rozporządzenie od dnia 5 lutego 2015 r.
- (3) Chorwacja przystąpiła do Unii Europejskiej w dniu 1 lipca 2013 r. Należy zatem odpowiednio dodać chorwacką przestrzeń powietrzną do przestrzeni powietrznej, do której ma zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 29/2009.
- (4) Należy jednak przewidzieć dla Chorwacji okres przejściowy wynoszący jeden rok w odniesieniu do daty rozpoczęcia stosowania w dniu 5 lutego 2015 r., która ma zastosowanie do pozostałych państw członkowskich objętych przepisami części B załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 29/2009, poprzez odroczenie stosowania niniejszego rozporządzenia, aby umożliwić stosownym podmiotom, takim jak operatorzy i instytucje zapewniające służby ruchu lotniczego (ATS), przygotowanie się do stosowania nowych zasad.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 29/2009.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Jednolitej Przestrzeni Powietrznej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W części B załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 29/2009 dodaje się wiersz „– Zagrzeb FIR,” po wierszu „– Warszawa FIR,”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 26.

⁽²⁾ Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 29/2009 z dnia 16 stycznia 2009 r. ustanawiające wymogi dla usług łącza danych w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (Dz.U. L 13 z 17.1.2009, s. 3).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 5 lutego 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 kwietnia 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 442/2014**z dnia 30 kwietnia 2014 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1235/2008 w odniesieniu do wniosków o wpis do wykazu państw trzecich uznanych dla celów równoważności w zakresie przywozu produktów ekologicznych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 i art. 38 lit. d),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1235/2008 ⁽²⁾ ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące procedury uznawania państw trzecich dla celów równoważności zgodnie z art. 33 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 834/2007.
- (2) Rada Unii Europejskiej w konkluzjach dotyczących rolnictwa ekologicznego przyjętych podczas 3237. posiedzenia Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dniach 13 i 14 maja 2013 r. zachęciła Komisję do udoskonalenia obecnych mechanizmów celem ułatwienia międzynarodowego obrotu produktami ekologicznymi oraz do wymagania wzajemności i przejrzystości we wszelkich umowach handlowych.
- (3) Realizowany obecnie przegląd prawnych ram sektora produkcji ekologicznej pozwolił ustalić niedociągnięcia w obecnym systemie uznawania państw trzecich dla celów równoważności. Większość uzgodnień dotyczących równoważności podpisanych przez Komisję z państwami trzecimi jest stosowana jednostronnie przez Komisję Europejską, co nie sprzyja dbaniu o równe szanse dla wszystkich podmiotów. Ustalono, że uznawanie równoważności państw trzecich powinno odbywać się w formie umów międzynarodowych. Dlatego też obecny system uznawania państw trzecich dla celów równoważności, oparty na uzgodnieniach dotyczących równoważności, powinien zostać zastąpiony systemem opartym na wyważonych umowach międzynarodowych, co ma sprzyjać stworzeniu równych warunków dla wszystkich podmiotów, przejrzystości i pewności prawa.
- (4) Aby ułatwić przejście na nowy system uznawania oparty na umowach międzynarodowych, należy wyznaczyć ostateczny termin składania wniosków dotyczących wpisu do wykazu przewidzianego w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 i zamieszczonego w załączniku III do tego rozporządzenia. Nie należy przyjmować wniosków złożonych po tej dacie.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1235/2008.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego ds. Produkcji Ekologicznej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja analizuje, czy wpisać państwo trzecie do wykazu przewidzianego w art. 7 po otrzymaniu wniosku o wpis złożonego przez przedstawiciela danego państwa trzeciego, o ile taki wniosek został złożony przed dniem 1 lipca 2014 r.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1235/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich (Dz.U. L 334 z 12.12.2008, s. 25).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 kwietnia 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 443/2014**z dnia 30 kwietnia 2014 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 w zakresie wartości progowych dla dodatkowych należności celnych za pomidory, ogórki, winogrona stołowe, morele, czereśnie, brzoskwinie włącznie z nektarynami i śliwki**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 183 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 ⁽²⁾ przewiduje nadzór nad przywozem produktów wymienionych w załączniku XVIII do tego rozporządzenia. Nadzór ten odbywa się na warunkach przewidzianych w art. 308d rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽³⁾.
- (2) W celu zastosowania art. 5 ust. 4 Porozumienia w sprawie rolnictwa ⁽⁴⁾ zawartego w trakcie wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej i na podstawie ostatnich danych dotyczących lat 2011, 2012 i 2013 należy zmienić wartości progowe na potrzeby stosowania dodatkowych należności celnych za ogórki i czereśnie od dnia 1 maja 2014 r., a za morele, pomidory, śliwki, brzoskwinie włącznie z nektarynami i winogrona stołowe od dnia 1 czerwca 2014 r.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011. Dla większej czytelności należy zastąpić cały załącznik XVIII do tego rozporządzenia.
- (4) Ze względu na konieczność zagwarantowania, że środek ten będzie miał zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku XVIII do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011 wartości progowe, których przekroczenie powoduje stosowanie dodatkowych należności celnych za pomidory, ogórki, winogrona stołowe, morele, czereśnie, brzoskwinie włącznie z nektarynami i śliwki, zastępuje się wartościami wymienionymi w odpowiedniej kolumnie załącznika, zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 kwietnia 2014 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 22.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK XVIII

DODATKOWE NALEŻNOŚCI PRZYWOZOWE: TYTUŁ IV, ROZDZIAŁ I, SEKCJA 2

Bez uszczerbku dla zasad interpretacji Nomenklatury scalonej, przedstawione opisy produktów mają charakter wyłącznie orientacyjny. Do celów niniejszego załącznika zakres stosowania dodatkowych należności celnych określony jest przez zakres kodów CN istniejących w chwili przyjęcia niniejszego rozporządzenia.

(tony)				
Numer porządkowy	Kod CN	Opis produktów	Okres stosowania	Wartości progowe
78.0015	0702 00 00	Pomidory	Od 1 października do 31 maja	445 127
78.0020			Od 1 czerwca do 30 września	27 287
78.0065	0707 00 05	Ogórki	Od 1 maja do 31 października	12 678
78.0075			Od 1 listopada do 30 kwietnia	12 677
78.0085	0709 91 00	Karczochy	Od 1 listopada do 30 czerwca	12 663
78.0100	0709 93 10	Cukinie	Od 1 stycznia do 31 grudnia	112 241
78.0110	0805 10 20	Pomarańcze	Od 1 grudnia do 31 maja	252 542
78.0120	0805 20 10	Klementynki	Od 1 listopada do końca lutego	82 192
78.0130	0805 20 30 0805 20 50 0805 20 70 0805 20 90	Mandarynki (włącznie z tangerynami i satsuma); wilkingi i podobne hybrydy cytrusowe	Od 1 listopada do końca lutego	81 570
78.0155	0805 50 10	Cytryny	Od 1 czerwca do 31 grudnia	310 090
78.0160			Od 1 stycznia do 31 maja	51 670
78.0170	0806 10 10	Winogrona stołowe	Od 21 lipca do 20 listopada	69 907
78.0175	0808 10 80	Jabłka	Od 1 stycznia do 31 sierpnia	553 379
78.0180			Od 1 września do 31 grudnia	72 914
78.0220	0808 30 90	Gruszki	Od 1 stycznia do 30 kwietnia	183 233
78.0235			Od 1 lipca do 31 grudnia	25 489
78.0250	0809 10 00	Morele	Od 1 czerwca do 31 lipca	5 630
78.0265	0809 29 00	Czereśnie	Od 21 maja do 10 sierpnia	32 371
78.0270	0809 30	Brzoskwinie, łącznie z nektarynami	Od 11 czerwca do 30 września	3 146
78.0280	0809 40 05	Śliwki	Od 11 czerwca do 30 września	16 404”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 444/2014**z dnia 30 kwietnia 2014 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje — zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej — kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 kwietnia 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	CL	173,8
	MA	38,6
	TN	89,9
	TR	97,3
	ZZ	99,9
0707 00 05	AL	41,5
	MA	35,6
	TR	132,1
0709 93 10	ZZ	69,7
	MA	70,8
	TR	93,5
	ZA	31,4
	ZZ	65,2
0805 10 20	EG	41,1
	IL	70,8
	MA	52,6
	TN	64,4
	TR	50,5
0805 50 10	ZZ	55,9
	MA	35,6
	TR	85,1
	ZZ	60,4
0808 10 80	AR	113,3
	BR	86,2
	CL	97,3
	CN	98,7
	MK	30,8
	NZ	140,7
	US	213,6
	ZA	118,9
	ZZ	112,4

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

Jedynie oryginalne teksty EKG ONZ mają skutek prawny w świetle międzynarodowego prawa publicznego. Status i datę wejścia w życie niniejszego regulaminu należy sprawdzać w najnowszej wersji dokumentu EKG ONZ dotyczącego statusu TRANS/WP.29/343, dostępnej pod adresem:

<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocsts.html>.

Regulamin nr 57 Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ) — Jednolite przepisy dotyczące homologacji reflektorów dla motocykli oraz pojazdów traktowanych jako takie

Obejmujący wszystkie obowiązujące teksty, w tym:

Serię poprawek 02 — data wejścia w życie: 12 września 2001 r.

SPIS TREŚCI

REGULAMIN

1. Zakres
2. Definicje
3. Wystąpienie o homologację reflektora
4. Oznakowania
5. Homologacja
6. Specyfikacje ogólne
7. Specyfikacje szczegółowe
8. Przepisy dotyczące szyb i filtrów barwnych
9. Przepisy przejściowe
10. Zgodność produkcji
11. Sankcje z tytułu niezgodności produkcji
12. Zmiana typu reflektora i rozszerzenie homologacji
13. Ostateczne zaniechanie produkcji
14. Nazwy i adresy placówek technicznych upoważnionych do przeprowadzania badań homologacyjnych oraz nazwy i adresy organów administracji

ZAŁĄCZNIKI:

Załącznik 1 —	Zawiadomienie dotyczące udzielenia, rozszerzenia, odmowy udzielenia lub cofnięcia homologacji lub ostatecznego zaniechania produkcji typu reflektora na podstawie regulaminu nr 57
Załącznik 2 —	Układy znaków homologacji
Załącznik 3 —	Badania fotometryczne
Załącznik 4 —	Badania stabilności parametrów fotometrycznych reflektorów podczas pracy
Załącznik 5 —	Minimalne wymagania dotyczące procedur kontroli zgodności produkcji
Załącznik 6 —	Wymagania dotyczące świateł posiadających szyby z tworzywa sztucznego — badanie szyb lub próbek materiału oraz kompletnych świateł
Załącznik 7 —	Minimalne wymagania dotyczące przeprowadzania kontroli wyrywkowej przez inspektora

1. ZAKRES

Niniejszy regulamin stosuje się do homologacji reflektorów wyposażonych w żarówki i posiadających szyby ze szkła lub tworzywa sztucznego ⁽¹⁾, stanowiących wyposażenie motocykli i pojazdów uznawanych za motocykle.

2. DEFINICJE

Do celów niniejszego regulaminu:

- 2.1. „szyba” oznacza zewnętrzną część reflektora (jednostki), która przepuszcza światło poprzez powierzchnię świetlną;
- 2.2. „powłoka” oznacza dowolny produkt lub produkty nałożone w jednej lub kilku warstwach na zewnętrzną powierzchnię szyby;
- 2.3. reflektory różnych „typów” to reflektory, które różnią się od siebie w sposób istotny pod następującymi względami:
 - 2.3.1. nazwą handlową lub znakiem towarowym;
 - 2.3.2. oznakowaniem reflektora zgodnie z definicją w pkt 4.1.4 poniżej;
 - 2.3.3. charakterystyką układu optycznego;
 - 2.3.4. dodaniem lub usunięciem części, które mogą zmienić właściwości optyczne poprzez odbicie, załamanie, pochłanianie lub odkształcenie podczas pracy. Różnica w barwie światła emitowanego przez reflektory, które nie różnią się od siebie pod innymi względami, nie stanowi podstawy do uznania ich za reflektory różnego typu. Reflektorom takim nadaje się więc ten sam numer homologacji;
 - 2.3.5. materiałami, z których wykonane są szyby i powłoka (jeżeli taka występuje).

3. WYSTĄPIENIE O HOMOLOGACJĘ REFLEKTORA ⁽²⁾

- 3.1. O udzielenie homologacji występuje właściciel nazwy handlowej lub znaku towarowego lub jego należycie upoważniony przedstawiciel.
- 3.2. Do wniosku o homologację należy dołączyć:
 - 3.2.1. rysunki w trzech egzemplarzach o dostatecznej szczegółowości umożliwiające identyfikację typu i przedstawiające przedni widok reflektora, ze szczegółami ewentualnego uźebrowania szyby, oraz przekrój poprzeczny; rysunki muszą wskazywać miejsce zarezerwowane dla znaku homologacji;
 - 3.2.2. krótki opis techniczny, zawierający w szczególności kategorię lub kategorie zastosowanej żarówki (zob. pkt 6 załącznika 3 do niniejszego regulaminu);
 - 3.2.3. dwie próbki typu reflektora z szybami bezbarwnymi ⁽³⁾;
 - 3.2.4. w celu zbadania tworzywa sztucznego, z którego wykonane są szyby:
 - 3.2.4.1. trzynaście szyb;
 - 3.2.4.1.1. sześć z tych szyb można zastąpić sześcioma próbkami materiału o rozmiarze co najmniej 60 × 80 mm, posiadającymi płaską lub wypukłą powierzchnię zewnętrzną oraz zasadniczo płaską powierzchnię w środku (promień krzywizny nie mniejszy niż 300 mm), o wymiarach co najmniej 15 × 15 mm;
 - 3.2.4.1.2. każda taka szyba lub próbka materiału musi być wykonana metodą, która ma być stosowana w produkcji seryjnej;
 - 3.2.4.2. odbłyśnik, do którego można mocować szyby zgodnie z instrukcjami producenta.
- 3.3. Do materiałów, z których składają się szyby i powłoki, jeśli je zastosowano, należy dołączyć sprawozdanie z badania właściwości tych materiałów i powłok, jeśli zostały już zbadane.
- 3.4. Przed udzieleniem homologacji typu właściwy organ weryfikuje istnienie zadowalających rozwiązań zapewniających skuteczną kontrolę zgodności produkcji.

⁽¹⁾ Żaden z przepisów niniejszego regulaminu nie stanowi przeszkody do wprowadzenia przez Stronę Porozumienia stosującą niniejszy regulamin zakazu połączenia reflektora o szybie z tworzywa sztucznego, homologowanego na podstawie niniejszego regulaminu z mechanicznym urządzeniem do oczyszczania reflektora (z wycieraczkami).

⁽²⁾ Wystąpienie o homologację żarówki: zob. regulamin nr 37.

⁽³⁾ Jeśli zamiarem jest wytwarzanie reflektorów z szybami barwnymi, należy dodatkowo dostarczyć dwie próbki szyb barwnych w celu przeprowadzenia badań samej barwy.

4. OZNAKOWANIA

4.1. Reflektory przedstawione do homologacji muszą posiadać wyraźne, czytelne i nieusuwalne następujące oznaczenia:

4.1.1. nazwę handlową lub znak towarowy podmiotu występującego o homologację;

4.1.2. zewnętrzne oznakowanie reflektora, umieszczone na szybie lub poza nią, pozostające widoczne po zamontowaniu reflektora na pojeździe.

Na wszystkich jednostkach spełniających wymogi niniejszego regulaminu i zaprojektowanych w taki sposób, że żarnik światła mijania nie świeci się jednocześnie z żarnikiem innej funkcji oświetlenia, z którym może być wzajemnie sprzężony, w znaku homologacji za symbolem światła mijania umieszcza się ukośnik (/);

4.1.3. na tylnej części reflektora oznaczenie kategorii S1 lub S2 żarówki dopuszczanej do stosowania w tym reflektorze;

4.1.4. poniższa tabela zawiera wymienione oznakowania:

Zewnętrzne oznakowanie reflektorów	Oznaczenie kategorii żarówki
MB	S ₁
MB	S ₂
MB	S ₁ /S ₂

4.1.5. na reflektorach posiadających szybę z tworzywa sztucznego grupę liter „PL” umieszcza się w pobliżu symboli określonych w pkt 4.1.2 i 4.1.4 powyżej;

4.2. ponadto na szybie i na głównym korpusie ⁽¹⁾ reflektorów przewidzieć należy dostatecznie duże powierzchnie na znak homologacji i dodatkowe symbole określone w pkt 4; powierzchnie te należy wskazać na rysunkach, o których mowa w pkt 3.2.1.

5. HOMOLOGACJA

5.1. Homologacji udziela się, jeżeli wszystkie próbki typu reflektora przedstawione zgodnie z pkt 3 powyżej spełniają wymogi niniejszego regulaminu.

5.2. Każdemu homologowanemu typowi należy nadać numer homologacji. Dwie pierwsze cyfry takiego numeru (obecnie 01, co odpowiada serii poprawek 01, która weszła w życie z dniem 28 lutego 1989 r.) wskazują serię poprawek uwzględniających najnowsze w momencie udzielania homologacji znaczące zmiany w regulaminie, dostosowujące go do postępu technicznego. Żadna Umawiająca się Strona nie może nadać tego samego numeru innemu typowi reflektora, z wyjątkiem przypadku rozszerzenia homologacji w celu objęcia nią reflektora różniącego się jedynie barwą emitowanego światła.

5.3. Zawiadomienie dotyczące udzielenia, rozszerzenia lub odmowy udzielenia homologacji typu reflektora na podstawie niniejszego regulaminu należy przekazać Stronom Porozumienia z 1958 r. stosującym niniejszy regulamin przy użyciu formularza zgodnego ze wzorem zamieszczonym w załączniku 1 do niniejszego regulaminu.

5.4. Na każdym reflektorze zgodnym z typem homologowanym na podstawie niniejszego regulaminu na powierzchniach określonych w pkt 4.2, oprócz oznakowań, o których mowa w pkt 4.1, umieszcza się:

5.4.1. międzynarodowy znak homologacji ⁽²⁾ zawierający:

5.4.1.1. okrąg otaczający literę „E”, po której następuje numer wskazujący kraj, w którym udzielono homologacji ⁽³⁾;

5.4.1.2. numer homologacji.

⁽¹⁾ Odbłyśnik uznaje się za korpus główny. W przypadku gdy szyba nie może zostać oddzielona od głównego korpusu reflektora, wystarczy odpowiednia powierzchnia na szybie.

⁽²⁾ Jeżeli różne typy reflektorów posiadają ten sam rodzaj szyby lub odbłyśnika, dopuszcza się, by na szybie i odbłyśniku znajdował się szereg znaków homologacji odnoszących się do tych typów reflektorów, jednak pod warunkiem że numer homologacji przyznany konkretnemu typowi reflektora przedstawionemu do homologacji może zostać zidentyfikowany w sposób jednoznaczny.

⁽³⁾ Numery wskazujące państwa będące Umawiającymi się Stronami Porozumienia z 1958 r. podano w załączniku 3 do ujednoliconej rezolucji w sprawie budowy pojazdów (R.E. 3), dokument ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.2/Amend.1.

- 5.4.2. W każdym przypadku w świadectwach homologacji i w zawiadomieniu przesyłanym do krajów będących Umawiającymi się Stronami Porozumienia i stosujących niniejszy regulamin należy podać tryb pracy stosowany podczas badania opisanego w pkt 1.1.1.1 załącznika 4 oraz dopuszczalne wartości napięcia określone w pkt 1.1.1.2 tego załącznika.

W stosownych przypadkach przedmiotowe urządzenie znakuje się w następujący sposób:

Na jednostkach spełniających wymogi niniejszego regulaminu i zaprojektowanych w taki sposób, że żarnik światła mijania nie świeci się jednocześnie z żarnikiem innej funkcji oświetlenia, z którym może być wzajemnie sprzężony, w znaku homologacji za symbolem światła mijania umieszcza się ukośnik (/).

- 5.5. Oznakowania, o których mowa w pkt 5.4, muszą być czytelne i nieusuwalne.
- 5.6. Przykładowy układ znaku homologacji przedstawiono w załączniku 2 do niniejszego regulaminu.

6. SPECYFIKACJE OGÓLNE

- 6.1. Każda próbka typu reflektora musi spełniać specyfikacje określone w niniejszym punkcie i w pkt 7 poniżej oraz, jeżeli jest to konieczne, specyfikacje określone w pkt 8.

- 6.2. Reflektory muszą być zaprojektowane i zbudowane w taki sposób, aby w trakcie normalnego użytkowania, pomimo ewentualnych drgań, działały stale w zadowalający sposób i zachowywały właściwości wymagane na podstawie niniejszego regulaminu.

- 6.2.1. Reflektory wyposaża się w urządzenie umożliwiające ustawienie takiego ich położenia na pojazdach, które zapewni spełnienie odnoszących się do nich wymogów. Urządzenie to nie musi być montowane w częściach, w których odbłyśnik i szyba rozpraszająca są nierozłączne, pod warunkiem że stosowanie takich części jest ograniczone do pojazdów, w których ustawienie reflektorów można regulować w inny sposób.

Jeżeli reflektor pełniący funkcję światła drogowego i reflektor pełniący funkcję światła mijania, każdy z nich wyposażony we własną żarówkę, są połączone tak, że tworzą jeden zespół, urządzenie do ich regulacji musi umożliwiać prawidłowe ustawienie każdego układu optycznego z osobna.

- 6.2.2. Przepisów tych nie stosuje się jednak do zespołów reflektorów z niepodzielnymi odbłyśnikami. Do tego rodzaju zespołów stosuje się wymogi określone w pkt 7.3 niniejszego regulaminu. W przypadku gdy do wytwarzania światła drogowego służy więcej niż jedno źródło światła, przy określaniu maksymalnej wartości natężenia oświetlenia ($E_{\max}$) uwzględnia się łączną wartość natężenia tych źródeł.

- 6.3. Elementy, do których mocuje się żarówkę w odbłyśniku muszą być tak skonstruowane, aby nawet w ciemności żarówki nie można było zamontować w położeniu innym niż prawidłowe.

- 6.4. W celu zagwarantowania, że w trakcie pracy reflektora nie dochodzi do nadmiernych wahań parametrów fotometrycznych, wykonuje się dodatkowe badania zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku 4.

- 6.5. Jeżeli szyba reflektora wykonana jest z tworzywa sztucznego, przeprowadza się badania zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku 6.

7. SPECYFIKACJE SZCZEGÓŁOWE

- 7.1. Prawidłowe położenie szyby w odniesieniu do układu optycznego musi być wyraźnie oznaczone, a szyba w takim położeniu musi być zabezpieczona przed obracaniem się w trakcie pracy reflektora.

- 7.2. Do pomiaru natężenia oświetlenia wytwarzanego przez reflektor stosuje się ekran pomiarowy opisany w załączniku 3 do niniejszego regulaminu oraz żarówkę wzorcową (S_1 lub S_2 , regulamin nr 37) o gładkiej i bezbarwnej bańce.

Wartość strumienia świetlnego żarówki wzorcowej należy dostosować do wymaganej wartości strumienia odniesienia określonej w odniesieniu do tych żarówek.

- 7.3. Światło mijania musi mieć wystarczająco wyraźną granicę światła i cienia, pozwalającą na osiągnięcie pożądanego ustawienia tego światła w sposób praktyczny. Granica światła i cienia musi przebiegać po linii jak najbardziej prostej i poziomej na odcinku co najmniej 5° po obu stronach linii vv (zob. załącznik 3).

W ustawieniu określonym w załączniku 3 reflektory muszą spełniać wymagania określone w tymże załączniku.

- 7.4. Kształt promienia światła nie może wykazywać żadnych odchyłeń po jego bokach powodujących pogorszenie widoczności.
- 7.5. Natężenie oświetlenia ekranu, o którym mowa w pkt 7.2, mierzy się za pomocą fotoogniwa o powierzchni użytecznej ograniczonej do kwadratu o boku mierzącym 65 mm.

8. PRZEPISY DOTYCZĄCE SZYB I FILTRÓW BARWNYCH

- 8.1. Homologacji udziela się w odniesieniu do reflektorów emitujących przy użyciu żarówki bezbarwnej światło achromatyczne lub żółte selektywne. Odpowiednie właściwości kolorymetryczne żółtych szyb lub filtrów, wyrażone za pomocą współrzędnych tróchromatycznych CIE, są następujące:

Filtr żółty selektywny (ekran lub szyba)

Granica względem czerwieni	$y \geq 0,138 + 0,58 x$
Granica względem zieleni	$y \leq 1,29 x - 0,1$
Granica względem bieli	$y \geq -x + 0,966$
Granica w kierunku wartości widmowej	$y \leq -x + 0,992$

co można również wyrazić następująco:

dominująca długość fali	575–585 nm
współczynnik czystości	0,90–0,98
współczynnik przepuszczania światła musi być	$\geq 0,78$.

Współczynnik przepuszczania światła oznacza się przy użyciu źródła światła o temperaturze barwowej 2 856 K (co odpowiada iluminantowi A według normy ustalonej przez Międzynarodową Komisję Oświetleniową (CIE)).

- 8.2. Filtr musi stanowić część składową reflektora i musi być do niego przymocowany w taki sposób, aby unieвозмоwić użytkownikowi demontaż filtra, przypadkowy lub zamierzony, przy użyciu zwykłych narzędzi.

- 8.3. Uwaga dotycząca barwy

Zważywszy, że zgodnie z pkt 8.1 powyżej homologacji na podstawie niniejszego regulaminu udziela się w odniesieniu do typu reflektora emitującego światło achromatyczne lub żółte selektywne, przepisy art. 3 Porozumienia, do którego załącznikiem jest niniejszy regulamin, nie stanowią przeszkody do wprowadzenia przez Umawiające się Strony zakazu stosowania w pojazdach rejestrowanych przez te Strony reflektorów emitujących światło achromatyczne bądź żółte selektywne.

9. PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

- 9.1. Po upływie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie regulaminu nr 113 Umawiające się Strony stosujące niniejszy regulamin przestają udzielać homologacji EKG na podstawie niniejszego regulaminu.
- 9.2. Umawiające się Strony stosujące niniejszy regulamin nie mogą odmówić udzielenia rozszerzenia homologacji, jeśli typ reflektora spełnia wymagania niniejszego regulaminu zmienionego serią poprawek 01.
- 9.3. Homologacje udzielone reflektorom klasy MB na podstawie niniejszego regulaminu przed datą wejścia w życie regulaminu nr 113 oraz wszystkie rozszerzenia tych homologacji, w tym udzielone na podstawie wcześniejszych serii poprawek do niniejszego regulaminu po ich wejściu w życie, pozostają w mocy na czas nieokreślony.
- 9.4. Umawiające się Strony stosujące niniejszy regulamin zobowiązane są nadal udzielać homologacji na podstawie niniejszego regulaminu, pod warunkiem że odnośne reflektory przeznaczone są do stosowania jako części zamienne do montowania w pojazdach będących już w użytku.
- 9.5. Od daty wejścia w życie regulaminu nr 113 żadna Umawiająca się Strona stosująca niniejszy regulamin nie może wprowadzić zakazu montażu w nowych pojazdach typu reflektora homologowanego na podstawie regulaminu nr 113.
- 9.6. Umawiające się Strony stosujące niniejszy regulamin zobowiązane są nadal udzielać zezwolenia na montaż w typie pojazdu lub w pojeździe reflektorów homologowanych na podstawie niniejszego regulaminu.
- 9.7. Umawiające się Strony stosujące niniejszy regulamin zobowiązane są nadal udzielać zezwolenia na montaż lub stosowanie w pojazdach reflektorów homologowanych na podstawie niniejszego regulaminu zmienionego wcześniejszymi seriami poprawek, pod warunkiem że reflektory te stanowią części zamienne.

10. ZGODNOŚĆ PRODUKCJI
 - 10.1. Reflektory homologowane na podstawie niniejszego regulaminu muszą być wytwarzane w sposób zapewniający ich zgodność z homologowanym typem poprzez spełnienie wymogów określonych w pkt 7.
 - 10.2. W celu sprawdzenia, czy spełnione są wymogi określone w pkt 10.1, przeprowadza się odpowiednie kontrole produkcji.
 - 10.3. Do obowiązków posiadacza homologacji należą w szczególności:
 - 10.3.1. zapewnić istnienie procedur skutecznej kontroli jakości produktów;
 - 10.3.2. posiadać dostęp do aparatury badawczej niezbędnej do sprawdzania zgodności z każdym homologowanym typem;
 - 10.3.3. zapewnić zapisywanie danych z wyników badań oraz dostępność powiązanych dokumentów przez okres ustalony w porozumieniu z organem administracji;
 - 10.3.4. przeprowadzić analizę wyników każdego rodzaju badań w celu sprawdzenia i zapewnienia niezmienności właściwości produktu, z uwzględnieniem odchyłeń dopuszczalnych w przemysłowym procesie produkcyjnym;
 - 10.3.5. zapewnić przeprowadzenie w odniesieniu do każdego typu produktu przynajmniej badań określonych w załączniku 5 do niniejszego regulaminu;
 - 10.3.6. dopilnować, aby w przypadku pobrania próbek świadczących o niezgodności w świetle danego rodzaju badania zostały pobrane kolejne próbki i przeprowadzone kolejne badania. Należy podjąć wszelkie niezbędne kroki w celu przywrócenia zgodności przedmiotowej produkcji.
 - 10.4. Właściwy organ, który udzielił homologacji typu, może w każdej chwili zweryfikować metody kontroli zgodności mające zastosowanie do każdej jednostki zakładu produkcyjnego.
 - 10.4.1. Podczas każdej kontroli inspektorowi udostępnia się dokumentację badań i dokumentację nadzoru produkcji.
 - 10.4.2. Inspektor może pobrać losowe próbki w celu ich przebadania w laboratorium producenta. Minimalną liczbę próbek można określić w oparciu o wyniki kontroli przeprowadzonych przez samego producenta.
 - 10.4.3. W przypadku stwierdzenia niezadowalającej jakości lub istnienia przesłanek nakazujących sprawdzenie ważności wyników badań przeprowadzonych zgodnie z pkt 10.4.2, inspektor wybiera próbki w celu przesłania ich placówce technicznej, która przeprowadziła badania służące homologacji typu, stosując kryteria określone w załączniku 7.
 - 10.4.4. Właściwy organ może przeprowadzić dowolne badania przewidziane w niniejszym regulaminie. Badania te przeprowadza się na losowo wybranych próbkach, nie utrudniając producentowi wypełniania zobowiązań związanych z realizacją zamówień i zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku 7.
 - 10.4.5. Właściwy organ musi dążyć do przeprowadzania kontroli z częstotliwością raz na dwa lata. Jednakże kwestię tę pozostawia się do uznania właściwego organu zgodnie z jego stopniem zaufania do środków podjętych w celu zapewnienia skutecznej kontroli zgodności produkcji. W przypadku odnotowania negatywnych wyników właściwy organ jest zobowiązany zapewnić podjęcie wszelkich niezbędnych kroków w celu niezwłocznego przywrócenia zgodności produkcji.
 - 10.5. Reflektorów z widocznymi wadami nie bierze się pod uwagę.
11. SANKCJE Z TYTUŁU NIEZGODNOŚCI PRODUKCJI
 - 11.1. Homologacja udzielona typowi reflektora na podstawie niniejszego regulaminu może zostać cofnięta w razie niespełnienia wymogów określonych powyżej lub braku zgodności reflektora opatrzonego znakiem homologacji z homologowanym typem.
 - 11.2. Jeżeli Umawiająca się Strona Porozumienia stosująca niniejszy regulamin cofnie uprzednio przez siebie udzieloną homologację, bezzwłocznie powiadamia o tym fakcie, za pomocą formularza zawiadomienia zgodnego ze wzorem przedstawionym w załączniku 1 do niniejszego regulaminu, pozostałe Umawiające się Strony stosujące niniejszy regulamin.
12. ZMIANA TYPU REFLEKTORA I ROZSZERZENIE HOMOLOGACJI
 - 12.1. O każdej zmianie typu reflektora powiadamia się organ administracji, który udzielił homologacji typu. Organ ten może:

- 12.1.1. uznać za mało prawdopodobne, aby dokonane zmiany miały istotne negatywne skutki, i uznać, że w każdym wypadku dany reflektor spełnia dalej odpowiednie wymagania; lub
- 12.1.2. zażądać kolejnego sprawozdania z badań od placówki technicznej upoważnionej do ich przeprowadzenia.
- 12.2. Strony Porozumienia stosujące niniejszy regulamin zostają powiadomione o potwierdzeniu lub odmowie udzielenia homologacji, z wyszczególnieniem zmian, zgodnie z procedurą określoną w pkt 5.3.
- 12.3. Właściwy organ udzielający rozszerzenia homologacji przyznaje odnośnemu rozszerzeniu numer seryjny i informuje o tym, za pomocą formularza zawiadomienia zgodnego ze wzorem przedstawionym w załączniku 1 do niniejszego regulaminu, pozostałe Strony Porozumienia z 1958 r. stosujące ten regulamin.
13. OSTATECZNE ZANIECHANIE PRODUKCJI

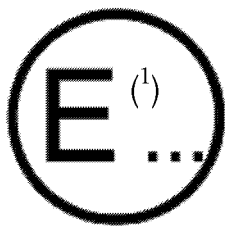
Jeżeli posiadacz homologacji ostatecznie zaniecha produkcji typu reflektora homologowanego zgodnie z niniejszym regulaminem, informuje o tym organ, który udzielił homologacji. Po otrzymaniu stosownego zawiadomienia wyżej wymieniony organ powiadamia o tym pozostałe Strony Porozumienia z 1958 r. stosujące niniejszy regulamin, za pomocą formularza zawiadomienia zgodnego ze wzorem przedstawionym w załączniku 1 do niniejszego regulaminu.
14. NAZWY I ADRESY PLACÓWEK TECHNICZNYCH UPOWAŻNIONYCH DO PRZEPROWADZANIA BADAŃ HOMOLOGACYJNYCH ORAZ NAZWY I ADRESY ORGANÓW ADMINISTRACJI

Strony Porozumienia z 1958 r. stosujące niniejszy regulamin przekazują sekretariatowi Organizacji Narodów Zjednoczonych nazwy i adresy placówek technicznych upoważnionych do przeprowadzania badań homologacyjnych oraz nazwy i adresy organów administracji udzielających homologacji, którym należy przesyłać wydane w innych krajach zawiadomienia poświadczające udzielenie, rozszerzenie, odmowę udzielenia lub cofnięcie homologacji.

ZAŁĄCZNIK 1

ZAWIADOMIENIE

(Maksymalny format: A4 (210 × 297 mm))

wydane przez: Nazwa organu administracji

.....

.....

.....

dotyczące ⁽¹⁾: udzielenia homologacji
 rozszerzenia homologacji
 odmowy udzielenia homologacji
 cofnięcia homologacji
 ostatecznego zaniechania produkcji

typu reflektora na podstawie regulaminu nr 57

Homologacja nr Rozszerzenie nr

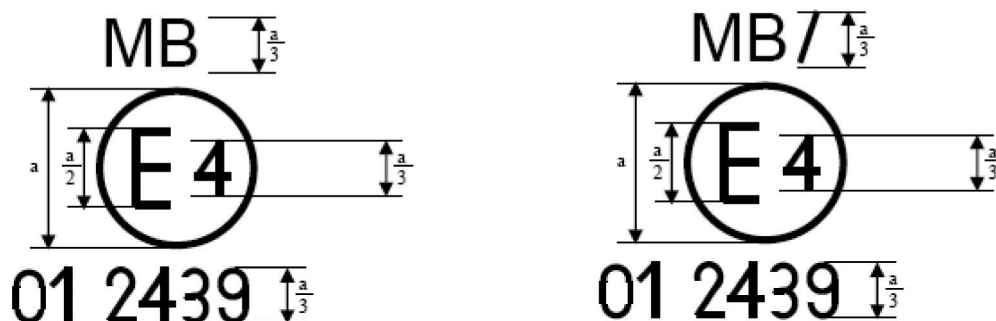
1. Nazwa handlowa lub znak towarowy reflektora:
2. Określenie typu reflektora stosowane przez producenta:
3. Nazwa i adres producenta:
4. Jeśli dotyczy, nazwa i adres przedstawiciela producenta:
5. Przedstawiono do homologacji w dniu:
6. Placówka techniczna upoważniona do przeprowadzenia badań homologacyjnych:
7. Data sprawozdania sporządzonego przez placówkę techniczną:
8. Numer sprawozdania sporządzonego przez placówkę techniczną:
9. Krótki opis:
 - Kategoria określona za pomocą odpowiedniego oznakowania: MB, MB/, MB PL, MB/PL ⁽²⁾
 - Kategoria żarówki: S₁, S₂, S₁/S₂ ⁽²⁾,Barwa emitowanego światła: biała/żółta selektywna ⁽²⁾
10. Umieszczenie znaku homologacji:
11. Powód (powody) rozszerzenia homologacji (jeżeli dotyczy):
12. Homologacja została udzielona/rozszerzona/odmówiono udzielenia homologacji/homologację cofnięto ⁽²⁾
13. Miejsowość:
14. Data:
15. Podpis:
16. Wykaz dokumentów przedłożonych organowi administracji, który udzielił homologacji jest załączony do niniejszego zawiadomienia i dostępny na żądanie.

⁽¹⁾ Numer wskazujący kraj, w którym udzielono homologacji/rozszerzono homologację/odmówiono udzielenia homologacji/cofnięto homologację (zob. przepisy dotyczące homologacji zawarte w niniejszym regulaminie).

⁽²⁾ Niepotrzebne skreślić.

ZAŁĄCZNIK 2

UKŁADY ZNAKÓW HOMOLOGACJI

$a = \min. 12 \text{ mm}$

Powyższy znak homologacji oznacza, iż przedmiotowemu reflektorowi udzielono w Niderlandach (E 4) homologacji o numerze 01 2439. Numer homologacji wskazuje, że homologacji udzielono zgodnie z wymaganiami niniejszego regulaminu zmienionego serią poprawek 01.

Uwaga: Numer homologacji musi być umieszczony w pobliżu okręgu oraz powyżej lub poniżej bądź z lewej lub z prawej strony litery „E”. Wszystkie cyfry numeru homologacji muszą znajdować się po tej samej stronie litery „E” i muszą być skierowane w tę samą stronę. Należy unikać stosowania cyfr rzymskich jako numerów homologacji, aby zapobiec pomyleniu ich z innymi symbolami.

Charakterystyka reflektora spełniającego wymogi regulaminu nr 57: Reflektor zaprojektowano tak, że żarnik światła mijania

może świecić się

nie może świecić się

jednocześnie z żarnikiem światła drogowego lub z inną wzajemnie sprzężoną funkcją oświetlenia.

Reflektor opatrzone powyższym znakiem homologacji posiada szybę z tworzywa sztucznego, której udzielono w Niderlandach (E 4) homologacji o numerze 01 2440. Numer homologacji szyby wskazuje, że homologacji tej udzielono zgodnie z wymaganiami niniejszego regulaminu zmienionego serią poprawek 01.

Reflektor zaprojektowano tak, że żarnik światła mijania może świecić się jednocześnie z żarnikiem światła drogowego lub z inną wzajemnie sprzężoną funkcją oświetlenia.

ZAŁĄCZNIK 3

BADANIA FOTOMETRYCZNE

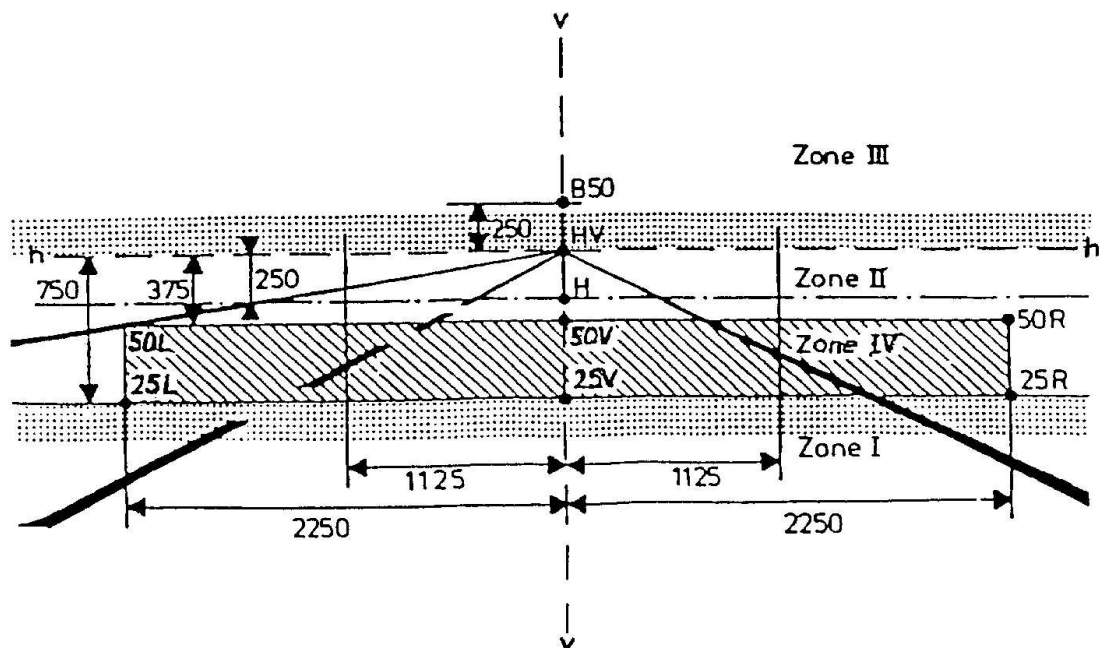
1. W celu ustawienia pozycji światła ekran pomiarowy umieszcza się w odległości co najmniej 10 m przed reflektorem, linia h-h musi być pozioma. W celu przeprowadzenia pomiaru fotoogniwo umieszcza się w odległości 25 m przed reflektorem i pod kątem prostym do linii łączącej żarnik żarówki i punkt HV.
2. W poziomie reflektor ustawia się tak, aby środek wiązki światła drogowego znalazł się na linii pionowej v-v.
3. W pionie reflektor ustawia się tak, aby granica światła i cienia światła mijania znajdowała się 250 mm poniżej linii h-h.
4. Reflektor ustawiony zgodnie z pkt 2 i 3 powyżej, podobnie do wymagań w odniesieniu do światła drogowego, musi spełniać następujące warunki:
 - 4.1. środek wiązki światła drogowego znajduje się nie więcej niż 0,6° powyżej lub poniżej linii h-h.
 - 4.2. Natężenie światła emitowanego przez światło drogowo musi osiągać maksymalną wartość E max w środku całej wiązki świetlnej i zmniejszać się na boki;
 - 4.3. maksymalne natężenie oświetlenia (E max) emitowanego przez światło drogowo musi wynosić przynajmniej 32 lx;
 - 4.3.1. 32 lx w przypadku reflektorów klasy MB;
 - 4.4. natężenie oświetlenia emitowanego przez światło drogowo musi spełniać następujące wymogi:
 - 4.4.1. punkt przecięcia linii h-h i v-v (punkt HV) znajduje się wewnątrz obszaru ograniczonego izoluką wyznaczającą wartość 90 % maksymalnego natężenia oświetlenia;
 - 4.4.2. od punktu HV poziomo w prawo i w lewo natężenie oświetlenia emitowanego przez światło drogowo nie może być mniejsze niż 12 lx w przypadku reflektorów klasy MB do odległości 1,125 m oraz nie może być mniejsze niż 3 lx do odległości 2,25 m;
 - 4.5. natężenie oświetlenia emitowanego przez światło mijania musi spełniać następujące wymogi:

Punkt pomiaru	Reflektor klasy MB
Dowolny punkt na linii h-h i powyżej niej	$\leq 0,7 \text{ lx}$
Dowolny punkt na linii 50L-50R, poza 50 V (*)	$\geq 1,5 \text{ lx}$
Punkt 50 V	$\geq 3 \text{ lx}$
Dowolny punkt na linii 25L-25R	$\geq 3 \text{ lx}$
Dowolny punkt w strefie IV	$\geq 1,5 \text{ lx}$

(*) światłość $\frac{50R}{50V} = \text{minimum } 0,25$

5. EKRAN POMIAROWY

(Wymiary w mm przy ustawieniu w odległości 25 m)

6. Stosuje się żarówki kategorii S₁ lub S₂ zgodnie z regulaminem nr 37.

ZAŁĄCZNIK 4

BADANIA STABILNOŚCI PARAMETRÓW FOTOMETRYCZNYCH REFLEKTORÓW PODCZAS PRACY**BADANIA KOMPLETNYCH REFLEKTORÓW**

Po zmierzeniu wartości fotometrycznych zgodnie z przepisami niniejszego regulaminu, w punkcie $E_{\max}$ w przypadku światła drogowego i w punktach HV, 50 R, 50 L oraz B 50 w przypadku światła mijania, przeprowadza się badanie próbki kompletnego reflektora pod względem stabilności parametrów fotometrycznych podczas pracy. „Kompletny reflektor” oznacza całe urządzenie świetlne łącznie z otaczającymi je częściami obudowy i światłami mogącymi mieć wpływ na rozpraszanie energii cieplnej.

1. BADANIE STABILNOŚCI PARAMETRÓW FOTOMETRYCZNYCH

Badanie przeprowadza się w suchej i nieruchomej atmosferze o temperaturze otoczenia wynoszącej $23\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 5\text{ }^{\circ}\text{C}$. Kompletny reflektor mocuje się do podstawy odpowiadającej prawidłowemu sposobowi montażu na pojeździe.

1.1. Reflektor czysty

Reflektor włącza się na 12 godzin, jak opisano w pkt 1.1.1, i sprawdza się, jak opisano w pkt 1.1.2.

1.1.1. Procedura badania

Reflektor należy włączać na określony czas, stosując się do następujących wymagań:

1.1.1.1. a) w przypadku gdy ma zostać homologowana tylko jedna funkcja oświetlenia (światło drogowo albo światło mijania), odpowiedni żarnik musi świecić się przez określony czas ⁽¹⁾;

b) w przypadku wzajemnie sprzężonych światła mijania i światła drogowego (żarówka dwuwłóknowa lub dwie żarówki):

jeżeli wnioskujący oświadcza, że reflektor ma być używany z zapalonym tylko jednym żarnikiem ⁽²⁾, badanie przeprowadza się zgodnie z tym warunkiem, włączając kolejno każdą z określonych funkcji na połowę czasu określonego w pkt 1.1;

we wszystkich pozostałych przypadkach reflektor poddaje się następującemu cyklowi, aż do osiągnięcia określonego czasu pracy:

15 minut z zapalonym żarnikiem światła mijania

5 minut z zapalonymi wszystkimi żarnikami.

c) w przypadku zespolonych funkcji oświetlenia wszystkie poszczególne funkcje włącza się jednocześnie na czas określony dla poszczególnych funkcji oświetlenia a), biorąc również pod uwagę zastosowanie wzajemnie sprzężonych funkcji oświetlenia b), zgodnie z zaleceniami producenta.

1.1.1.2. Napięcie probiercze

Napięcie reguluje się tak, aby dostarczało 90 % maksymalnej mocy w watach określonej w odniesieniu do żarówek kategorii S w regulaminie nr 37.

Zastosowana moc musi we wszystkich przypadkach odpowiadać stosownej mocy żarówki o napięciu znamionowym 12 V, chyba że wnioskujący o homologację określi, że reflektor może być zasilany prądem o innym napięciu.

1.1.2. Wyniki badania**1.1.2.1. Kontrola wzrokowa**

Po zrównaniu temperatury reflektora z temperaturą otoczenia, szybę reflektora oraz szybę zewnętrzną, jeśli występuje, należy wytrzeć czystą wilgotną ściereczką bawełnianą. Następnie dokonuje się kontroli wzrokowej reflektora; ani szyba reflektora ani szyba zewnętrzna, jeśli występuje, nie mogą wykazywać zauważalnego zniekształcenia, odkształcenia, pęknięcia lub zmiany koloru.

⁽¹⁾ W przypadku gdy badany reflektor jest zespolony lub wzajemnie sprzężony ze światłami sygnalizacyjnymi, te ostatnie muszą pozostać włączone przez cały czas badania.

⁽²⁾ Równoczesnego zapalania się dwóch lub większej liczby żarników podczas używania trybu migania reflektora nie uznaje się za normalne warunki jednoczesnego używania żarników.

1.1.2.2. Badanie fotometryczne

W celu spełnienia wymogów niniejszego regulaminu kontroluje się parametry fotometryczne w następujących punktach:

światło mijania:

50 R, 50 L, B 50 HV

światło drogowe:

punkt $E_{\max}$

Można dokonać ponownego ustawienia reflektora w celu uwzględnienia ewentualnego odkształcenia jego podstawy na skutek nagrzania (zmiana położenia granicy światła i cienia została ujęta w pkt 2 niniejszego załącznika).

Między parametrami fotometrycznymi otrzymanymi w wyniku badania a wartościami mierzonymi przed jego przeprowadzeniem dopuszcza się różnicę rzędu 10 %, z uwzględnieniem odchyłeń związanych z procedurą pomiaru fotometrycznego.

1.2. Reflektor zabrudzony

Po przeprowadzeniu badania zgodnie z pkt 1.1 powyżej, reflektor, przygotowany zgodnie z wymogami zawartymi w pkt 1.2.1 i sprawdzony zgodnie z procedurą opisaną w pkt 1.1.2, pracuje przez jedną godzinę w sposób określony w pkt 1.1.1.

1.2.1. Przygotowanie reflektora

1.2.1.1. Mieszanina stosowana w badaniu

1.2.1.1.1. W przypadku reflektora wyposażonego w szybę zewnętrzną ze szkła:

mieszanina wody i czynnika zanieczyszczającego nakładana na reflektor składa się z:

9 części wagowych piasku kwarcowego o wielkości ziaren 0–100 μm ,

1 części wagowej pyłu węgla roślinnego (drewna bukowego) o wielkości cząstek 0–100 μm ,

0,2 części wagowych NaCMC ⁽³⁾ oraz

odpowiedniej ilości wody destylowanej o przewodności właściwej $\leq 1 \text{ mS/m}$.

Mieszanina nie może mieć więcej niż 14 dni.

1.2.1.1.2. W przypadku reflektora wyposażonego w szybę zewnętrzną z tworzywa sztucznego:

mieszanina wody i czynnika zanieczyszczającego nakładana na reflektor składa się z:

9 części wagowych piasku kwarcowego o wielkości ziaren 0–100 μm ,

1 części wagowej pyłu węgla roślinnego (drewna bukowego) o wielkości cząstek 0–100 μm ,

0,2 części wagowych NaCMC,

13 części wagowych wody destylowanej o przewodności właściwej $\leq 1 \text{ mS/m}$ oraz

2 ± 1 części wagowych środka powierzchniowo czynnego ⁽⁴⁾.

Mieszanina nie może mieć więcej niż 14 dni.

1.2.1.2. Nakładanie na reflektor stosowanej w badaniu mieszaniny

Mieszaninę stosowaną w badaniu należy równomiernie nanieść na całą powierzchnię reflektora emitującą światło i pozostawić do wyschnięcia. Czynność tę powtarza się dotąd, aż natężenie oświetlenia spadnie do 15–20 % wartości zmierzonych w każdym z podanych poniżej punktów w warunkach opisanych w niniejszym załączniku:

w punkcie $E_{\max}$ światła drogowego, w rozsyle fotometrycznym światła drogowego/mijania,

w punkcie $E_{\max}$ światła drogowego, w rozsyle fotometrycznym wyłącznie światła drogowego,

w punktach B 50 i 50 V ⁽⁵⁾ tylko w odniesieniu do światła mijania.

⁽³⁾ NaCMC jest solą sodową karboksymetylocelulozy nazywaną potocznie „CMC”. NaCMC stosowana w przedmiotowej mieszaninie musi charakteryzować się stopniem podstawienia (DS) wynoszącym 0,6–0,7 i lepkością 200–300 cP w przypadku 2-procentowego roztworu w 20 °C.

⁽⁴⁾ Tolerancja ilości wynika z konieczności uzyskania zabrudzenia, które można równomiernie rozprowadzić na całej szybie z tworzywa sztucznego.

⁽⁵⁾ Punkt 50 V znajduje się 375 mm poniżej punktu HV na prostej pionowej v–v na ekranie ustawionym w odległości 25 m.

1.2.1.3. Urządzenia pomiarowe

Urządzenia pomiarowe muszą być równoważne z urządzeniami stosowanymi podczas badań homologacyjnych reflektora. Do pomiarów fotometrycznych stosuje się żarówkę wzorcową (referencyjną).

2. BADANIE PIONOWEGO PRZESUNIĘCIA GRANICY ŚWIATŁA I CIENIA POD WPŁYWEM CIEPŁA

Celem badania jest sprawdzenie, czy podczas pracy światła mijania przesunięcie pionowe jego granicy światła i cienia, następujące pod wpływem ciepła, nie przekracza określonej wartości.

Testowany zgodnie z pkt 1 reflektor poddaje się badaniu opisanemu w pkt 2.1, bez uprzedniego wymontowywania go z uchwytu mocującego lub ponownego ustawiania jego położenia względem tego uchwytu.

2.1. Badanie

Badanie przeprowadza się w suchej i nieruchomej atmosferze o temperaturze otoczenia wynoszącej $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$.

Stosując pochodzącą z produkcji seryjnej żarówkę, która była poddawana starzeniu przez co najmniej jedną godzinę, reflektor włącza się w trybie światła mijania bez wymontowywania go z uchwytu mocującego lub ponownego ustawienia jego położenia względem tego uchwytu. (Do celów niniejszego badania napięcie reguluje się w sposób określony w pkt 1.1.1.2). Położenie poziomej części granicy światła i cienia (między liniami pionowymi przechodzącymi przez punkty 50 L i 50 R) sprawdza się odpowiednio 3 minuty (r3) i 60 minut (r60) po włączeniu.

Opisany powyżej pomiar zmian położenia granicy światła i cienia przeprowadza się przy zastosowaniu dowolnej metody o zadawalającej dokładności i dającej odtwarzalne wyniki.

2.2. Wyniki badania

2.2.1. Wynik w miliradianach (mrad) uważa się za dopuszczalny w odniesieniu do światła mijania tylko wtedy, gdy wartość bezwzględna $\Delta r_1 = (r_3 - r_{60})$ badanego reflektora nie jest wyższa niż 1,0 mrad ($\Delta r_1 \leq 1,0\text{ mrad}$).

2.2.2. Jeżeli jednak wartość ta jest wyższa niż 1,0 mrad, ale nie przekracza 1,5 mrad ($1,0\text{ mrad} < \Delta r_1 \leq 1,5\text{ mrad}$), badaniu w sposób określony w pkt 2.1 poddaje się drugi reflektor, po trzykrotnym przeprowadzeniu opisanego poniżej cyklu w celu ustabilizowania pozycji części mechanicznych reflektora przymocowanego do podstawy odpowiadającej prawidłowemu sposobowi montażu na pojeździe:

jedna godzina pracy światła mijania (napięcie reguluje się zgodnie z pkt 1.1.1.2),

jedna godzina przerwy w pracy światła.

Typ reflektora uznaje się za spełniający wymagania, jeśli średnia wartości bezwzględnej Δr_1 zmierzonej w odniesieniu do pierwszej próbki oraz wartości bezwzględnej Δr_{II} zmierzonej w odniesieniu do drugiej próbki nie przekracza 1,0 mrad:

$$\left(\frac{\Delta r_1 + \Delta r_{II}}{2} \leq 1,0\text{ mrad} \right)$$

ZAŁĄCZNIK 5

MINIMALNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE PROCEDUR KONTROLI ZGODNOŚCI PRODUKCJI

1. ZASADY OGÓLNE

- 1.1. Wymagania dotyczące zgodności uznaje się za spełnione pod względem mechanicznym i geometrycznym, jeżeli różnice nie przekraczają nieuniknionych odchyłeń w produkcji mieszczących się w granicach wymagań niniejszego regulaminu.
 - 1.2. W odniesieniu do parametrów fotometrycznych, podstawy do kwestionowania zgodności produkowanych seryjnie reflektorów nie stanowią przypadki, w których, podczas badań parametrów fotometrycznych dowolnego reflektora wybranego losowo i wyposażonego we wzorcową żarówkę:
 - 1.2.1. żadna ze zmierzonych wartości nie odbiega niekorzystnie o więcej niż 20 % od wartości określonych w niniejszym regulaminie. W odniesieniu do wartości w strefie III maksymalne niekorzystne odchylenie może wynosić, odpowiednio:
0,3 luksa stanowiące równoważność 20 %
0,45 luksa stanowiące równoważność 30 %
 - 1.2.2. w przypadku światła drogowego, przy punkcie HV znajdującym się w obrębie izoluksy $0,75 E_{\max}$, odnotowuje się odchylenie o 20 % w przypadku wartości maksymalnych oraz o – 20 % w przypadku wartości minimalnych w którymkolwiek punkcie pomiarowym wyszczególnionym w pkt 4.3 i 4.4 załącznika 3 do niniejszego regulaminu.
 - 1.2.3. Jeżeli wyniki opisanych powyżej badań nie spełniają wymagań, badania reflektora powtarza się, wymieniając uprzednio żarówkę wzorcową.
 - 1.3. W celu weryfikacji pionowego przesunięcia granicy światła i cienia, spowodowanego działaniem ciepła, stosuje się następującą procedurę:

jeden z reflektorów wybranych jako próbki bada się zgodnie z procedurą opisaną w załączniku 4 pkt 2.1, po poddaniu go trzykrotnie cyklowi opisanemu w załączniku 4 pkt 2.2.2.

Reflektor uważa się za spełniający wymagania, jeżeli Δr nie przekracza 1,5 mrad.

Jeżeli wartość ta jest wyższa niż 1,5 mrad, ale nie przekracza 2,0 mrad, badaniu poddawany jest drugi reflektor, a otrzymana średnia wartości bezwzględnych obu badanych próbek nie może przekroczyć 1,5 mrad.
 - 1.4. Barwa światła reflektora wyposażonego w żarówkę o temperaturze barwowej zgodnej ze źródłem normalnym A musi odpowiadać odnośnym współrzędnym chromatyczności.
- Parametry fotometryczne reflektora emitującego światło barwy żółtej selektywnej przy użyciu bezbarwnej żarówki muszą odpowiadać wartościom określonym w niniejszym regulaminie pomnożonym przez 0,84.

2. MINIMALNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE SPRAWDZANIA ZGODNOŚCI PRZEZ PRODUCENTA

W odniesieniu do każdego typu reflektora posiadacz znaku homologacji przeprowadza w odpowiednich odstępach czasu przynajmniej badania wymienione poniżej. Badania przeprowadza się zgodnie z przepisami niniejszego regulaminu.

Jeżeli jakkolwiek poddawana badaniu próbka wykazuje niezgodność w zakresie danego rodzaju badania, pobiera się i bada kolejne próbki. Producent podejmuje stosowne kroki w celu zapewnienia zgodności przedmiotowej produkcji.

2.1. Zakres badań

Badania zgodności, o których mowa w niniejszym regulaminie, dotyczą właściwości fotometrycznych i weryfikacji pionowego przesunięcia granicy światła i cienia, następującego pod wpływem ciepła.

2.2. Metody stosowane w badaniach

2.2.1. Badania przeprowadza się co do zasady zgodnie z metodami określonymi w niniejszym regulaminie.

2.2.2. Za zgodą właściwego organu odpowiedzialnego za badania homologacyjne w dowolnym badaniu zgodności przeprowadzanym przez producenta można zastosować metody równoważne. Obowiązkiem producenta jest wykazanie, że zastosowane metody są równoważne metodom określonym w niniejszym regulaminie.

2.2.3. W celu spełnienia wymagań określonych w pkt 2.2.1 i 2.2.2 wymagane jest regularne wzorcowanie aparatury badawczej i jej korelowanie z pomiarami przeprowadzonymi przez właściwy organ.

2.2.4. We wszystkich przypadkach metodę odniesienia stanowią metody określone w niniejszym regulaminie, w szczególności do celów kontroli administracyjnej i pobierania próbek.

2.3. Sposób pobierania próbek

Próbki reflektorów wybiera się losowo z jednorodnej partii produkcji. Jednorodna partia oznacza zbiór reflektorów tego samego typu, określony zgodnie ze stosowanymi przez producenta metodami produkcji.

Ocena obejmuje zasadniczo produkcję seryjną z poszczególnych zakładów. Producent może jednak zebrać dane dotyczące tego samego typu z kilku zakładów, z zastrzeżeniem, że w zakładach tych obowiązuje ten sam system jakości i sposób zarządzania jakością.

2.4. Zmierzone i zarejestrowane właściwości fotometryczne

Próbkę reflektora poddaje się pomiarom fotometrycznym w punktach przewidzianych w regulaminie, przy czym odczyt jest ograniczony do punktów $E_{\max}$ i HV ⁽¹⁾ w przypadku wiązki światła drogowego, oraz punktów HV, 50 R i 50 L w przypadku wiązki światła mijania (zob. rysunek w załączniku 3).

2.5. Kryteria dopuszczalności

Producent jest odpowiedzialny za statystyczną analizę wyników badań i za ustalenie, w porozumieniu z właściwym organem, kryteriów służących ocenie dopuszczalności jego produktów w celu spełnienia określonych w pkt 10.1 niniejszego regulaminu wymagań dotyczących sprawdzania zgodności produktów.

Ustala się takie kryteria dopuszczalności, by przy poziomie ufności 95 % minimalne prawdopodobieństwo pomyślnego przejścia kontroli wyrywkowej, przeprowadzonej zgodnie z procedurą określoną w załączniku 7 (pierwsze pobranie próbki) wynosiło 0,95.

⁽¹⁾ W przypadku gdy światło drogowe i światło mijania są wzajemnie sprzężone, punkt pomiarowy HV obu światel znajduje się w tym samym miejscu.

ZAŁĄCZNIK 6

WYMAGANIA DOTYCZĄCE ŚWIATEŁ POSIADAJĄCYCH SZYBY Z TWORZYWA SZTUCZNEGO — BADANIE SZYB LUB PRÓBEK MATERIAŁU ORAZ KOMPLETNYCH ŚWIATEŁ

1. SPECYFIKACJE OGÓLNE

- 1.1. Próbki dostarczone zgodnie z pkt 3.2.4 niniejszego regulaminu muszą spełniać wymagania określone w pkt 2.1 do 2.5 poniżej.
- 1.2. Dwie próbki kompletnych świateł dostarczone zgodnie z pkt 3.2.3 niniejszego regulaminu i posiadające szyby z tworzywa sztucznego muszą spełniać, pod względem materiału szyby, specyfikacje wskazane w pkt 2.6. poniżej.
- 1.3. Próbki szyb z tworzywa sztucznego lub próbki materiału poddaje się, w stosownych przypadkach łącznie z odbłyśnikiem, do którego mają być zamontowane, badaniom homologacyjnym w kolejności chronologicznej podanej w tabeli A przedstawionej w dodatku 1 do niniejszego załącznika.
- 1.4. Jednakże jeżeli producent świateł może udowodnić, że produkt przeszedł już badania określone w pkt 2.1–2.5 poniżej lub równoważne badania zgodnie z innym regulaminem, nie ma konieczności powtarzania tych badań; wykonane muszą być obowiązkowo jedynie badania określone w dodatku 1, tabela B.

2. BADANIA

2.1. Odporność na zmiany temperatury

2.1.1. Badania

Trzy nowe próbki (szyby) poddaje się pięciu cyklom zmiany temperatury i wilgotności, w następującej kolejności:

3 godziny w temperaturze $40\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$ i wilgotności względnej 85–95 %,

1 godzina w temperaturze $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$ i wilgotności względnej 60–75 %,

15 godzin w temperaturze $-30\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$,

1 godzina w temperaturze $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$ i wilgotności względnej 60–75 %,

3 godziny w temperaturze $80\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$,

1 godzina w temperaturze $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$ i wilgotności względnej 60–75 %.

Przed przeprowadzeniem badania próbki przechowuje się przez co najmniej cztery godziny w temperaturze $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$ i wilgotności względnej 60–75 %.

Uwaga: Okresy jednogodzinne w temperaturze $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$ muszą zawierać okresy przejścia między temperaturami, niezbędne dla uniknięcia skutków szoku termicznego.

2.1.2. Pomiary fotometryczne

2.1.2.1. Metoda

Pomiary fotometryczne przeprowadza się na próbkach przed badaniem i po nim.

Pomiary fotometryczne przeprowadzane są za pomocą światła wzorcowego w następujących punktach:

B 50 i 50 V w przypadku wiązki światła mijania emitowanej przez światło mijania lub światło mijania/drogowe,

E_{max} w przypadku wiązki światła drogowego emitowanej przez światło drogowe lub światło mijania/drogowe.

2.1.2.2. Wyniki

Różnica między wartościami fotometrycznymi mierzonymi przed i po badaniu każdej z próbek nie może przekraczać 10 %, z uwzględnieniem odchyleń związanych z procedurą pomiaru fotometrycznego.

2.2. Odporność na czynniki atmosferyczne i chemiczne

2.2.1. Odporność na czynniki atmosferyczne

Trzy nowe próbki (szyby lub próbki materiału) wystawia się na działanie promieniowania źródła mającego rozkład widmowy energii podobny do rozkładu widmowego energii ciała czarnego w temperaturze od 5 500 K do 6 000 K. Pomiędzy źródłem a próbkami umieszcza się odpowiednie filtry w celu ograniczenia w jak największym stopniu promieniowania o długościach fali mniejszych niż 295 nm i większych niż 2 500 nm.

Natężenie napromieniowania próbek musi wynosić $1\,200\text{ W/m}^2 \pm 200\text{ W/m}^2$ przez taki okres, by otrzymana przez nie energia świetlna była równa $4\,500\text{ MJ/m}^2 \pm 200\text{ MJ/m}^2$. Temperatura komory mierzona na czarnej płycie umieszczonej na poziomie próbek musi wynosić $50\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$. W celu zapewnienia regularnej ekspozycji próbki muszą obracać się wokół źródła promieniowania z prędkością od 1 do 5 obrotów na minutę.

Próbki natryskuje się wodą destylowaną o przewodności właściwej mniejszej niż 1 mS/m w temperaturze $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$, według następującego cyklu:

natryskiwanie: 5 minut;

suszenie: 25 minut.

2.2.2. Odporność na czynniki chemiczne

Po przeprowadzeniu badania opisanego w pkt 2.2.1 powyżej i wykonaniu pomiaru opisanego w pkt 2.2.3.1 poniżej na powierzchnię zewnętrzną wspomnianych trzech próbek nakłada się w sposób opisany w pkt 2.2.2.2 mieszaninę określoną w pkt 2.2.2.1 poniżej.

2.2.2.1. Mieszanina stosowana w badaniu

Mieszanina stosowana w badaniu składa się z 61,5 % n-heptanu, 12,5 % toluenu, 7,5 % czterochlorku etylu, 12,5 % tróchloroetylenu i 6 % ksylenu (procent objętościowy).

2.2.2.2. Nakładanie mieszaniny stosowanej w badaniu

Namoczyć kawałek tkaniny bawełnianej (zgodnie z normą ISO 105) aż do nasycenia mieszaniną określoną w pkt 2.2.2.1 powyżej i w ciągu 10 sekund nałożyć go na 10 minut na zewnętrzną stronę próbki pod naciskiem 50 N/cm^2 odpowiadającym sile 100 N przyłożonej na powierzchnię badaną o wymiarach $14 \times 14\text{ mm}$.

W trakcie tych 10 minut tkaninę ponownie nasączy się mieszaniną, aby skład nakładanej cieczy był przez cały czas identyczny z wymaganiem.

Podczas nakładania dopuszczalne jest kompensowanie nacisku wywieranego na próbkę, aby nie doprowadził on do pęknięć.

2.2.2.3. Oczyszczanie

Na koniec nakładania mieszaniny stosowanej w badaniu próbki suszy się na otwartym powietrzu, a następnie przepłukuje się roztworem opisanym w pkt 2.3 (Odporność chemiczna na detergenty) $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$.

Następnie próbki dokładnie spłukuje się wodą destylowaną, zawierającą nie więcej niż 0,2 % zanieczyszczeń w temperaturze $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$, po czym wyciera się miękką ściereczką.

2.2.3. Wyniki

2.2.3.1. Po zbadaniu odporności na czynniki atmosferyczne zewnętrzna strona próbek nie może wykazywać żadnych pęknięć, zarysowań, odprysków ani odkształceń, a średnia wartość zmiany przepuszczania światła

$\Delta t = \frac{T_2 - T_3}{T_2}$, zmierzona na trzech próbkach zgodnie z procedurą opisaną w dodatku 2 do niniejszego załącznika, nie może przekraczać 0,020 ($\Delta t_m < 0,020$).

2.2.3.2. Po przeprowadzeniu badania odporności na czynniki chemiczne próbki nie mogą wykazywać śladów przebarwienia chemicznego, które może powodować zmianę rozproszenia strumienia świetlnego, którego średnia wartość zmiany

$\Delta d = \frac{T_5 - T_4}{T_2}$, zmierzona na trzech próbkach zgodnie z procedurą opisaną w dodatku 2 do niniejszego załącznika, nie może przekraczać 0,020 ($\Delta d_m \leq 0,020$).

2.3. Odporność na detergenty i węglowodory

2.3.1. Odporność na detergenty

Zewnętrzną stronę trzech próbek (szyb lub próbek materiału) podgrzewa się do $50\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$, a następnie zanurza się na pięć minut w mieszaninie utrzymywanej w temperaturze $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$ i złożonej z 99 części wody destylowanej zawierającej nie więcej niż 0,02 % zanieczyszczeń oraz jednej części sulfonianu alkiloarylowego.

Po przeprowadzeniu badania próbki są suszone w temperaturze $50\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$. Powierzchnię próbek należy oczyścić przy pomocy wilgotnej ściereczki.

2.3.2. Odporność na węglowodory

Następnie zewnętrzną stronę przedmiotowych trzech próbek pociera się lekko przez jedną minutę ściereczką bawełnianą nasączoną mieszaniną składającą się z 70 % n-heptanu i 30 % toluenu (procenty objętościowe), a następnie osusza na wolnym powietrzu.

2.3.3. Wyniki

Po pomyślnym przeprowadzeniu powyższych dwóch badań średnia wartość zmiany przepuszczania światła

$\Delta t = \frac{T_2 - T_3}{T_2}$, zmierzona na trzech próbkach zgodnie z procedurą opisaną w dodatku 2 do niniejszego załącznika, nie może przekraczać 0,010 ($\Delta t_m < 0,010$).

2.4. Odporność na niszczenie mechaniczne

2.4.1. Metoda niszczenia mechanicznego

Powierzchnię zewnętrzną trzech nowych próbek (szyb) poddaje się badaniu odporności na równomierne niszczenie mechaniczne przy zastosowaniu metody opisanej w dodatku 3 do niniejszego załącznika.

2.4.2. Wyniki

Po przeprowadzeniu tego badania zmiany:

przepuszczania światła: $\Delta t = \frac{T_2 - T_3}{T_2}$,

i rozproszenia: $\Delta d = \frac{T_5 - T_4}{T_2}$,

mierzy się zgodnie z procedurą opisaną w dodatku 2, na obszarze określonym w pkt 3.2.4.1.1. niniejszego regulaminu. Średnia wartość wyników pomiarów z trzech próbek musi mieścić się w następujących zakresach:

$\Delta t_m < 0,100$,

$\Delta d_m < 0,050$.

2.5. Badanie przyczepności powłok (jeżeli występują)

2.5.1. Przygotowanie próbki

Na powłoce szyby na powierzchni 20 mm × 20 mm za pomocą żyłki lub igły nacina się wzór siatki złożonej z kwadratów o wymiarach około 2 mm × 2 mm. Nacisk wywierany na żyłkę lub igłę musi być wystarczający do przecięcia przynajmniej powłoki.

2.5.2. Opis badania

Należy użyć taśmy samoprzylepnej o przyczepności 2 N/(cm szerokości) ± 20 % mierzonej w znormalizowanych warunkach opisanych w dodatku 4 do niniejszego załącznika. Taśmę tę, o szerokości co najmniej 25 mm, dociska się przez co najmniej pięć minut do powierzchni przygotowanej w sposób określony w pkt 2.5.1.

Następnie obciąża się koniec taśmy tak, by siła przyczepności do badanej powierzchni została zrównoważona przez siłę prostopadłą do tej powierzchni. Po zrównoważeniu sił taśmę odrywa się ze stałą prędkością 1,5 m/s ± 0,2 m/s.

2.5.3. Wyniki

Powierzchnia, na której nacięto wzór siatki, nie może ulec istotnemu zniekształceniu. Zniekształcenia miejsc przecięcia we wzorze siatki lub krawędzi nacięć są dopuszczalne, pod warunkiem że powierzchnia, która uległa zniekształceniu, nie jest większa niż 15 % powierzchni siatki.

2.6. Badania kompletnych światel wyposażonych w szybę z tworzywa sztucznego

2.6.1. Odporność na niszczenie mechaniczne powierzchni szyby

2.6.1.1. Badania

Szybę próbki światła (próbka nr 1) należy poddać badaniu opisanemu w pkt 2.4.1 powyżej.

2.6.1.2. Wyniki

Po zakończeniu badania wyniki pomiarów fotometrycznych, przeprowadzonych w odniesieniu do przedmiotowego światła zgodnie z niniejszym regulaminem, nie mogą przekraczać o więcej niż 30 % dopuszczalnych wartości maksymalnych w punkcie B 50, ani być niższe o więcej niż 10 % od dopuszczalnych wartości minimalnych w punkcie 50 V.

2.6.2. Badanie przyczepności powłok (jeżeli występują)

Szybę próbki światła (próbka nr 2) poddaje się badaniu opisanemu w pkt 2.5 powyżej.

3. KONTROLA ZGODNOŚCI PRODUKCJI

3.1. W odniesieniu do materiałów użytych do produkcji szyb światła danej serii uznaje się za zgodne z niniejszym regulaminem, jeżeli:

3.1.1. po badaniu odporności na czynniki chemiczne oraz po badaniu odporności na detergenty i węglowodory powierzchnia zewnętrzna próbek nie wykazuje pęknięć, odprysków ani odkształceń widocznych gołym okiem (zob. pkt 2.2.2, 2.3.1 i 2.3.2);

3.1.2. po badaniu opisanym w pkt 2.6.1.1 wartości fotometryczne w punktach pomiaru określonych w pkt 2.6.1.2 mieszczą się w granicach ustalonych w niniejszym regulaminie do celów oceny zgodności produkcji.

3.2. Jeżeli wyniki badań nie spełniają odnośnych wymagań, to badania powtarza się na innej wybranej losowo próbce reflektorów.

Dodatek 1

KOLEJNOŚĆ BADAŃ HOMOLOGACYJNYCH

A. Badania tworzywa sztucznego (szyby lub próbki materiału dostarczone zgodnie z pkt 3.2.4 niniejszego regulaminu).

Próbki		Szyby lub próbki materiału						Szyby:						
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Badania														
1.1	Ograniczone badania fotometryczne (pkt 2.1.2)										X	X	X	
1.1.1	Zmiany temperatury (pkt 2.1.1)										X	X	X	
1.1.2	Ograniczone badania fotometryczne (pkt 2.1.2)										X	X	X	
1.2.1	Pomiar przepuszczalności	X	X	X	X	X	X	X	X	X				
1.2.2	Pomiar rozproszenia	X	X	X				X	X	X				
1.3	Czynniki atmosferyczne (pkt 2.2.1)	X	X	X										
1.3.1	Pomiar przepuszczalności	X	X	X										
1.4	Czynniki chemiczne (pkt 2.2.2)	X	X	X										
1.4.1	Pomiar rozproszenia	X	X	X										
1.5	Detergenty (pkt 2.3.1)				X	X	X							
1.6	Węglowodory (pkt 2.3.2)				X	X	X							
1.6.1	Pomiar przepuszczalności				X	X	X							
1.7	Odporność na niszczenie (pkt 2.4.1)							X	X	X				
1.7.1	Pomiar przepuszczalności							X	X	X				
1.7.2	Pomiar rozproszenia							X	X	X				
1.8	Przyczepność (pkt 2.5)													X

B. Badania kompletnych świateł (dostarczonych zgodnie z pkt 3.2.3 niniejszego regulaminu).

Badania		Kompletne światło	
		Nr próbki	
		1	2
2.1	Odporność na niszczenie (pkt 2.6.1.1)	X	
2.2	Badania fotometryczne (pkt 2.6.1.2)	X	
2.3	Przyczepność (pkt 2.6.2)		X

Dodatek 2

METODA POMIARU ROZPROSZENIA I PRZEPUSZCZANIA ŚWIATŁA**1. URZĄDZENIA (zob. rysunek)**

Promień światła kolimatora K o dywergencji połowicznej $\beta/2 = 17,4 \times 10^{-4}$ rd jest ograniczony przysłoną D_T z otworem 6 mm, naprzeciwko której umieszczone jest stanowisko z próbką.

Achromatyczna soczewka skupiająca L_2 , skorygowana pod względem aberracji sferycznej, łączy przysłonę D_T z odbiornikiem R; średnicę soczewki L_2 dobiera się tak, by nie przysłaniała światła wysyłanego przez próbkę w stożku o półkątzie rozwarcia wierzchołka $\beta/2 = 14^\circ$.

Pierścieniowa przysłona D_D o kątach $\alpha/2 = 1^\circ$ i $\alpha_{\max}/2 = 12^\circ$ umieszczona jest w płaszczyźnie ogniskowej obrazu soczewki L_2 .

Nieprzezroczysta środkowa część przysłony jest niezbędna w celu eliminacji światła docierającego bezpośrednio ze źródła światła. Powinno być możliwe odsuwanie środkowej części przysłony z drogi wiązki światła tak, aby powracała ona dokładnie do swojego pierwotnego położenia.

Odległość $L_2 D_T$ oraz długość ogniskową F_2 (⁽¹⁾) soczewki L_2 dobiera się tak, aby obraz D_T pokrył całkowicie odbiornik R.

Jeśli jako wartość początkowego padającego strumienia świetlnego przyjmie się 1 000 jednostek, to odczyt musi charakteryzować się większą dokładnością bezwzględną niż do 1 jednostki.

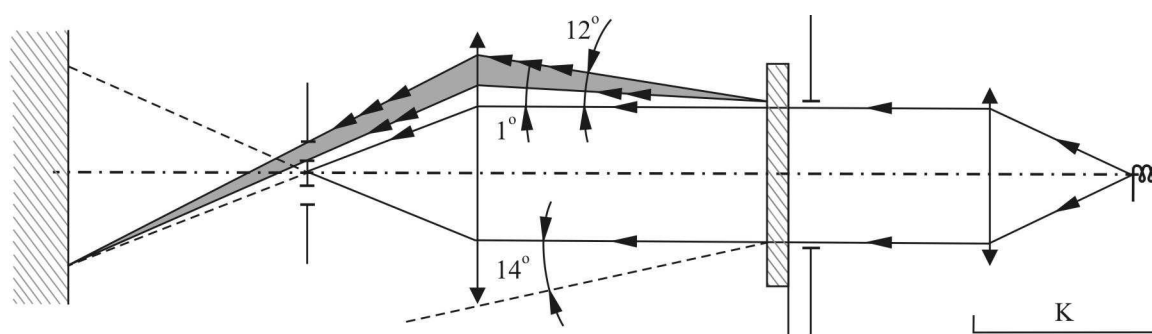
2. POMIARY

Dokonywane są następujących odczytów:

Odczyt	Z próbką	Z środkową częścią D_D	Reprezentowana wielkość
T_1	nie	nie	Padający strumień w początkowym odczycie
T_2	tak (przed badaniem)	nie	Strumień przepuszczany przez nowy materiał w polu 24°
T_3	tak (po badaniu)	nie	Strumień przepuszczany przez badany materiał w polu o temperaturze 24°
T_4	tak (przed badaniem)	tak	Strumień rozproszony przez nowy materiał
T_5	tak (po badaniu)	tak	Strumień rozproszony przez badany materiał

(⁽¹⁾) W odniesieniu do L_2 zaleca się stosowanie długości ogniskowej wynoszącej około 80 mm.

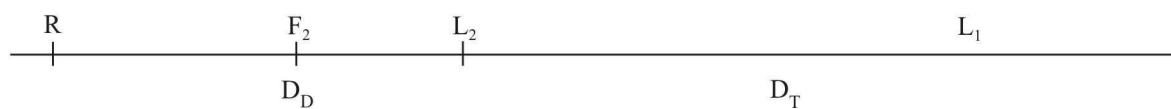
Rysunek 1

$$D_{D_0} = 0,0349 F_2$$

The diagram shows a beam with a circular cross-section. The beam is supported at its left end by a vertical wall. A vertical force F_2 is applied at a point on the beam. The beam is divided into two sections by a vertical line. The left section has a circular cross-section with a shaded area. The right section is a straight beam of length K with a slope of 12° . The beam is supported at its right end by a vertical wall. The beam is labeled with R at the left end, F_2 at the point of application of the force, L_2 at the point of support, and L_1 at the right end. The beam is labeled with D_D and D_T at the bottom.

$$D_{D_{\max}} = 0,425 F_2$$

Dodatek 3

METODA BADANIA Z ZASTOSOWANIEM NATRYSKU**1. APARATURA BADAWCZA****1.1. Pistolet natryskowy**

Używany w badaniu pistolet natryskowy musi być wyposażony w dyszę o średnicy 1,3 mm pozwalającą na przepływ cieczy z prędkością $0,24 \pm 0,02$ l/minutę przy ciśnieniu roboczym wynoszącym 6,0 barów – 0, + 0,5 bara.

Stosując pistolet o powyższych parametrach należy uzyskać strumień o średnicy $170 \text{ mm} \pm 50 \text{ mm}$ skierowany na powierzchnię narażoną na niszczenie znajdującą się w odległości $380 \text{ mm} \pm 10 \text{ mm}$ od dyszy.

1.2. Mieszanina stosowana w badaniu

Mieszanina stosowana w badaniu składa się z:

piasku kwarcowego o twardości 7 w skali Mohsa i ziarnistości od 0 do 0,2 mm oraz rozkładzie jak najbardziej zbliżonym do normalnego, o czynniku kątowym od 1,8 do 2,

wody o twardości nieprzekraczającej 205 g/m^3 w przypadku mieszaniny składającej się z 25 g piasku na litr wody.

2. BADANIE

Zewnętrzną powierzchnię szyb światła poddaje się jednorazowo lub wielokrotnie działaniu strumienia piasku, wytworzonego jak opisano powyżej. Strumień kieruje się niemal prostopadle do badanej powierzchni.

Stopień zniszczenia sprawdza się umieszczając jako odniesienie jedną lub więcej próbek szkła w pobliżu badanych szyb. Natryskiwanie mieszaniną kontynuuje się do momentu osiągnięcia zmiany rozproszenia światła na próbce lub próbkach, mierzonego zgodnie z metodą opisaną w dodatku 2, o wartości:

$$\Delta d = \frac{T_5 - T_4}{T_2} = 0,0250 \pm 0,0025$$

Można użyć kilku próbek odniesienia, aby sprawdzić, czy cała badana powierzchnia wykazuje ten sam stopień zniszczenia.

Dodatek 4

BADANIE PRZYPNOCNOŚCI PRZY UŻYCIU TAŚMY KLEJĄCEJ

1. CEL

Niniejsza metoda pozwala określić w normalnych warunkach liniową siłę przyczepności taśmy przylepnej do płytki szklanej.

2. ZASADA

Pomiar siły koniecznej do odklejenia taśmy klejącej z płytki szklanej pod kątem 90°.

3. WYMAGANE WARUNKI OTOCZENIA

Temperatura otoczenia musi wynosić $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$, a wilgotność względna $65 \pm 15\%$.

4. ODCINKI TAŚMY PRZEZNACZONE DO BADANIA

Przed przeprowadzeniem badania przeznaczoną do użycia w badaniu rolkę taśmy przechowuje się przez 24 godziny w wymaganych warunkach otoczenia (zob. pkt 3 powyżej).

Na użytek badania z każdej rolki pobiera się pięć odcinków o długości 400 mm każdy. Odcinki te pobiera się z rolki po odrzuceniu pierwszych trzech warstw taśmy.

5. PROCEDURA

Badanie przeprowadza się w warunkach otoczenia określonych w pkt 3.

Pobiera się pięć odcinków, rozwijając taśmę promieniowo z prędkością około 300 mm/s, a następnie w ciągu 15 sekund nakłada się je w następujący sposób:

taśmę nanieść stopniowo na płytkę szklaną, pocierając ją lekko wzdłużnie palcem, tak by nie powstały pęcherzyki powietrza między taśmą a płytką szklaną, nie wywierając jednak nadmiernego nacisku.

Całość pozostawia się w wymaganych warunkach otoczenia na 10 minut.

Od płytki odkleja się około 25 mm odcinka taśmy w płaszczyźnie prostopadłej do osi tego odcinka.

Płytkę unieruchamia się i odwija wolny koniec taśmy pod kątem 90°. Siłę przykłada się w taki sposób, aby linia podziału pomiędzy taśmą a płytką była prostopadła do tej siły i prostopadła do płytki.

Następnie taśmę pociąga się, odklejając ją z prędkością $300\text{ mm/s} \pm 30\text{ mm/s}$, przy czym należy odnotować wymaganą do tego siłę.

6. WYNIKI

Pięć uzyskanych w ten sposób wartości szereguje się, a jako wynik pomiaru przyjmuje się wartość średnią. Wartość tę wyraża się w niutonach na centymetr szerokości taśmy.

ZAŁĄCZNIK 7

MINIMALNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE PRZEPROWADZANIA KONTROLI WYRYWKOWEJ PRZEZ INSPEKTORA

1. ZASADY OGÓLNE
- 1.1. Wymagania dotyczące zgodności uznaje się za spełnione pod względem mechanicznym i geometrycznym, zgodnie z ewentualnymi przepisami niniejszego regulaminu, jeżeli różnice nie przekraczają nieuniknionych odchyleń w produkcji.
- 1.2. W odniesieniu do parametrów fotometrycznych podstawy do kwestionowania zgodności produkowanych seryjnie reflektorów nie stanowią przypadki, w których, podczas badań parametrów fotometrycznych dowolnego reflektora wybranego losowo i wyposażonego we wzorcową żarówkę:
 - 1.2.1. żadna ze zmierzonych wartości nie odbiega niekorzystnie o więcej niż 20 % od wartości określonych w niniejszym regulaminie.

W odniesieniu do wartości w strefie III maksymalne odchylenie może wynosić odpowiednio:

0,3 luksa stanowiące równoważność 20 %

0,45 luksa stanowiące równoważność 30 %
 - 1.2.2. w przypadku światła drogowego, przy punkcie HV znajdującym się w obrębie izoluksy $0,75 E_{\max}$, odnotowuje się odchylenie o 20 % w przypadku wartości maksymalnych oraz o — 20 % w przypadku wartości minimalnych w którymkolwiek punkcie pomiarowym wyszczególnionym w pkt 4.3 i 4.4 załącznika 3 do niniejszego regulaminu.
 - 1.2.3. Jeżeli wyniki opisanych powyżej badań nie spełniają wymagań, badania reflektora powtarza się, wymieniając uprzednio żarówkę wzorcową.
 - 1.2.4. Reflektorów z widocznymi wadami nie bierze się pod uwagę.
- 1.3. Barwa światła reflektora wyposażonego w żarówkę o temperaturze barwowej zgodnej ze źródłem normalnym A musi odpowiadać odnośnym współrzędnym chromatyczności.

W przypadku reflektora emitującego światło barwy żółtej selektywnej przy użyciu bezbarwnej żarówki wartości parametrów fotometrycznych mnoży się przez 0,84.
2. PIERWSZE POBRANIE PRÓBEK

W ramach pierwszego pobrania próbek wybiera się losowo cztery reflektory. Pierwszą próbkę złożoną z dwóch sztuk oznacza się literą A, a drugą próbkę złożoną z dwóch sztuk oznacza się literą B.
- 2.1. Zgodność nie jest kwestionowana
- 2.1.1. Po zakończeniu procedury kontroli przedstawionej na rysunku 1 w niniejszym załączniku nie kwestionuje się zgodności reflektorów produkowanych seryjnie, jeżeli odchylenia zmierzonych wartości ich parametrów w niekorzystnym kierunku wynoszą:
 - 2.1.1.1. próbka A

A1: jeden reflektor	0 %
jeden reflektor nie więcej niż	20 %
A2: oba reflektory więcej niż	0 %
ale nie więcej niż	20 %
przejsć do próbki B	
 - 2.1.1.2. próbka B

B1: oba reflektory	0 %
--------------------	-----

2.2. Zgodność jest kwestionowana

2.2.1. Po zakończeniu procedury kontroli przedstawionej na rysunku 1 w niniejszym załączniku kwestionuje się zgodność reflektorów produkowanych seryjnie i wzywa producenta do dostosowania produkcji do stosownych wymagań, jeżeli odchylenia zmierzonych wartości parametrów reflektorów wynoszą:

2.2.1.1. próbka A

A3: jeden reflektor nie więcej niż	20 %
jeden reflektor więcej niż	20 %
ale nie więcej niż	30 %

2.2.1.2. próbka B

B2: w przypadku A2

jeden reflektor więcej niż	0 %
ale nie więcej niż	20 %
jeden reflektor nie więcej niż	20 %

B3: w przypadku A2

jeden reflektor	0 %
jeden reflektor więcej niż	20 %
ale nie więcej niż	30 %

2.3. Cofnięcie homologacji

Zgodność kwestionuje się i stosuje przepisy zawarte w pkt 11, jeżeli po zakończeniu procedury kontroli przedstawionej na rysunku 1 w niniejszym załączniku odchylenia zmierzonych wartości parametrów reflektorów wynoszą:

2.3.1. próbka A

A4: jeden reflektor nie więcej niż	20 %
jeden reflektor więcej niż	30 %
A5: oba reflektory więcej niż	20 %

2.3.2. próbka B

B4: w przypadku A2

jeden reflektor więcej niż	0 %
ale nie więcej niż	20 %
jeden reflektor więcej niż	20 %

B5: w przypadku A2

oba reflektory więcej niż	20 %
---------------------------	------

B6: w przypadku A2

jeden reflektor	0 %
jeden reflektor więcej niż	30 %

3. POWTÓRNE POBRANIE PRÓBEK

W przypadkach A3, B2 i B3 w terminie dwóch miesięcy od daty powiadomienia wymagane jest ponowne przeprowadzenie kontroli, w ramach której spośród egzemplarzy wyprodukowanych po dostosowaniu produkcji do stosownych wymagań pobiera się trzecią próbkę C złożoną z dwóch reflektorów oraz czwartą próbkę D złożoną z dwóch reflektorów.

3.1. Zgodność nie jest kwestionowana

3.1.1. Po zakończeniu procedury kontroli przedstawionej na rysunku 1 w niniejszym załączniku nie kwestionuje się zgodności reflektorów produkowanych seryjnie, jeżeli odchylenia zmierzonych wartości ich parametrów wynoszą:

3.1.1.1. próbka C

C1: jeden reflektor	0 %
jeden reflektor nie więcej niż	20 %
C2: oba reflektory więcej niż	0 %
ale nie więcej niż	20 %
przejsć do próbki D	

3.1.1.2. próbka D

D1: w przypadku C2	
oba reflektory	0 %

3.2. Zgodność jest kwestionowana

3.2.1. Po zakończeniu procedury kontroli przedstawionej na rysunku 1 w niniejszym załączniku kwestionuje się zgodność reflektorów produkowanych seryjnie i wzywa producenta do dostosowania produkcji do stosownych wymagań, jeżeli odchylenia zmierzonych wartości parametrów reflektorów wynoszą:

3.2.1.1. próbka D

D2: w przypadku C2	
jeden reflektor więcej niż	0 %
ale nie więcej niż	20 %
jeden reflektor nie więcej niż	20 %

3.3. Cofnięcie homologacji

Zgodność kwestionuje się i stosuje przepisy zawarte w pkt 11, jeżeli po zakończeniu procedury kontroli przedstawionej na rysunku 1 w niniejszym załączniku odchylenia zmierzonych wartości parametrów reflektorów wynoszą:

3.3.1. próbka C

C3: jeden reflektor nie więcej niż	20 %
jeden reflektor więcej niż	20 %
C4: oba reflektory więcej niż	20 %

3.3.2. próbka D

D3: w przypadku C2	
jeden reflektor 0 lub więcej niż:	0 %
jeden reflektor więcej niż	20 %

4. PIONOWE PRZESUNIĘCIE GRANICY ŚWIATŁA I CIENIA

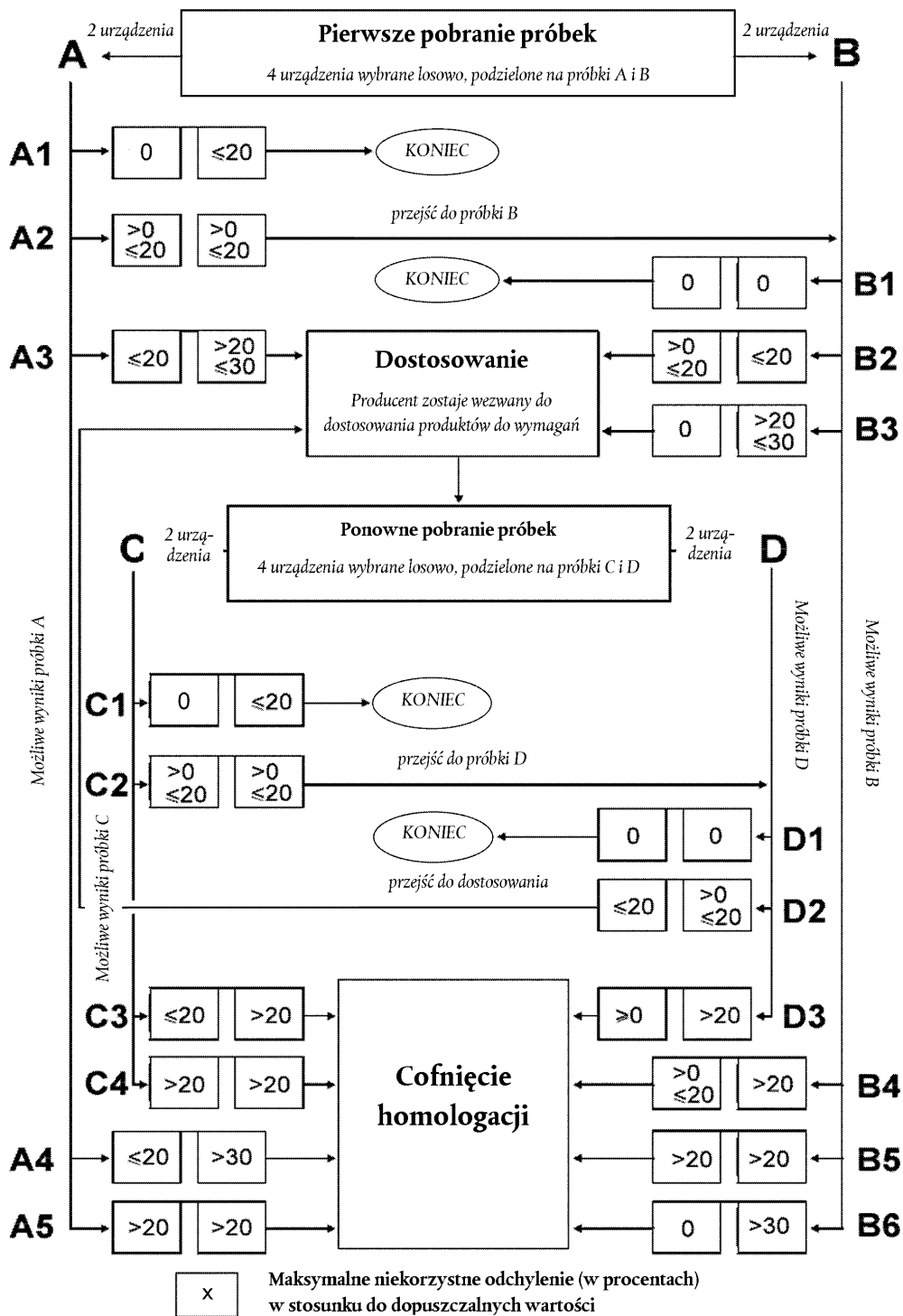
W celu weryfikacji pionowego przesunięcia granicy światła i cienia, spowodowanego działaniem ciepła, stosuje się następującą procedurę:

Po przeprowadzeniu kontroli przedstawionej na rysunku 1 w niniejszym załączniku, jeden z reflektorów próbki A bada się zgodnie z procedurą określoną w pkt 2.1 załącznika 4, po trzykrotnym poddaniu go cyklowi określonymu w pkt 2.2.2 załącznika 4.

Reflektor uważa się za spełniający wymagania, jeżeli Δr nie przekracza 1,5 mrad.

Jeżeli wartość ta jest wyższa niż 1,5 mrad, ale nie przekracza 2,0 mrad, badaniu poddawany jest drugi reflektor z próbki A, a otrzymana średnia wartości bezwzględnych obu badanych reflektorów nie może przekroczyć 1,5 mrad. Jeżeli jednak średnia ta w przypadku reflektorów próbki A przekracza 1,5 mrad, to takiemu samemu badaniu poddaje się oba reflektory próbki B, przy czym wartość Δr każdego z nich nie może być większa niż 1,5 mrad.

Rysunek 1

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL